

เฉลยธรรมบัญญัติ

คงเป็นหนังสืออีกเล่มหนึ่งซึ่งโมเสสเขียนขึ้น
เนื้อหาสำคัญคือคำปราศรัยครั้งต่างๆ ของโมเสส ณ
ที่ราบแห่งโมอับ ก่อนหน้าชนชาติอิสราเอลเดินทางเข้าสู่คานาอัน
และกล่าวถึงกฎเกณฑ์พิเศษและการแต่งตั้งโยชูวาขึ้นมาเป็นผู้นำสื
บต่อจากโมเสส
คำปราศรัยของโมเสสได้สรุปเหตุการณ์ต่างๆ ตั้งแต่อดีตมาถึงวันนั้น
โนมน้าวอิสราเอลให้เชื่อฟังและวางใจในพระเจ้า
ให้อุทิศชีวิตเพื่อภาระซึ่งพระเจ้าทรงมอบหมาย
และนำประชาชนทั้งปวงให้นมัสการพระเจ้าและร้องเพลง
เมื่อแต่งตั้งโยชูวาเสร็จแล้ว
โมเสสได้เดินสำรวจดูดินแดนคานาอันด้วยสายตา
หลังจากนั้นท่านก็สิ้นชีวิตถือว่าหมดชั่วอายุที่แล้ว
ความมอรอดของอิสราเอลขึ้นอยู่กับคนในชั่วอายุต่อมา
แนวคิดหลักตลอดพระธรรมเล่มนี้คือ
เราควรอาศัยความสัตย์ซื่อและฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า
ที่จะช่วยให้เราฟันฝ่าไปได้ตลอดรอดฝั่ง
เมื่อหวนพิจารณาถึงครั้งที่พระเจ้าทรงนำประชากรผ่านช่วงมืดมน
ที่สุด ก็เป็นการสร้างกำลังใจและความหวังสำหรับอนาคต
สิ่งที่พระเจ้าทรงทำมาแล้วในอดีต
พระองค์สามารถทำอีกในปัจจุบันและอนาคต
นอกจากนี้ประชากรของพระเจ้าจำเป็นต้องเชื่อฟังและวางใจในพร
องค์
พระพรล้นพ้นของเจ้ามีไว้สำหรับผู้ที่จะใช้พระพรนั้นในทางที่ถ
วายเกียรติยศแต่พระองค์

โครงเรื่อง

1. คำปราศรัยครั้งแรกของโมเสส (1:1-4:49)
2. คำปราศรัยครั้งที่สองของโมเสส (5:1-26:19)
3. สรุปข้อบัญญัติต่างๆ (27:1-28:68)
4. คำปราศรัยครั้งที่สามของโมเสส และการแต่งตั้งโยชูวา (29:1- 32:43)
5. คำ อ่า ล า ข อ ง โ ม เ ส ส (32:44- 34:12)

บททวนพระสัญญา

1 ต่อไปนี้เป็นถ้อยคำซึ่งโมเสสกล่าวแก่อิสราเอลทั้งปวง ณ ที่ราบอาราบาห์ในถิ่นกันดารฟากตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดน ตรงข้ามเมืองสุฟ ระหว่างเมืองปาราน และโทเฟล ลาบัน ฮาเซโรท และดีซาหับ 2(จะใช้เวลาเพียง 11 วันเดินทางจากโฮเรบไปยังคาเดชบาร์เนีย หากไปทางภูเขาสีอีร์) 3ในวันที่หนึ่งเดือนที่สิบเอ็ดปีที่สิบ โมเสสประกาศแก่ชนอิสราเอลทั้งปวงถึงสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบัญชาท่านเกี่ยวกับพวกเขา 4ครั้งนั้นท่านเพิ่งรบชนะประมุขสิโหนของ ชาวอาโมไรต์ผู้ปกครองเฮชบอน และชนะประมุขโอกแห่งบาซานผู้ปกครองอัชทาโรท ที่เอเดรอี 5ณ ฟากตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดนในดินแดนโมอับ โมเสสเริ่มชี้แจงบทบัญญัตินี้โดยกล่าวว่า 6ณ ภูเขาโฮเรบ

องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเราตรัสสิ่งเราทั้งหลาย ว่า
“ พวกเจ้าพักอยู่ที่ภูเขานี้นานพอแล้ว
7จงเลิกค่ายและรุกเข้าไปดินแดนเทือกเขาของชาวอามไรต์
จงเข้าไปยังชนชาติทั้งปวงในที่ราบอาราบาห์ ในภูเขา
ในเชิงเขาทางตะวันตกในเนเกบ และชายฝั่งทะเล
ไปยังดินแดนคานาอันและเลบานอน จนจดแม่น้ำ
ใหญ่คือแม่น้ำยูเฟรติส 8ดูเถิดเรายกดินแดนนี้ให้เจ้า
จงไปครอบครองดินแดน
ที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ปฎิญาณไว้กับบรรพบุรุษของเจ้าคืออับราฮัม
ม อีสอัค และยาโคบกับลูกหลานของพวกเขา”

การแต่งตั้งผู้นำ

9ครั้งนั้นข้าพเจ้าได้กล่าวแก่ท่านทั้งหลายว่า
“ ท่านทั้งหลายเป็นภาระใหญ่หลวงเกินกว่าข้าพเจ้าจะรับผิดชอบแ
ดล่ำพัง

10องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของพวกท่านทรงให้ท่านทวีจำนวนขึ้น
จนในวันนี้มีมากมายดุจดวงดาวในท้องฟ้า11ข อ องค์พระผู้เป็น
เจ้า+พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษทรงเพิ่มพูนพวกท่านยิ่งขึ้นอีกพันเท่า
และทรงอวยพระพรท่านตามที่ทรงสัญญาไว้

12แต่ข้าพเจ้าเพียงคนเดียวจะสามารถแบกรับปัญหา
ภาระและกรณีพิพาททั้งปวงของท่านได้อย่างไร?

13จงเลือกคนจากแต่ละตระกูล ซึ่งเป็นผู้เฉลียวฉลาด
มีความเข้าใจและเป็นที่นับถือ

ข้าพเจ้าจะแต่งตั้งคนเหล่านั้นเป็นผู้นำของท่าน”

14ท่านตอบข้าพเจ้าว่า “ สิ่งที่ท่านเสนอมานั้นดีแล้ว”

15ข้าพเจ้าจึงแต่งตั้งผู้นำจากทุกตระกูลซึ่งฉลาด เป็นที่นับถือ

ให้รับผิดชอบดูแล คนเป็นกองพัน กองร้อย กลุ่มห้าสิบ กลุ่มสิบ
และเป็นเจ้าหน้าที่ประจำตระกูล

16ข้าพเจ้ากำชับผู้ตัดสินความในครั้งนั้นให้ฟังความ
และตัดสินอย่างยุติธรรม

ไม่ว่าเป็นกรณีพิพาทระหว่างพี่น้องอิสราเอล หรือกับคนต่างชาติ
อย่าลำเอียงเข้าข้างใคร จงให้ความ

เป็นธรรมแก่ผู้ใหญ่ผู้น้อยเสมอหน้ากัน ไม่ต้องกลัวเกรงผู้ใด
เพราะการพิพาทตัดสินเป็นเรื่องของพระเจ้า

ข้อพิพาทใดๆซึ่งยุ่งยากเกินกำลัง ให้มาแจ้งแก่ข้าพเจ้า
ข้าพเจ้าจะจัดการให้

18ครั้งนั้นข้าพเจ้าได้กำชับทุกสิ่งที่คุณทำต้อง ง ำ

ส่งคนสอดแนม

19จากนั้นเราเดินทางออกจากโฮเรบตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้า
เจ้าของเราทรงบัญชามุ่งหน้าไปยังดินแดนเทือกเขาของชาวอามอไรต์
ผ่านแดนทุรกันดารอันน่าสะพรึงกลัวตามที่ท่านเห็นแล้ว

จนมาถึงคาเดชบารเนีย 20ข้าพเจ้าจึงกล่าวแก่ท่านว่า

“ พวกท่านมาถึงดินแดนเทือกเขาของชาวอามอไรต์
ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเราประทานแก่เรา

21ดูเถิดองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทั้งหลายทรงยกดินแดน
นี้ให้พวกท่าน ไปเถิด

จงเข้ายึดครองตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษได้ตรัส
แก่ท่าน อย่ากลัว อย่าท้อใจเลย”

22แต่ท่านทั้งปวงมาหาข้าพเจ้าและกล่าวว่า

“ ให้เราส่งคนไปสอดแนมดินแดนและรายงาน

ถึงเส้นทางกับเมืองที่เราควรจะไปยึดครองก่อน”

23ความคิดนี้ฟังดูเข้าที่

ข้าพเจ้าจึงเลือกคนสอดแนมสิบสองคนจากแต่ละตระกูล

24คนเหล่านั้นเข้าไปยังดินแดนเทือกเขาไปถึงหุบเขาเอชโคล์และ

สำรวจดูที่นั่น 25พวกเขาเก็บผลไม้จากท้องถื่นมาให้เรา

และรายงานว่า

“ ที่นี้เป็นดินแดนอุดมซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเราประทานให้เรา”

ขัดขึ้นพระบัญชา

26แต่ท่านไม่ยอมเข้าสู่ดินแดนนั้นและขัดขึ้นพระบัญชาขององค์พระ

ผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน 27พวกท่านบ่นอยู่ในเต็นท์ว่า

“ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงซึ่งซึ่งเรา

จึงนำเราจากอียิปต์มาทิ้งไว้ในมือชาวอาโมไรต์ให้ทำลายเสีย

28เราจะไปไหนได้ พี่น้องของเราทำให้เราขวัญหนีดีฝ่อ เขาว่า

‘ ผู้คนแถบนั้น แข็งแรงและสูงใหญ่กว่าเรา

เมืองทั้งหลายก็ใหญ่โต กำแพงสูงเสียดฟ้า ทั้งยังเห็นชาวอานาค

ที่นั่นด้วย ’ ” 29ข้าพเจ้าจึงบอกท่านว่า “ อย่าตระหนกตกใจ

อย่ากลัวพวกเขาเลย

30องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทั้งหลายทรงนำหน้าท่าน

พระองค์จะทรงต่อสู้เพื่อท่าน

เช่นดังที่ทรงกระทำเพื่อพวกท่านในอียิปต์ต่อ หน้าต่อตาท่าน

31และในถิ่นกันดารท่านได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของ

ท่านทรงอุ้มชูท่านตั้งพ่ออุ้มชูลูก ตลอดทางมาจนถึงที่นี่”

32แม้กระนั้น

ท่านก็ยังไม่ยอมไว้วางใจพระองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านที่

ง ห ล า ย 33ผู้ทรงนำหน้าท่านมาตลอดทางในไฟยามค่ำคืน

ในเมฆยามกลางวัน เพื่อเสาะหาที่ตั้งค่ายพัก
และเพื่อชี้แนะทางที่ท่านควร ไป

34เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงได้ยินคำบ่นว่าของท่าน
ก็ทรงพระพิโรธและสาบานว่า

35” ไม่มีสักคนเดียวในชั่วอายุอันเลวร้ายนี้จะได้เห็นดินแดนอุดม
ซึ่งเราสัญญาจะประทานแก่บรรพบุรุษของเจ้า

36ยกเว้นคาเลบบุตรเยฟุนเนห์ซึ่งจะได้เห็น
และเราจะประทานดินแดนที่เขาอย่างเหยียบบิให้แก่เขากับลูกหลาน
เพราะเขาได้ติดตามองค์พระผู้เป็นเจ้า+อย่างสุดใจ”

37เนื่องเพราะพวกท่านองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงพระพิโรธข้าพเจ้าด้
วยและตรัสว่า” เจ้าก็เช่นกันจะไม่ได้เข้าไปในดินแดนนั้น

38แต่โยชูวาบุตรนูนผู้ช่วยของ เจ้าจะได้เข้าไป
จงหนุนใจเขาเพราะเขาจะนำอิสราเอลเข้ายึดครองดินแดนนั้น

39และเด็กเล็กๆซึ่งเจ้าพูดว่าจะถูกจับเป็นเชลย
ลูกหลานของเจ้าผู้ยัง ไม่รู้เดียงสา พวกเขาจะได้เข้าไปในดินแดนนั้น
เราจะประทานดินแดนนั้นให้เขาครอบครอง

40แต่ส่วนพวกท่านจะวกกลับข้ามถิ่นกันดารไปยังทะเลแดง¹”

41แล้วพวกท่านจึงตอบว่า “ เราได้ทำบาปต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+
เราจะเข้าสู่ดินแดนนั้น
ต่อสู้อตามพระบัญชาขององค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเรา”
ดังนั้นท่านทุกคนจึงคาดอาวุธ
หมายมั่นปั้นมือว่าจะบุกเข้าไปในดินแดนเทือกเขาได้โดยง่าย

42แต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “ จงบอกพวกเขาว่า
‘ อย่า เข้าไปต่อสู้ให้ยับยั้งพวกท่าน เพราะเราจะไม่อยู่กับเจ้า

¹ 1:40:* ภาษาฮีบรูว่า ยามสุฟ หรือทะเลต้นกก

เจ้าจะพ่ายแพ้แก่ศัตรู' ” 43ข้าพ เจ้าได้ห้ามปราม
แต่ท่านไม่ยอมฟัง

กลับฝ่าฝืนพระบัญชาขององค์พระผู้เป็นเจ้าอีกบุก

ขึ้นไปยังดินแดนเทือกเขาด้วยความหยิ่งทะนง

44ชาวอามโรไรต์ซึ่งอาศัยอยู่ในแถบเทือกเขายกทัพออกมาสู้รบกับ

ท่านรุกไล่ ท่านแตกกระเจิงเหมือนผึ้งแตกรัง

ไล่ฆ่าพวกท่านจากเสอีร์ ตลอดทางมาถึงโฮรมาร์

45พวกท่านกลับมาร่ำไห้ต่อเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+

แต่พระองค์ไม่ทรงสนพระทัยการร่ำไห้ของท่าน ไม่ทรงฟังท่าน

46ท่านจึงพักอยู่ที่คาเดชเป็นเวลาช้านาน”

ช่วงเวลาในถิ่นกันดาร

2 “ จากนั้นเรากลับไปยังถิ่นกันดาร

ตามเส้นทางสู่ทะเลแดงตั้งที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบัญชาข้าพเจ้า

เรารอนแรมอยู่แถบเทือกเขาเสอีร์เป็นเวลานาน

2แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับข้าพเจ้าว่า

3” เจ้าทั้งหลายวนเวียนอยู่แถบเทือกเขานี้นานพอแล้ว

บัดนี้จงขึ้นไปทางเหนือ 4จงสั่งประชากรดังนี้

'เจ้ากำลังจะผ่านดินแดนเสอีร์ของชาวเอโดม

ซึ่งเป็นวงศ์วานของเอซาวพี่น้องของเจ้า พวกเขาจะหวาดกลัวเจ้า

ฉะนั้นจงระมัดระวัง 5อย่าก่อสงครามขึ้นเพราะเราจะไม่ยกดินแดน

ของเขาแม้สักฝ่าเท้าเหยียบให้แก่เจ้า

และเราได้ยกดินแดนเทือกเขาเสอีร์ให้เป็นกรรม

สิทธิ์ของเอซาวแล้ว 6เจ้าจะต้องจ่ายเงินค่าอาหารที่เจ้ากิน

และน้ำที่เจ้าดื่มให้เขา'

7องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทรงอวยพรการงานทุกอย่างที่

ท่านทำ

ทรงดูแลท่านตลอดการเดินทางผ่านถิ่นกันดารอันกว้างใหญ่
ตลอดสี่สิบปีมานี้

องค์พระผู้เป็นเจ้า + พระเจ้าของท่านทรงสถิตกับท่าน

และท่านไม่ได้ขาดสนใจใดเลย 8 ฉะนั้นเราจึงผ่านแดนพื้น้องวงศ์
วานเอซาวซึ่งอาศัยในเสอีร์

หันจากเส้นทางอาราบาห์ซึ่งมาจากเอลัท และเอซีโอนเกเบอร์

และเลี้ยวไปตามทางถิ่นกันดารโมอับ

9 แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า + ตรัสกับข้าพเจ้าว่า

“ อย่าไปรบกวนหรือช่วยยิวชาวโมอับให้ทำสงคราม

เพราะเราจะไม่ยกดินแดนส่วนใดของเขาให้แก่เจ้า

เราได้ยกดินแดนอาร์ให้เป็นกรรมสิทธิ์แก่วงศ์วานของโลหแล้ว”

10 (ชาวเอมิมีเคยอาศัยอยู่ที่นั่น เป็นชนชาติใหญ่และเข้มแข็ง

สูงใหญ่เหมือนชาวอานาค

11 ทั้งเอมิมีและอานาคมักจะถูกเรียกว่าเรฟาอิม

แต่คนโมอับเรียกพวกเขาว่าเอมิมี 12 ชาวโหรีเคยอาศัยอยู่ในเสอีร์

แต่ถูกวงศ์วานของเอซาวขับไล่ออกไป

พวกเขาทำลายชาวโหรีและยึดครองดินแดน

เหมือนที่อิสราเอลจะยึด

ครองดินแดนซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า + ประทาน

ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของพวกเขา) 13 องค์พระผู้เป็นเจ้า + ตรัสว่า

“ บัดนี้จงลุกขึ้นข้ามห้วยเศเรต” เราก็ปฏิบัติตาม

14 จากคาเดชบารเนียตั้งสามสิบแปดปี กว่าเราจะข้ามห้วยเศเรต

จนสิ้นชั่วอายุนั้นคือคน ที่จะออกรบได้นั้นตายหมดค้ำย

ตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า + ทรงปฏิญาณไว้

15พระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ลงอาญาแก่เขาทั้งหลาย
จนพวกเขาถูกกำจัดไปจากค่ายสิ้นทุกคน
16เมื่อคนที่จะออกรบได้คนสุดท้ายในรุ่นนั้นตายลง
17องค์พระผู้เป็นเจ้า+จึงตรัสกับข้าพเจ้า ว่า
18” วันนี้พวกเจ้าจงข้ามชายแดนโมอับที่อาร์
19เมื่อเจ้าเข้าไปใกล้แดนชาวอัมโมน
อย่ารบกวณหรือช่วยพวกเขาให้ทำสงคราม
เราจะไม่ยกดินแดนใดๆของเขาให้แก่เจ้า
เพราะเราได้ยกให้เป็นกรรมสิทธิ์แก่วงศ์วาน ของโลหแล้ว”
20(ดินแดนนั้นก็เช่นกัน
เคยเป็นที่อาศัยของพวกเรฟาอิมซึ่งชาวอัมโมนเรียกว่า คัมซุมมิม
21คนเหล่านี้เป็นชาติใหญ่และเข้มแข็ง สูงใหญ่เหมือนชาวอานาค
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงทำลายล้างพวกเขา
เมื่อคนอัมโมนขับไล่และยึดครองดินแดนของพวกเขา
22องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเคยช่วยเหลือวงศ์วานของเอซาวผู้อาศัย
ที่เสอีร์เช่นนี้มาก่อน
โดยทรงทำลายล้างชาวโฮรีซึ่งพวกเขาขับไล่ออกไปและเข้ายึดคร
องดินแดนแทนตราบจนทุก วันนี้
23เช่นเดียวกับเมื่อครั้งชาวดินแดนคัฟโตร์²มาทำลายล้างและยึดค
ร อ งดินแดนแทนที่ชาวอัฟวิม
ผู้อาศัยในหมู่บ้านต่างๆไปจนถึงกาซา)

พิชิตลิโหนแห่งเฮชบอน

² 2:23* คือ ครีต

24” จงข้ามลาดเขาสุ่มแม่น้ำอาร์โนน ดูเถิด
เราได้ยกสิโหนชาวอาโมไรต์
ประมุขแห่งชาวเฮชโบนกับดินแดนของเขาไว้ในมือเจ้า
จงเข้ายึดดินแดนและทำศึกกับเขา 25ตั้งแต่นั้นนี้เป็นต้นไป
เร ำ จ ะ ใ ห้ชนชาติทั้งปวงทั่วไต้ฟ้า ครั้นคร่ำหวาดกลัวเจ้า
พวกเขาจะได้ยินกิตติศัพท์ของเจ้าแล้วหวาดผวาและหวั่นวิตกเพราะ
ะเจ้า”

26จากถิ่นกันดารเคเดโมท ข้าพเจ้าใช้ผู้
สื่อสารไปพบประมุขสิโหนแห่งเฮชโบน เพื่อผูกมิตรกันและกล่าวว่า
27” ขอให้เราผ่านดินแดนของท่าน เราจะไปตามทางหลวงไม่หัน
เหไปทางขวาหรือทางซ้าย

28เราจะซื้ออาหารที่กินน้ำที่ดื่มจากท่าน
ขอแต่เพียงยอมให้เราเดินผ่าน 29ดังเช่นวงศัวานของเอซาวที่เสอีร์
และชาวโมอับที่อาร์อนุญาตให้เราผ่านแดน
จนเราข้ามแม่น้ำจอร์แดนเพื่อไปยังดินแดนซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พ
ระเจ้าของเราประทาน ใ ห้

30แต่ประมุขสิโหนแห่งเฮชโบนไม่ยินยอมให้เราผ่านไป
ทั้งนี้เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน
ทรงกระทำให้จิตใจของเขาแข็งกระด้าง
และทำให้ใจของเขาตื้อตึง

เพื่อจะมอบเขาไว้ในมือของท่านดังเช่นที่เป็นอยู่ขณะนี้

31องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “ ดูเถิด
เร ำ ได้มอบสิโหนกับดินแดนของเขาไว้ในมือเจ้าแล้ว
บัดนี้จงเข้าพิชิตและครอบ ครองดินแดนของเขา”

32เมื่อสิโหนยกกองทัพทั้งหมดออกมาสู้กับเราที่ยาฮาส

33องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเราทรงมอบเขาไว้ในมือเรา

เราประหารเขากับลูกๆและกองกำลังทั้งหมดของเขา
34 ครั้งนั้นเรายึดเมืองทั้งสิ้นของเขาทำลายล้างสิ้น³ ทั้งผู้ชาย
ผู้หญิงและเด็ก ไม่ปล่อยให้มีผู้รอดชีวิตเลย
35 เว้นแต่ฝูงสัตว์ซึ่งเรายึดไว้ พร้อม
ทั้งทรัพย์สินที่ยึดจากเมืองต่างๆที่เราตีมา
36 เรารวบรวมตั้งแต่อาโรเออร์จากลาดเขาลุ่ม แม่น้ำอารโนน
รวมหัวเมืองต่างๆ แถบนั้นจนจดกิเลอาด
ไม่มีสักเมืองเดียวที่แข็งแกร่งเกินกำลังเรา
องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเราประทานเมืองทั้งหมดแก่เรา
37 อย่างไม่รู้ก็ตีเราเลี้ยงจากดินแดนของชาวอัมโมน
จากดินแดนแถบแม่น้ำยบบอก และ
ดินแดนเทือกเขาตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้า
ของเราทรงบัญชาไว้

พิชิตโอกแห่งบ า ช า น

3 “ ต่อมาเราหันขึ้นไปตามเส้นทางสู่ดินแดนบาชาน
และประมุขโอกแห่งบาชาน
ยกกองทัพทั้งหมดขึ้นมาสู้กับเราที่เอเดรอี
2 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “ ไม่ต้องกลัวเขา
เพราะเราได้มอบเขากับกองทัพทั้งหมด
และดินแดนของเขาแก่เจ้าแล้ว
จงกระทำแก่เขาเหมือนที่ได้กระทำแก่สิโหนประมุขของชาวอาโมไ

³ 2:34* คำนี้ในภาษาฮีบรู

หมายถึงสิ่งของหรือบุคคลที่ถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+
และไม่อาจเรียกคืนได้ มักจะต้องทำลายให้หมดสิ้นไป

รต์แห่งเฮชโบน” 3ตั้งนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเราได้ทรง
มอบโอ๊กประมุขแห่งบาชานกับกองทัพทั้งหมดไว้ในมือเรา
เราประหารพวกเขาหมดไม่เหลือรอดสักคน
4เรารบชนะหัวเมืองทั้งหกสิบของเขา
นั่นคือทั่วภูมิภาคอารโกบอาณาจักรของโอ๊กในบาชาน
5ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นเมืองป้อมปราการ มีกำแพงสูง
ประตูก็ลงดาลแน่นหนา และเราตีได้หมู่บ้านต่างๆ
ซึ่งไม่มีกำแพงล้อมรอบด้วย
6เราทำลายล้าง⁴พวกเขาหมดสิ้นเหมือนที่ได้ทำกับสิโหนประมุขแห่ง
เฮชโบน คือทำลาย*ทุกเมือง ทำลายทั้งผู้ชาย ผู้หญิงและเด็ก
7แต่เรากวาดต้อนฝูงสัตว์ และยึดทรัพย์สินทั้งหมดเป็นของเรา
8ครั้งนั้นเราได้ยึดครองดินแดนทั้งหมดของประมุขทั้งสองแห่งชาว
อาโมไรต์ในฟากตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดน
จากลุ่มแม่น้ำอารโนนจดภูเขาเฮอร์โมน
9(ซึ่งชาวไซดอนเรียกว่าภูเขาสิริออน
ส่วนชาวอาโมไรต์เรียกว่าเสนีร์)10เรายึดเมืองทั้งปวงบนที่ราบสูงนี้
น
และกิเลอาดกับบาชานทั้งหมดไปถึงเมืองสาเลคาห์และเอเดรอีเมือง
ของอาณาจักรโอ๊กในบาชาน”
11(ประมุขโอ๊กแห่งบาชานผู้นี้เป็นเรฟาอิมที่เหลืออยู่เพียงเหลือ๊กของ

4 3:6* คำนี้ในภาษาฮีบรู

หมายถึงสิ่งของหรือบุคคลที่ถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+
และไม่อาจเรียกคืนได้ มักจะต้องทำลายให้หมดสิ้นไป

เขายาว 9 ศอก⁵ และกว้าง 4 ศอก⁶
เตี้ยนี้ยังอยู่ที่รับบาร์ซึ่งเป็นเมืองหนึ่งของอัมโมน)

แบ่งดินแดนให้ รูเบน กาด และมนัสเสห์
12” ครั้งนั้นข้าพเจ้ายกดินแดนที่รบมาได้ตั้ง
แต่อาโรเออร์ริมลาดเขาลุ่มแม่น้ำอารโนน
แดนเทือกเขากิเลอาดครึ่งหนึ่งรวมทั้งหัวเมืองต่างๆให้แก่ตระกูลรู
เบนและตระกูลกาด 13แดนกิเลอาดอีกครึ่งหนึ่งและภูมิภาค
อารโอบทั้งหมดซึ่งเดิมเป็นอาณาจักรของประมุขโอบมอบให้แก่ครี
งหนึ่งของตระกูลมนัสเสห์
(อารโอบในบาชานนี้เคยได้ชื่อว่าดินแดนแห่งเรฟาอิม)
14ยาฮีร์แห่งเชื้อสายมนัสเสห์ครอบครองภูมิภาคอารโอบ
(หรือบาชาน) ทั้งหมดจนจดชายแดน
ของชาวเกชูร์และชาวมาอาคาห์ ดินแดนนั้นได้ชื่อตาม เขา
จึงเรียกกันว่าฮัฟไวทยาฮีร์⁷มาจนทุกวันนี้
15ข้าพเจ้ายกดินแดนกิเลอาดให้มาคีร์
16ส่วนตระกูลรูเบนและตระกูลกาด
ข้าพเจ้ายกดินแดนจากกิเลอาดลงไปจดลาดเขาลุ่มแม่น้ำอารโนน
(ถือเอากลางลาดเขาเป็นพรมแดน) เรื่อยมาถึงแม่น้ำยับบอก
ซึ่งเป็นพรมแดนของชาวอัมโมน 17พรมแดนด้านตะวันตกคือแม่น้ำ

⁵ 3:11* ป ร ะ ม า ณ 4 เ ม ต ร

⁶ ** ป ร ะ ม า ณ 1.8 เ ม ต ร

⁷ 3:14* แปลว่า บ้านเมืองของยาฮีร์

จอร์แดนในอาราบาห์จากคินเนเรทจดทะเลแห่งอาราบาห์
(คือทะเลเกลือ⁸) ใต้อลาดเขาปีสกาห์

18ครั้งนั้นข้าพเจ้าบัญชาพวกท่านว่า

“ องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทั้งหลายได้ประทานดินแดน
ให้ท่านยึดครอง

แต่ชายฉกรรจ์ทุกคนในพวกท่านจงจับอาวุธออกรบ

นำหน้าพี่น้องอิสราเอลข้ามไป19ส่วนภรรยาของท่าน

ลูกๆกับฝูงสัตว์□(ข้าพเจ้าทราบอยู่ว่าท่านมีฝูงสัตว์มาก)

ให้พักอยู่ในเมืองที่ข้าพเจ้ายกให้

20ตรารบจนองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงให้พี่น้องพักสงบเหมือนพวกท่าน
น

และได้ยึดครองดินแดนซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทั้งหลาย
ประทานให้ ณ อีกฟากของแม่น้ำจอร์แดน

เมื่อนั้นพวกท่านแต่ละคนจึงกลับสู่ดินแดนกรรมสิทธิ์ที่เราได้มอบให้
แก่ท่าน”

โมเสสไม่ได้ข้ามจอร์แดน

21ครั้งนั้นข้าพเจ้ากำชับโยชูวาว่า

“ ท่านก็ได้เห็นกับตาแล้วถึงสิ่งทั้งปวงที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้า
ของท่านทรงกระทำแก่ประมุขทั้งสองนั้น

องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงกระทำอย่างเดียวกันต่ออาณาจักรทั้งปวง
ณ ฟากข้างโน้นที่ท่านกำลังมุ่งไป 22อย่าหวั่นเกรงพวกเขา

เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านเองจะทรงต่อสู้เพื่อท่าน
”

⁸ 3:17* คือ ทะ เ ล ต า ย

23 ครั้งนั้นข้าพเจ้าได้ทูลอ่อนวอนองค์พระผู้เป็นเจ้า+ว่า
24” ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุด
พระองค์ได้ทรงเริ่มสำแดงความยิ่งใหญ่และพระหัตถ์อันทรงอำนาจ
แก่ผู้ทาส ด้วยว่ามีพระเจ้าไถ่เหล่าท้าวฟ้าสวรรค์
และแผ่นดินโลกซึ่งได้กระทำการยิ่งใหญ่เกรียงไกรเสมอเหมือนพร
องค์? 25ขอโปรดให้ข้าพระองค์ได้ไปเห็นดินแดนอุดม ณ
อีกฟากหนึ่งของแม่น้ำจอร์แดน
คือแดนเทือกเขางดงามกับเลบานอน”
26แต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงพระพิโรธข้าพเจ้าเนื่องมาจากท่านทั้ง
หลาย และไม่ทรงฟังข้าพเจ้า ทรงบัญชาว่า “ พอแล้ว
เลิกพูดเรื่องนี้เสียที
27จงขึ้นไปบนยอดเขาปีสกาห์ที่ซึ่งเจ้าสามารถมองไปได้รอบทิศ
จงมองดูแผ่นดินนั้นด้วยตาของเจ้า
แต่เจ้าจะไม่ได้ข้ามแม่น้ำจอร์แดนไป28แต่จงมอบหมายงานให้โย
ชูวา จงสนับสนุนและเสริมกำลังเขา
เพราะเขาจะนำประชากรข้ามไปครอบครองดินแดนซึ่งเจ้าจะเห็น
” 29ฉะนั้นเราทั้งหลายจึงยังคงพักอยู่ในหุบเขาใกล้เบธเปโอร์

โมเสสขอให้อิสราเอลเชื่อฟัง

4 “ บัดนี้อิสราเอลเอ๋ย

จงใส่ใจฟังกฎเกณฑ์และบทบัญญัติซึ่งข้าพเจ้าจะสอน
จงปฏิบัติตามเพื่อท่านจะมีชีวิตอยู่
และเข้าไปครอบครองดินแดนองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่งบรรพ
บุรุษของท่านให้ 2อย่าเพิ่มเติมหรือตัดทอนข้อความใดๆ
จงปฏิบัติตามพระบัญชาขององค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทั้ง
หลายซึ่งข้าพเจ้ามอบให้ 3ท่านก็ได้เห็นกับตาแล้ว

สิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงกระทำที่บาอัลเปโอรี

องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทั้งหลายทรงประหารทุกคนที่ติดตามพระบาอัลแห่งเปโอรี

4แต่ทุกคนที่ยึดมั่นในองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทั้งหลายยังมีชีวิตอยู่ตราบนทุกวันนี้ 5ดูเถิด

ข้าพเจ้าได้สอนกฎเกณฑ์และบทบัญญัติต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของข้าพเจ้าทรงบัญชาข้าพเจ้า

เพื่อท่านจะได้ปฏิบัติตามในดินแดนที่ท่านจะเข้ายึดครอง

6จงปฏิบัติตามอย่างถี่ถ้วน

เพื่อแสดงให้เห็นประสาชาติทั้งหลายเห็นถึงสติปัญญาและความเข้าใจของท่าน เมื่อพวกเขาได้ยินถึงกฎเกณฑ์ทั้งปวงนี้จะกล่าวว่า

“ชนชาติยิ่งใหญ่นี้ฉลาด และมีความเข้าใจจริงๆ”

7ชาติใดเล่าที่ยิ่งใหญ่ขนาดมีพระเจ้าของพวกเขาอยู่ใกล้ชิดอย่างที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเราทรงอยู่ใกล้ชิดเราทุกครั้งที่เราทูลอธิษฐาน?

8และมีชาติใดเล่าที่ยิ่งใหญ่ขนาดมีกฎเกณฑ์และบทบัญญัติอันชอบธรรมดังเช่นบทบัญญัติซึ่งข้าพเจ้าตั้งไว้ต่อหน้าท่านทั้งหลายในวันนี้?

9แต่จงระวังดูแลและตรวจตราตนเองอย่างใกล้ชิดเพื่อท่านจะไม่หลงลืมสิ่งที่ท่านเห็นกับตาไม่ปล่อยให้เลื่อนรางจากใจตราบนชั่วชีวิต จงเล่าให้ลูกหลานเหลนฟังสืบทอดกันไป

10รำลึกถึงวันที่ท่านยืนอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทั้งหลาย ณภูเขาไซเรบ

พระองค์ได้ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “ จงรวมประชากรมาต่อหน้าเรา มาฟังถ้อยคำของเรา

เพื่อเขาจะเรียนรู้ที่จะยำเกรงเราตราบนเท่าที่เขาอาศัยอยู่ในแผ่นดิน

และเพื่อเขาจะสอนบัญญัติของเราแก่ลูกหลาน”

11ท่านทั้งหลายยืนอยู่ที่เชิงเขา ซึ่งมีไฟลุกโชติช่วงขึ้นสู่ท้องฟ้า

รายรอบด้วยเมฆดำและความมืดทึบ

12แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับท่านจากเปลวไฟ

ท่านได้ยินพระดำรัส แต่ไม่เห็นรูปทรงของพระองค์

มีแต่พระสุรเสียงเท่านั้น13พระองค์ทรงประกาศพันธสัญญา

คือพระบัญญัติสิบประการซึ่งพระองค์ทรงบัญชาให้ท่านปฏิบัติตาม

แล้วทรงจารึกไว้บนศิลาสองแผ่น

14ครั้งนั้นเององค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบัญชาให้ข้าพเจ้าสอนกฎเกณฑ์

และบทบัญญัติซึ่งท่านจะต้องปฏิบัติตามในดินแดนที่ท่านกำลังจะ

ข้ามแม่น้ำจอร์แดนเข้าไปยึดครอง

ห้ามกราบไหว้รูปเคารพ

15พวกท่านไม่ได้เห็นรูปพรรณสัณฐานใดๆ

ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ในวันที่พระองค์ตรัสกับท่านจากไฟ ณ

ภูเขาไซเนบ ฉะนั้นจงระวังตนเองให้ดี

16เพื่อท่านจะไม่ปล่อยตัวให้เป็นมลทิน

โดยสร้างรูปจำลองพระองค์ จะเป็นรูปเคารพในลักษณะใดๆก็ตาม

ไม่ว่าชายหญิง17สัตว์ต่างๆในแผ่นดินหรือนกในอากาศ

18สัตว์เลื้อยคลานหรือสัตว์น้ำ19และเมื่อท่านเงยหน้าดูฟ้าและเห็น

ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์หรือดวงดาวอันเป็นวัตถุท้องฟ้าทั้งปวง

อย่าปล่อยใจให้กราบไหว้สิ่งเหล่านั้น

และนมัสการสิ่งต่างๆที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้า

ของท่านทั้งหลายทรงปล่อยให้ชนชาติทั้งปวงทั่วใต้ฟ้ากระ ะ ท้า

20แต่ส่วนท่านองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงนำออกมาจากเตาหลอมเหล็ก

จากอียิปต์เพื่อเป็นประชากรในกรรมสิทธิ์ของพระองค์

ดังเช่นที่เป็นอยู่เดี๋ยวนี้

21องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงพระพิโรธข้าพเจ้าเนื่องด้วยท่านทั้งหลาย
ทรงปฎิญาณว่า

ข้าพเจ้าไม่อาจข้ามแม่น้ำจอร์แดนเข้าสู่ดินแดนอุดมซึ่งองค์พระผู้เป็น
เจ้า+พระเจ้าของท่านทั้งหลายประทานเป็นกรรมสิทธิ์แก่ท่าน

22ข้าพเจ้าจะต้องตาย ณ ฟากนี้ไม่ได้ข้ามจอร์แดนไป

ส่วนท่านจะข้ามไปยึดครองดินแดนอุดมนั้น

23จงระวังอย่าลืมพันธสัญญาที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน
ทั้งหลายทรงกระทำไว้กับท่าน

อ ย่าสร้างรูปเคารพในรูปทรงใดๆสำหรับตน

ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทั้งหลายทรงห้ามไว้

24ด้วยว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทรงเป็นไฟอันเผาผลาญ
าญ เป็นพระเจ้าผู้ทรงหวงแหน

25ในอนาคตเมื่อท่านมีบุตรหลาน และได้

อาศัยอยู่ในดินแดนนั้นเป็นเวลาช้านาน หากท่านเลื่อมถอย

และสร้างรูปเคารพใดๆ

กระทำการสิ่งที้องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทั้งหลายทรงเห็นว่า
ชั่วและชั่วพระพิโรธของพระองค์แล้วไซ้

26วันนี้ขอให้ฟ้าดินเป็นพยานว่าท่านจะพินาศย่อยยับโดยเร็วจากดิ
นแดนซึ่งพวกท่านกำลังจะข้ามแม่น้ำจอร์แดนเข้าไปครอบครอง
ท่านจะอยู่ที่นั่นได้ไม่นาน แต่จะพินาศไปอย่างแน่นอน

27องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงให้ท่านกระจัดกระจายไปท่ามกลางชน
ชาติต่างๆ

ท่านจะเหลือแต่เพียงหยิบมือเดียวในท่ามกลางประชาชาติที่องค์พร
ะผู้เป็นเจ้า+จะทรงขับไล่ท่านไปอยู่นั้น

28ที่นั่นท่านจะนมัสการพระเจ้าที่มนุษย์สร้างขึ้นจากไม้และหิน

ซึ่งมองก็ไม่เห็น ฟัง กิน หรือดมอะไรก็ได้ 29แต่หากจากที่นั่น
ท่านแสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทั้งหลายท่านจะพบ
พระองค์ หากท่านแสวงหาอย่างสุดจิตสุดใจ

30เมื่อถึงยามทุกข์สำคัญ

และสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นแก่ท่านในกาลต่อมาท่านจะหวนกลับมาหาองค์
พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านและเชื่อฟังพระองค์

31เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทั้งหลายทรงเป็นพระเจ้าผู้เปี่ยมด้วยพระกรุณาธิคุณ

พระองค์จะไม่ทรงทอดทิ้งหรือทำลายล้างท่านหรือลืมนพันธสัญญาที่
ทรงปฏิญาณ ไว้กับบรรพบุรุษของท่าน

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ท ร งเป็นพระเจ้า

32ตลอดประวัติศาสตร์

ย้อนไปตั้งแต่ครั้งพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ไว้บนโลก

จากฟ้าข้างนี้ถึงฟ้าข้างโน้น หากดูซิว่ามีอย่างนี้หรือไม่?

33มีหรือที่คนชาติใดเคยได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้าจากไฟ

ดังที่ท่านได้ประสบ มาแล้วและยังมีชีวิตอยู่?

34มีพระใดเล่าที่นำชนชาติหนึ่งออกมาจากอีกชนชาติหนึ่งเพื่อพระองค์เอง โดยการทดสอบ โดยหมายสำคัญและการอัศจรรย์

โดยสงคราม โดยพระหัตถ์ทรงฤทธิ์และพระกรที่เงื้อม่า

โดยพระราชกิจยิ่งใหญ่และน่าครั่นคร้าม

ดังที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านได้ทรงกระทำเพื่อท่านในอียิปต์ต่อหน้าต่อตาท่าน? 35ทรงสำแดงสิ่งเหล่านี้ให้พวกท่าน

เพื่อท่านจะตระหนักว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเป็นพระเจ้า

นอกเหนือจากพระองค์แล้วไม่มีพระเจ้าอื่นใด

36พระองค์ทรงให้ท่านได้ยินพระสุรเสียงจากฟ้าสวรรค์เพื่อท่านจะ

อยู่ในโอวาท ทรงโปรดให้ท่านเห็นไฟมหึมาของพระองค์ในโลก
ท่านได้ยินพระคำรัสจากไฟ

37 ทั้งนี้เนื่องด้วยพระองค์ทรงรักบรรพบุรุษของท่าน
และทรงเลือกสรรวงศ์วานของท่านเหล่านั้นจึงทรงนำท่านออกจาก
อียิปต์ด้วยพระองค์เอง โดยฤทธานุภาพยิ่งใหญ่ของพระองค์

38 ทรงขับไล่ชนชาติต่าง ๆ ซึ่งยิ่งใหญ่เข้มแข็งกว่าท่านมากนัก
และประทานดินแดนของเขาเหล่านั้นเป็นกรรมสิทธิ์แก่พวกท่านตั้ง
ชนทุกวันนี้

39 ฉะนั้นจงรับรู้ในวันนี้และจำใส่ใจว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเป็น
พระเจ้าทั้งในฟ้าสวรรค์เบื้องบนและแผ่นดินโลกเบื้องล่าง
ไม่มีพระเจ้าอื่นใด

40 จงปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และพระบัญญัติของพระองค์ซึ่งข้าพเจ้าแ
จ้งแก่ท่านในวันนี้ เพื่อท่านกับลูกหลานจะอยู่เย็นเป็นสุข
และอาศัยอยู่ยืนนานในแผ่นดิน

ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่านตลอดไป

เมืองลี้ภัย

41 จากนั้นโมเสสกำหนดเมืองสามเมืองทางฟากตะวันออกของแม่น้ำ
จอร์แดน

42 สำหรับเป็นเมืองลี้ภัยของผู้ที่ทำให้คนตายโดยไม่เจตนา

43 ได้แก่เมืองเบเชอร์บนที่ราบสูงในถิ่นกันดาร สำหรับตระกูลรูเบน
เมืองราโมทไน กิเลอาดสำหรับตระกูลกาต และเมืองโกลาน
ในบาซานสำหรับตระกูลมนัสเสห์

บทนำสู่บทบัญญัติ

44ต่อไปนี้เป็นบทบัญญัติซึ่งโมเสสตั้งไว้ต่อหน้าชนอิสราเอล

45เป็นข้อกำหนด กฎเกณฑ์ บทบัญญัติ

ซึ่งโมเสสให้ไว้เมื่อเขาทั้งหลายออกจากอียิปต์

46และมาอยู่ที่หุบเขาใกล้เบธเปโอร์ ด้านตะวันออกของแม่น้ำ

จอร์แดน ในดินแดนซึ่งเคยเป็นของสิโหนประมุขแห่งชาวอาโมไรต์

ผู้ครอบครองในเฮชบอน โมเสสและชนชาติอิสราเอลได้พิชิต

เขาขณะออกมาจากอียิปต์

47และยึดครองดินแดนของเขาและประมุขโกลแห่งบาซาน

ประมุขทั้งสองของชาวอาโมไรต์ทางฟากตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดน

น 48ดินแดนนี้เริ่มต้นจากอาโรเออร์ตรงริมหุบเขาลุ่มแม่น้ำ

อารโนนจดภูเขาไซยอน⁹(คือเฮอร์โมน)

49และดินแดนอาราบาห์ทั้งหมดทางฟากตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดน

จนถึงทะเลอาราบาห์¹⁰แถบลาดเขาปีสกาห์

พระบัญญัติสิบประการ

5 โมเสสเรียกประชุมอิสราเอลทั้งปวงและกล่าวว่า

“ พี่น้องอิสราเอลจงฟังกฎเกณฑ์ และบทบัญญัติ

ซึ่งข้าพเจ้าประกาศแก่ท่านวันนี้ จงเรียนรู้และระวางที่จะปฏิบัติตาม

2องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเราทรงกระทำพันธสัญญาไว้กับเรา

ทั้งหลาย ณ โสเรบ

3มิใช่กับบรรพบุรุษของเราเท่านั้นที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงกระทำ

พันธสัญญานี้ แต่กับเราทั้งปวง ซึ่งยังมีชีวิตอยู่ ณ ที่นี่ในวันนี้ด้วย

4องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับท่านหน้าต่อหน้าจากไฟบนภูเขานั้น

⁹ 4:48* หรือ ลีร็อน

¹⁰ 4:49* คือ ทะเลตาย

5ในครั้งนั้นข้าพเจ้าเป็น

คนกลางระหว่างองค์พระผู้เป็นเจ้า+กับท่านเพื่อประกาศพระดำรัสข

ององค์พระผู้เป็นเจ้า+แก่ท่าน

เพราะท่านกลัวไฟมิได้ขึ้นไปเฝ้าพระองค์บนภูเขา

และพระองค์ตรัสว่า 6” เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเจ้า

ผู้นำเจ้าออกมาจากอียิปต์ จากดินแดนแห่งความเป็นทาส

7อย่ามีพระเจ้าอื่นใดต่อหน้า¹¹เร ำ

8อย่าทำรูปเคารพสำหรับตน

เป็นรูปสิ่งหนึ่งสิ่งใดในฟ้าเบื้องบนที่แผ่นดินโลก

หรือในห้วงน้ำเบื้องล่าง

9อย่ากราบไหว้พระหรือนมัสการรูปเหล่านั้น

เพราะเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเจ้า

เราเป็นพระเจ้าที่หวงแหน

เราลงโทษบาปผิดของผู้ที่เกลียดชังเราตกทอดไปถึงลูกหลานสามสี่

ชั่วอายุคน

10แต่แสดงความรักต่อบรรดาผู้ที่รักเราและปฏิบัติตามบทบัญญัติข

องเราสืบทอดไปถึงลูกหลานพันชั่วอายุคน

11อย่าเอ่ยอ้างนามองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเจ้าอย่างไม่สมค

วร

องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงลงโทษทุกคนที่เอ่ยอ้างพระนามของพระ

องค์อย่างไม่สมควร

12จงถือรักษาวันสะบาโตเป็นวันบริสุทธิ์

ตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเจ้าทรงบัญชา

13จงทำงานทั้งสิ้นของเจ้าในหกวัน14แต่ในวันที่เจ็ดเป็นสะบาโตแ

¹¹ 5:7* หรือ นอกเหนือจาก

ต้องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเจ้า อย่ากระทำงานใดๆ
ในวันนั้นไม่ว่าตัวเจ้า บุตรชาย บุตรสาว ลูกจ้างชายหญิง วัว ลา
สัตว์ใดๆ แม้แต่คนต่างชาติในหมู่เจ้า
เพื่อทาสทาสีของเจ้าจะได้หยุดพักเช่นเดียวกับเจ้า
15จงระลึกว่าเจ้าทั้งหลายเคยเป็นทาสอยู่ในอียิปต์
และองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเจ้านำเจ้าออกมาโดยพระ
หัตถ์ทรงฤทธิ์และพระกรที่เงื้อม่า
ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเจ้าจึงทรงบัญญัติให้เจ้าถือรัก
ษาวันสะบาโต
16จงเคารพนับถือบิดามารดาของเจ้า
ตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเจ้าทรงบัญชา
เพื่อเจ้าจะมีชีวิตยืนยาวและอยู่เย็นเป็นสุขในดินแดนที่องค์พระผู้เป็
นเจ้า+พระเจ้าของเจ้าทรงประทานให้แก่เจ้า
17อย่าฆ่าคน
18อ ย่าล่วงประเวณี
19อย่าลักขโมย
20อย่าเป็นพยานเท็จ ใส่ร้ายเพื่อนบ้าน
21อย่าอยากได้ภรรยาของผู้อื่น หรือโลภใคร่ได้ บ้าน หรือที่ดิน
ลูกจ้างชายหรือหญิง วัว หรือลา หรือสิ่งใดๆของคนอื่น”
22เหล่านี้คือบทบัญญัติ□ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงประกาศด้วยพ
ระสุรเสียงอันดังแก่ท่านทั้งปวงที่ภูเขา ออกจากไฟ
เมฆและความมืดมิด และพระองค์มิได้ทรงเพิ่มเติมสิ่งใด
แล้วทรงจารึกไว้บนศิลาสองแผ่นประทานแก่ข้าพเจ้า
23เมื่อท่านทั้งหลายได้ยินพระสุรเสียงดังก้องจากความมืดทึบ
ขณะที่ภูเขามีไฟลุกโชน
บรรดาผู้นำหัวหน้าตระกูลและผู้อาวุโสของพวกท่านมาหาข้าพเจ้า

24กล่าวว่า “ องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้า
ของเราทรงสำแดงพระสิริและไอศวรรยานุภาพของพระองค์
และเราได้ยินพระสุรเสียงจากเปลวไฟ
วันนี้เราได้เห็นพระเจ้าตรัสกับมนุษย์ และมนุษย์ยังมีชีวิตอยู่
25แต่บัดนี้ทำไมเราจะต้องมาตายเสีย? เปลวไฟน่ากลัว
นี่คงเผาเราเป็นจุนที่เดียว
เราจะต้องตายแน่หากองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเราตรัสกับเรา
อีกครั้ง
26ใครหนอสามารถได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่
อยู่ตรัสจากเปลวไฟ เหมือนที่เราได้ยิน แล้วยังมีชีวิตรอดอยู่?
27ท่านจงเข้าไปใกล้และฟังทุกประการที่องค์พระผู้เป็นเจ้า +พระ
เจ้าของเรา ตรัสแก่ท่านเถิด
แล้วกลับมาบอกพวกเราถึงสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเราตรัส
แก่ท่าน เราจะฟังและปฏิบัติตาม” 28องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงได้
ยินที่ท่านพูดกับข้าพเจ้าและองค์พระผู้เป็น เจ้าตรัสกับข้าพเจ้าว่า
“ เราได้ยินสิ่งที่ประชากรพูดกับเจ้าแล้ว เราเห็นด้วย
29เราหวังว่าเขาจะมีจิตใจเช่นนี้เสมอไป
คือยำเกรงเราและปฏิบัติตามคำบัญชาทั้งปวงของเรา
เพื่อทุกอย่างจะเป็นผลดีสำหรับเขากับลูกหลานตลอดไป
30จงไปบอกพวกเขาให้กลับไปเดินที่ของเขา
31ส่วนเจ้าจงยืนอยู่กับเราที่นี่ เพื่อเราจะมอบพระบัญชา
กฎเกณฑ์และบทบัญญัติทั้งปวงแก่เจ้า
เจ้าจงสั่งสอนเขาให้ปฏิบัติตามในดินแดนที่เราจะยกให้เป็นกรรมสิ
ทธิ์ของพวกเขา”
32ฉะนั้นจงระวังทำตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทรงบั
ณูชาท่าน อย่าหันเหไปทางขวาหรือทางซ้าย

33จงดำเนินตามแนวทางทั้งปวงที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน
ทั้งหลายทรงบัญชาท่าน
เพื่อท่านจะมีชีวิตยืนยาวและเจริญรุ่งเรืองในดินแดนซึ่งท่านจะเข้า
ยึดครอง

จงรักองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน

6 ต่อไปนี้คือพระบัญชา

กฎเกณฑ์และบทบัญญัติซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน
ทรงบัญชาให้ข้าพเจ้าสอนท่านให้ปฏิบัติตามในดินแดนซึ่งท่านกำลัง
จะข้ามแม่น้ำจอร์แดนเข้าไปยึดครอง

2 เพื่อท่านและลูกหลานที่สืบต่อๆไปจะยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้า
ของท่านตราบชั่วชีวิต

โดยปฏิบัติตามพระบัญชาทั้งสิ้นของพระองค์ที่ข้าพเจ้ามอบให้
และเพื่อท่านจะชื่นชมกับชีวิตที่ยืนยาว 3 พี่น้องอิสราเอลเอ๋ย
จงฟังและใส่ใจปฏิบัติตามเพื่อผลดีแก่ท่าน

และท่านจะเจริญทวีในดินแดนอันอุดม ด้วยน้ำนมและน้ำผึ้ง
ดังที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษทรงสัญญาไว้กับท่าน
น

4 อิสราเอลเอ๋ยจงฟังเถิด

องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเราทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+แต่ผู้เดียว
5 จงรักองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านอย่างสุดใจ สุดจิต
และสุดกำลัง

6 จงให้บทบัญญัติทั้งปวงซึ่งข้าพเจ้าแจ้งแก่ท่านในวันนี้อยู่ในใจของ
ท่าน 7 จงพร่ำสอนบทบัญญัติเหล่านี้แก่บุตรหลานของท่าน
จงพูดถึงบทบัญญัติเหล่านี้ขณะอยู่ที่บ้าน
ขณะเดินไปตามทางในยามที่นอนลงหรือลุกขึ้น

8จงผูกไว้ที่มีมือเป็นสัญลักษณ์ และคาดไว้ที่หน้าผาก

9และเขียนไว้ที่วงกบประตูและที่ประตูรั้วของท่าน

10เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทรงพาท่านเข้าสู่ดินแดน

ซึ่งทรงสัญญาไว้กับบรรพบุรุษคืออับราฮัม อิสอัคและยาโคบว่า

จะประทานแก่ท่าน ดินแดนอันมีเมืองใหญ่ รุ่งเรือง

ซึ่งท่านไม่ได้สร้าง11บ้านเรือนอันเพียบพร้อมด้วยสิ่งดีๆสารพัด

ซึ่งท่านมิได้หามาได้

บ่อน้ำซึ่งท่านไม่ได้ลงแรงขุดสวนองุ่นดงมะกอกซึ่งท่านไม่ได้ปลูก

และเมื่อท่านได้รับประทานจำอิมหน้า

12จงระมัดระวังที่จะไม่ลืมองค์พระผู้เป็นเจ้า+

ผู้ทรงนำท่านออกมาจากอียิปต์ออกจากดินแดนแห่งความเป็นทาส1

3จงยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน

จงปรนนิบัติพระองค์แต่ผู้เดียว

และรักษาคำปฏิญาณในพระนามของพระองค์

14อย่าติดตามพระอื่นๆ

พระทั้งหลายของชนชาติโดยรอบ15เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระ

เจ้าของท่าน ผู้ทรงสถิตท่ามกลางท่านทั้งหลาย

ทรงเป็นพระเจ้าที่หวังแทน พระองค์จะทรงพระพิโรธ

และทำลายล้างท่านเสียจากแผ่นดินโลก

16อย่าลองดีกับองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านเหมือนที่ท่านไ

ดักกระทำที่มัสสาห์ 17จงระวังที่จะปฏิบัติตามพระบัญชา ข้อกำหนด

และกฎเกณฑ์ที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน

น 18จงกระทำการที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเห็นว่าดีและถูกต้อง

เพื่อทุกสิ่งจะเป็นผลดีแก่ท่าน

และท่านจะได้เข้าไปครอบครองดินแดนอุดมซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+

ทรงสัญญาไว้ด้วยคำปฏิญาณกับบรรพบุรุษของท่าน

19 ทั้งจะสามารถกำจัดศัตรูทั้งปวงออกไปพ้นหน้าท่าน
ตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสไว้
20 ในอนาคตเมื่อลูกหลานของท่านถามว่า “ ข้อกำหนด
กฎเกณฑ์และบทบัญญัติ
ที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเราทรงบัญชาไว้มีความหมาย
อย่างไร” 21 จึงบอกเขาว่า
“ พวกเราเคยเป็นทาสของฟาโรห์อยู่ในอียิปต์
แต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ท ร ง น ำ เ ร า อ อ ก มาจากอียิปต์
ด้วยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์
22 ต่อหน้าต่อตาเราองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงกระทำหมายสำคัญและ
การอัศจรรย์อันยิ่งใหญ่และน่าครั่นคร้ามแก่อียิปต์
ฟาโรห์และราชวงศ์ทั้งปวงของพระองค์
23 พระองค์ทรงนำเราออกมาจากที่นั่น
เพื่อประทานดินแดนนี้แก่เรา
ตามที่ทรงสัญญาไว้ด้วยคำปฏิญาณกับบรรพบุรุษของเรา
24 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบัญชาให้เราปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ทั้งปวง
นี้และยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเรา
เพื่อเราจะรุ่งเรืองและมีชีวิตอยู่ดังตราบเท่าทุกวันนี้
25 ตราบใดที่เราะวังปฏิบัติตามบทบัญญัติทั้งปวงต่อเบื้องพระพักต
รองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเราดังที่ทรงบัญชา
ก็จะเป็นความชอบธรรมแก่เรา”

ขับไล่ชนชาติต่างๆ

7

“ เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทรงนำท่านเข้าสู่ดินแดน
ซึ่งท่านจะเข้ายึดครอง

และทรงขับไล่ชนชาติต่างๆออกไปต่อหน้าท่าน คือฮิตไทต์
เกอร์กาซี อาโมไรต์ คานาอัน เปริสซี ฮีไวต์ และเยบุส
เจ็ดชนชาติซึ่งใหญ่และเข้มแข็งกว่าท่าน

2และเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทรงมอบพวกเขาแก่ท่าน
และท่านพิชิตพวกเขาได้แล้ว

ท่านต้องทำลายล้าง*พวกเขาให้หมดสิ้น

อย่าทำสัญญาอ้อมซอมกับเขา

หรือแสดงความเมตตาปราณีต่อเขา 3อย่าแต่งงานกับพวกเขา

อย่าให้บุตรชายบุตรสาวของท่านแต่งงานกับบุตรสาวบุตรชายของ
พวกเขา

4อันจะทำให้บุตรหลานของท่านหันจากเราไปนมัสการพระต่างๆ
ของเขา

แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงพระพิโรธและทำลายล้างท่านเสียโดย
เร็ว 5จงทำอย่างนี้ต่อพวกเขา คือรื้อทำลายแท่นบูชาของเขา

ทุบหินศักดิ์สิทธิ์ โคนเสาเจ้าแม่อาเซราห์

และเผารูปเคารพของเขาทิ้งเสียในไฟ

6เพราะท่านเป็นประชากรบริสุทธิ์แด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของ
ท่าน

องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทรงเลือกสรรท่านจากประชาชาติ
ทั้งปวงบนแผ่นดินโลกให้เป็นประชากรของพระองค์

เป็นกรรมสิทธิ์ล้ำค่าของพระองค์

7พระองค์ทรงเลือกท่านและรักท่าน

มิใช่เพราะท่านยิ่งใหญ่กว่าชนชาติอื่นๆ

แท้ที่จริงเป็นชนชาติเล็กที่สุดเสียด้วยซ้ำ

8แต่เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงรักท่านและทรงรักษาคำปฏิญาณ
ที่ให้ไว้กับบรรพบุรุษของท่าน

จึงทรงนำท่านออกมาด้วยพระหัตถ์อันทรงอำนาจ
และทรงไถ่ท่านออกจากดินแดนแห่งความเป็นทาสจากอำนาจของ
ฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์
9 ฉะนั้นจงรู้เถิดว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทรงเป็นพระเจ้า
พระเจ้า พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้สัจย์ซื่อ
รักษาพันธสัญญาแห่งความรักของพระองค์ต่อผู้ที่รักพระองค์และป
ฏิบัติตามคำสั่งของพระองค์ถึงพันชั่วอายุคน
10 แต่บรรดาผู้ที่เกลียดชังพระองค์จะถูกตอบแทนด้วยการทำลายส
ร้างไปต่อหน้าต่อตา พระองค์จะทรงตอบแทนคนเหล่า
นั้นที่เกลียดชังพระองค์โดยมิรอช้า 11 ฉะนั้นจงใส่ใจปฏิบัติตามพระ
บัญชา กฎเกณฑ์และบทบัญญัติซึ่งข้าพเจ้าแจ้งแก่ท่านในวันนี้
12 หากท่านเอาใจใส่บทบัญญัติเหล่านี้ใส่ใจที่จะปฏิบัติตาม
แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านจะทรงรักษาพันธสัญญาแ
ห่งความรักแก่ท่าน ตามที่ทรงปฏิญาณไว้กับบรรพบุรุษของท่าน
13 พระองค์จะทรงรักและอวยพรท่าน และทำให้ท่านทวีจำนวนขึ้น
พระองค์จะทรงอวยพรผลแห่งกรรมของท่าน
พืชผลจากแผ่นดินของท่าน คือข้าว เหล้าองุ่นใหม่
น้ำมันและลูกวัวกับลูกแกะจากฝูงสัตว์ของท่าน
ในดินแดนซึ่งทรงปฏิญาณไว้กับบรรพบุรุษว่าจะประทานแก่ท่าน 1
4 ท่านจะได้รับพระพรเหนือกว่าชนชาติอื่นใดในโลก
จะไม่มีชายหญิงคนใดในพวกท่านที่เป็นหมัน
และฝูงสัตว์ของท่านก็เช่นกัน
15 องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงขจัดความเจ็บไข้ได้ป่วยทั้งปวงของท่า
น และไม่ทรงปล่อยให้ท่าน ต้องทนทรมานด้วยโรคภัยใดๆ
เหมือนดังที่เกิดขึ้นในอียิปต์
แต่ให้โรคภัยนั้นเกิดแก่คนทั้งปวงที่เกลียดชังท่าน

16จงทำลายล้างประชาชาติทั้งปวงซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของ
ท่านได้มอบไว้ในมือท่าน อย่าสงสารและ

อย่าปรนนิบัติพระต่างๆของเขา เพราะจะเป็นภัยกับตัวสำหรับท่าน

17ท่านอาจจะรำพึงว่า “ เราจะไปจับไล่ชน

ชาติพวกนี้ซึ่งเข้มแข็งกว่าเรามากนักได้อย่างไรกัน?”

18ไม่ต้องไปกลัวเขาเลย

จงระลึกถึงสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านได้

ทรงกระทำแก่ฟาโรห์และชาวอียิปต์ทั้งปวง

19ท่านเห็นมาแล้วกับตา การทดสอบครั้งใหญ่

หมายสำคัญและการอัศจรรย์ต่างๆ

ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทรงนำท่านออกมาด้วยพระ

หัตถ์อันทรงฤทธิ์ด้วยพระกรที่เงือง่า

องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านจะทรงกระทำแบบเดียวกันนี้กับ

ชนชาติทั้งปวงที่ท่านเกรงกลัว

20ยิ่งกว่านั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านจะส่งฝูงต่อมาไล่ต

อยผู้รอดชีวิตที่แอบซ่อนหลบท่าน 21อย่ากลัวชนชาติเหล่านี้เลย

เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านผู้ประทับอยู่ท่ามกลางท่าน

ทรงเป็นพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่และน่าเกรงขาม

22องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านพระองค์จะทรงจับไล่ชนชา

ติเหล่านี้ออกไปต่อหน้าท่านครวละเล็กละน้อย

พระองค์ไม่ได้ทรงอนุญาตให้ท่านกำจัดเขาหมดสิ้นในคราวเดียว

หาไม่แล้วสัตว์ป่าจะเพิ่มจำนวนรวดเร็ว

23แต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านจะทรงมอบเขาให้แก่ท่าน

ให้เขากระส่ำระสายไกลาหลาใหญ่จนถูกทำลายล้างไป

24พระองค์จะทรงมอบประมุขของพวกเขาไว้ในกำมือท่าน

ท่านจะลบชื่อคนเหล่านั้นออกจากใต้ฟ้า

ไม่มีผู้ใดสามารถยื่นหยัดต่อต้านท่านได้ท่านจะทำลายล้างพวกเขา
25จงเผารูปเคารพของเขาในไฟ
อย่าโลภเงินทองที่ใช้ทำรูปเคารพเหล่านั้น
อย่าเก็บไว้เป็นกับดักล่อท่าน
เพราะเป็นสิ่งที่น่าชิงชังรังเกียจสำหรับองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของ
ท่าน 26อย่านำสิ่งที่น่ารังเกียจเด็ดฉันท้เข้าไปในบ้านของท่าน
เกรงว่าท่านจะเป็นเช่นสิ่งนั้นคือถูกแยกออก เพื่อให้พินาศเสีย
จงรังเกียจเด็ดฉันท้มัน
เพราะเป็นสิ่งที่ถูกกำหนดไว้ให้ทำลายเสีย”

อิสราเอลขณะเดินทาง

8

“ ท่านจงใส่ใจปฏิบัติตามพระบัญชาทั้งสิ้นซึ่งข้าพเจ้าแจ้งแก่ท่านในวันนี้
นี้ เพื่อท่านจะมีชีวิตอยู่และทวีจำนวนขึ้น
และเข้าไปยึดครองดินแดนซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงสัญญาไว้ด้วยคำป
ฏิญาณกับบรรพบุรุษของท่าน
2จงระลึกว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทรงนำท่านผ่านถิ่นกันดาร
ตลอดสี่สิบปีที่ผ่านมาไม่ว่าอย่างไร
ทรงทำให้จิตใจของท่านถ่อมลงและทดสอบดูใจท่านว่าท่านจะทำตามพร
ะบัญชาของพระองค์หรือไม่
3พระองค์ทรงทำให้ท่านถ่อมลงโดยให้ท่านหิวโหย
แล้วทรงเลี้ยงดูท่านด้วยมานา ซึ่งท่านหรือบรรพบุรุษไม่เคยรู้จักมาก่อน
ทั้งนี้เพื่อให้ ท่านประจักษ์ว่า
มนุษย์ไม่อาจดำรงชีวิตด้วยอาหารเพียงอย่างเดียว
แต่อาศัยพระดำรัสทุกๆคำจากพระโอษฐ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+
4ตลอดสี่สิบปีที่ผ่านมาเสื้อผ้าของท่านมิ ได้ขาดวัน

เท่าของท่านมิได้บวม

5 ฉะนั้นท่านพึงรู้อยู่แก่ใจว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทรงตีสอนท่าน เหมือนพ่อตีสอนลูก

6 จงปฏิบัติตามพระบัญชาขององค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน
จงดำเนินตามครรลองของพระองค์และยำเกรงพระองค์

7 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านกำลังนำท่านสู่ดินแดนอันอุดมคือดินแดนที่มีห้วยละหาน ลำธาร น้ำพุ ทั้งในหุบเขาและภูเขา

8 เป็นดินแดนแห่งข้าวสาลี และข้าวบาร์เลย์ องุ่นและต้นมะเดื่อ ทับทิม
น้ำมันมะกอก และน้ำผึ้ง

9 ดินแดนที่มีอาหารอุดมสมบูรณ์ไม่ขาดแคลนสิ่งใด

ดินแดนซึ่งมีก้อนหินเป็นเหล็ก

และท่านสามารถขุดแร่ทองแดงจากภูเขา 10 เมื่อท่าน

รับประทานอิมหน่า

จงสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านสำหรับดินแดนอันอุดม
ซึ่งพระองค์ประทานแก่ท่าน

อย่าลืมพระเจ้า

11 ท่านจงระวังให้ดี อย่าลืมองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน

ด้วยการไม่ปฏิบัติตามพระบัญชา

บทบัญญัติและกฎเกณฑ์ของพระองค์

ซึ่งข้าพเจ้าแจ้งแก่ท่านในวันนี้ 12 หากไม่แล้ว

เมื่อท่านได้รับประทานจนอิมหน่า

เมื่อท่านตั้งถิ่นฐานสร้างบ้านน่านอยู่ 13 และมีฝูงสัตว์ ขยายทวี

เงินทองเพิ่มพูนทรัพย์สินเพิ่มทวี

14 จิตใจของท่านก็จะหยิ่งผยองและลืมองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าข

องท่านผู้ทรงนำท่านออกจากอียิปต์จากดินแดนแห่งความเป็นทาส

15ทรงนำท่านผ่านถิ่นกันดารกว้างใหญ่ น่าสะพรึงกลัว
ที่ซึ่งร้อนระอุและแห้งแล้ง มีงูพิษและแมงป่อง
พระองค์ประทานน้ำจากศิลาแก่ท่าน 16 ในถิ่นกันดารทรงเลี้ยงดูท่าน
ด้วยมานาซึ่งบรรพบุรุษไม่เคยรู้จักมาก่อน
เพื่อจะทำให้ท่านถ่อมใจและทดสอบท่าน แล้ว
จะเป็นผลดีแก่ท่านในบั้นปลาย 17 ท่านอาจจะบอกตัวเองว่า
“ เรามั่งมีขึ้นมาด้วยกำลังและอำนาจของเราเอง” 18 แต่จงระลึกว่า
องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านคือผู้ประทานความ
สามารถที่จะทำให้ท่านมั่งมี
เป็นการยืนยันพันธสัญญาที่ทรงไว้กับบรรพบุรุษของท่านดังที่เป็น
อยู่ขณะนี้ 19 หากท่านลืมน้ององค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน
หันไปติดตาม นมัสการ และกราบไหว้พระอื่นๆ ข้าพเจ้าขอ
ยืนยันว่าท่านจะพินาศแน่นอน
20 เช่นดังชนชาติต่างๆ ที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงทำลายไปต่อหน้าท่าน
ท่านก็จะพินาศย่อยยับ
หากไม่เชื่อฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน

ไม่ใช่เพราะความชอบธรรมของ อิสราเอล

9 อิสราเอลเอ๋ย จงฟังเถิด

บัดนี้ท่านกำลังจะข้ามจอร์แดนเข้าไปยึดครองดินแดนของชนชาติ
ต่างๆ ณ ฟากข้างโน้นซึ่งยิ่งใหญ่ และเข้มแข็งกว่าท่านมากนัก
เมืองของเขามีปราการสูงเสียดฟ้า

2 ประชากรสูงใหญ่และแข็งแรงคือชาวอานาคซึ่งขึ้นชื่อลือชาว่าไม่มี
ใครอาจหาญต่อกรได้

3 แต่จงมั่นใจในวันนี้ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทั้งหลาย
คือผู้ที่ให้นำหน้าท่านไปเหมือนไฟเผาผลาญ

พระองค์จะทรงทำลายล้างพวกเขา ปรามพวกเขาลงต่อหน้าท่าน
และท่าน จะขับไล่และกวาดล้างพวกเขาออกไปโดยเร็ว

ตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงสัญญาไว้กับท่าน

4เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านได้ทรงขับไล่พวกเขาออกไป
ไปพ้นหน้าท่านแล้ว อย่างนี้ในใจว่า

“ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงนำเรามายึดครองดินแดนนี้เพราะความช
อ บ ธิ ร ม ข อ ง เ ร า ” เปล่าเลย

เป็นเพราะความชั่วร้ายของชนชาติเหล่านี้ต่างหาก

องค์พระผู้เป็นเจ้า+จึงทรงขับไล่พวกเขาออกไปต่อหน้าท่าน

5ที่พวกท่านจะเข้ายึดครองดินแดนของเขาได้

ไม่ใช่เพราะความชอบธรรมหรือความสัตย์ธรรมของท่าน

แต่เป็นเพราะความชั่วร้ายของ ชนชาติเหล่านี้

องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทั้งหลายจึงทรงขับไล่พวกเขา
อ ก ไ ป ต่ อ น ้า ท าน

เพื่อให้เป็นไปตามคำปฏิญาณที่ทรงให้ไว้กับบรรพบุรุษของท่านคือ
อับราฮัม อิสอัค และยาโคบ

6พึงเข้าใจเถิดว่าที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน

ประทานดินแดนอันอุดมนี้ให้ท่านครอบครอง

ไม่ใช่เพราะความชอบธรรมของท่าน

เพราะว่าท่านเป็นประชากรที่ดีอรรัน หัวแข็ง

รูปโคทองคำ

7จงระลึกเสมอและอย่าลืมเลยที่ท่านเคยช่วยยุพระพิโรธขององค์พระ
ผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านในถิ่นกันดาร

ตั้งแต่วันที่ท่านออกจากอียิปต์ตราบจนมาถึงที่นี่

ท่านกบฏขัดขืนองค์พระผู้เป็นเจ้า+เ ส ม อ ม า 8ที่โฮเรบ ท่าน

ย้ายยุพระพิโรธขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ทำให้พระองค์กริ้วจนจะทำลายล้างท่านอยู่แล้ว

9ครั้งนั้นข้าพเจ้าขึ้นไปบนภูเขาเพื่อรับแผ่นศิลาจารึกพันธสัญญาซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงกระทำไว้กับท่าน

ข้าพเจ้าอยู่ที่นั่นสี่สิบวันสี่สิบคืน ไม่ได้รับประทานอาหารหรือดื่มน้ำ

10องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประทานศิลาสองแผ่นจารึกด้วยนิ้วพระหัตถ์เป็นบทบัญญัติทั้งปวงที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงประกาศแก่ท่านบนภูเขา ออกมาจากไฟในวันชุมนุมประชากรนั้น

11เมื่อครบสี่สิบวันสี่สิบคืน

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประทานศิลาสองแผ่นคือ ศิลาพันธสัญญานั้น

12แล้วพระองค์ ตรัสสั่งข้าพเจ้าว่า

“ จ ง ล ง ไ ป จ า ก ที่ นี ้ โดยเร็วเพราะประชากรของเจ้าที่เจ้านำออกมาจากอียิปต์ได้ ปล่อยตัวเป็นมลทิน

พวกเขาหันเหจากสิ่งที่เราบัญชาไปอย่างรวดเร็ว

และหล่อโลหะทำรูปเคารพขึ้นมา” 13และองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “ เราได้เห็นชนชาตินี้แล้ว

เป็นชนชาติที่ดื้อรั้นหัวแข็งจริงๆ 14. จ้่าไม่ต้องทักท้วง

เราจะทำลายล้าง และลบชื่อพวกเขา ออกจากใต้ฟ้า

และทำให้เจ้าเป็นชนชาติที่เข้มแข็งและมีจำนวนมากมายกว่าพวกเขา ” 15ข้าพเจ้าจึงกลับลงมาจากภูเขาซึ่งมีไฟลุกโชน

และศิลาพันธสัญญาสองแผ่นอยู่ในมือของข้าพเจ้า

16เมื่อข้าพเจ้ามองดูก็เห็นว่าท่านได้กระทำบาปต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า +พระเจ้าของท่าน ท่านได้หล่อรูปโคไว้สำหรับพวกท่านเอง

ท่านหันเหจากทางที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบัญชานั้นอย่างรวดเร็ว

17ข้าพเจ้าจึงเหวี่ยงแผ่นศิลาทิ้งลง

ทำให้ศิลาแตกเป็นชิ้นๆต่อหน้าต่อตาท่าน

18แล้วอีกสี่สิบวันสี่สิบคืนข้าพเจ้าล้มตัวลงกราบต่อเบื้องพระพักตร์
องค์พระผู้เป็นเจ้า+

ไม่กินไม่ดื่มอะไรเนื่องด้วยบาปผิดทั้งปวงที่ท่านได้กระทำ

ท่านได้กระทำสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเห็นว่าชั่ว

เป็นการย่ำยีพระพิโรธ

19ข้าพเจ้าหวาดวิตกพระพิโรธโกรธกริ้วขององค์พระผู้เป็นเจ้า+เพ

ราะพระองค์ทรงกริ้วจนจะทำลายล้างท่านอยู่แล้ว

แต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ก็ทรงฟังข้าพเจ้าอีกครั้ง

20และองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงพระพิโรธอาโรนยิ่งนัก

จะทรงทำลายล้าง เขาอยู่แล้ว

แต่ในครั้งนั้นข้าพเจ้าอธิษฐานเพื่ออาโรนด้วย

21ข้าพเจ้าจึงเอาสิ่งชั่วช้าคือรูปโคซึ่งท่านสร้างขึ้น

เผาทิ้งและบดละเอียด เป็นผง

ทิ้งลงในลำธารซึ่งไหลลงมาจากภูเขา

อิสราเอลทำบาปและโมเสสอธิษฐาน

22ท่านยังได้ช่วยพระพิโรธขององค์พระผู้เป็นเจ้า+อีกที่ทาเบราร์ห์

ที่มัสสาห์ และที่ซิบโรท หัททาอาวาห์

23เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+ส่งท่านออกจากคาเดชบารเนีย

และตรัสสั่งว่า “ จงเข้าไปครอบครองดินแดนที่เราให้แก่เจ้า”

แต่ท่านกบฏขัดขืนพระบัญชาขององค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน

ท่านไม่วางใจ ไม่เชื่อฟังพระองค์

24ท่านกบฏต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+เสมอมา

ตั้งแต่วันที่ข้าพเจ้ารู้จักท่านแล้ว

25 ข้าพเจ้าจึงหมอบกราบต่อเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตลอดสี่สิบวันสี่สิบคืน เนื่องด้วยองค์พระผู้เป็นเจ้าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่าจะทรงทำลายท่าน

26 ข้าพเจ้าอธิษฐานต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทูลพระองค์ว่า
“ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุด
ขออย่าทรงทำลายล้างประชากรของพระองค์
กรรมสิทธิ์ของพระองค์เองซึ่งทรงไถ่โดยฤทธาภาพยิ่งใหญ่
และทรงนำออกมาจากอียิปต์โดยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์

27 ขอทรงระลึกถึงอับราฮัม อิสอัค และยาโคบ ผู้รับใช้
ของพระองค์โปรดทรงมองข้ามความหิวแข็ง มักรบฏ
ความชั่วร้ายและผิดบาปของคนเหล่านี้ 28 หาไม่แล้ว
ประเทศซึ่งพระองค์ทรงนำพวกเราจากมาจะกล่าวว่า
‘ เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ไม่สามารถพาพวกเขาไปยังดินแดนที่
ทรงสัญญาไว้ และเพราะพระองค์ทรงเกลียด
เขาจึงทรงพาเขาเข้าไปตายในถิ่นกันดาร’

29 แต่เขาทั้งหลายเป็นประชากรของพระองค์
เป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ซึ่งทรงนำออกมาจากอียิปต์โดยเดชานู
ภาพยิ่งใหญ่และพระกรอันเงื้อมมือ”

แผ่นดินธาตุที่สอง

10 ครั้งนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสสั่งข้าพเจ้าว่า

“ จงสกัดศิลาสองแผ่นเช่นดังชุดแรก

และให้ทำหีบไม้สำหรับเก็บรักษา แล้วกลับขึ้นไปเฝ้าเราบนภูเขา

2 เราจะจารึกข้อความเช่นเดียวกับศิลาชุดแรกซึ่งเจ้าทำให้แตกไปแล้วนั้น และให้เจ้าเก็บรักษาแผ่นดินธาตุ ชุดใหม่นี้ไว้ในหีบ”

3 ข้าพเจ้าจึงใช้ไม้กระถินเทศทำหีบและสกัดศิลาสองแผ่นเหมือนเช่น

นชุดแรก และข้าพเจ้าถือศิลาสองแผ่นขึ้นไปเฝ้าพระเจ้าบนภูเขา
4องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงจารึกข้อความเดียวกับครั้ง
ก่อนคือบัญญัติสิบประการ ซึ่งทรงประกาศแก่ท่านบนภูเขา
จากกลางเปลวไฟในวันชุมนุมนั้น
และองค์พระผู้เป็นเจ้า+ประทานศิลานั้นแก่ข้าพเจ้า
5แล้วข้าพเจ้าจึงลงมาจากภูเขาเก็บแผ่นศิลาไว้ในหีบที่ข้าพเจ้าทำ
ขึ้น ตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบัญชาไว้
ซึ่งศิลานั้นยังคงอยู่ที่นั่นตราบนับนี้
6(ชนอิสราเอลเดินทางจากบ่อน้ำของชาวยาอาคาน มายังโมเสราห์
ที่ซึ่งอาโรนสิ้นชีวิตลง และถูกฝังไว้
เอเลอาซาร์บุตรของเขาดำรงตำแหน่งปุโรหิตสืบต่อมา
7จากที่นั่นพวกเขาเดินทางต่อถึงกุดโกดาห์และต่อมาถึงโยทบารา
ห์ ดินแดนแห่งลำห้วยและธารน้ำ
8ครั้งนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงคัดเลือกตระกูลเลวีให้แบกหามหีบ
พันธสัญญาขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ให้เข้าเฝ้ารับใช้ต่อเบื้องพระพัก
ตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+และกล่าวอวยพร
ในพระนามของพระองค์ตั้งที่ทำอยู่ตราบนทุกวันนี้
9ฉะนั้นตระกูลเลวีจึงไม่ได้รับส่วนแบ่งหรือกรรมสิทธิ์ในหมู่พี่น้อง
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเป็นกรรมสิทธิ์ของเขาตามที่องค์พระผู้เป็น
เจ้า+พระเจ้าของท่านรับสั่งกับเขา)
10บัดนี้ข้าพเจ้าอยู่บนภูเขาสีสิบวันสี่สิบคืน เช่นดั่งคราวแรก
ครั้งนี้องค์พระผู้เป็นเจ้า+ก็ทรงรับฟังข้าพเจ้าอีกเช่นกัน
พระองค์มิได้ทรงประสงค์จะทำลายท่าน
11องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “ ลูกขึ้นเถิด
นำประชากรไปตามทางของเขา

เพื่อเขาจะได้เข้าครอบครองดินแดนที่เราปฏิญาณไว้กับบรรพบุรุษ
ของเขาว่าจะยกให้เขา”

จงยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า+

12บัดนี้อิสราเอลเอ๋ย องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน

ทรงเรียกร้องอะไรจากท่านหรือ?

นอกเสียจากให้ท่านยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน

ดำเนินในวิถีทั้งปวงของพระองค์ รักพระองค์

ปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านด้วยสุดจิตสุดใจ

13และจงยึดถือปฏิบัติตามพระบัญชาและ

กฎเกณฑ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ ซึ่งข้าพเจ้าแจ้งแก่ท่านในวันนี้

เพื่อประโยชน์สุขของท่านเอง

14องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทรงเป็นเจ้าของฟ้าสวรรค์

กระทั่งสวรรค์อันสูงสุดและโลกกับสรรพสิ่งในนั้น

15แต่ถึงกระนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ยังทรงรักและโปรดปรานในตัว

บรรพบุรุษของท่าน จึงได้เลือกสรรท่านทั้งหลายผู้เป็นลูกหลาน

ให้อยู่เหนือชนชาติอื่นทั้งปวง ดังเช่นทุกวันนี้

16ฉะนั้นจงเข้าสู่หัวใจของท่าน

เลิกดี้อรันหัวแข็ง17เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทรง

เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าเหนือพระทั้งปวง

ทรงเป็นเจ้าเหนือเจ้านายทั้งหลาย ทรงเป็นพระเจ้ายิ่งใหญ่

ทรงฤทธิ์ และน่าครั่นคร้าม ผู้ทรงปราศ

จากอคติและมีได้เห็นแก่อามิสสินจ่าง18พระองค์ทรงยุติธรรมต่อลูก

กำพรว้า ฟ่อและหญิงม่าย ทรงรักและประทานอาหาร

เครื่องนุ่งห่มแก่คนต่างด้าว 19ท่านจงรักคนต่างด้าว

เพราะพวกท่านเองเคยเป็นคนต่างด้าวในอียิปต์

20จงยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน

และปรนนิบัติพระองค์

จงยึดมั่นในพระองค์และปฏิญาณโดยอ้างพระนามของพระองค์

21จงสรรเสริญพระองค์ ผู้ทรงเป็นพระเจ้าของท่าน

ผู้ทรงกระทำการอัศจรรย์ยิ่งใหญ่และน่าครั่นคร้ามเพื่อท่าน

ซึ่งท่านเองได้เห็นกับตาแล้ว

22เมื่อบรรพบุรุษของท่านลงไปที่ยิปต์ มีทั้งหมดเพียง 70 คน

แต่เดี๋ยวนี้องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทรงให้ท่านมีมากมาย

ยุดจดวงดาวในท้องฟ้า”

จงรักและเชื่อฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า+

11 “ จงรักองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทั้งหลาย

จงปฏิบัติตามข้อกำหนด กฎเกณฑ์ บทบัญญัติ

และพระบัญชาของพระองค์เสมอ

2ในวันนี้จงจำไว้เถิดว่าลูกหลานของท่านไม่ใช่ผู้ซึ่งเคยเห็นหรือมี

ประสบการณ์การสอนขององค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทั้ง

พระบรมเดชาภาพ

พระหัตถ์อันทรงฤทธิ์และพระกรอันเงืองาของพระองค์

3หมายสำคัญและสิ่งต่างๆ

ซึ่งทรงกระทำในใจกลางอียิปต์ต่อฟาโรห์

ประชุมแห่งอียิปต์และทั้งประเทศ

4สิ่งที่พระองค์ทรงกระทำต่อกองทัพ ต่อมา ต่อรถรบของอียิปต์

อย่างที่ทรงบันดาลให้น้ำในทะเลแดงท่วมพวกเขาขณะกำลังรุกไล่

ท่าน

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงกระทำให้ชาวอียิปต์สิ้นเชื้อเพลิงตราบนาน

กว่านี้ 5พวกลูกหลาน

มิได้เห็นสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำเพื่อท่านในถิ่นกันดารจวบจนเดินทางมาถึงที่นี่

6และสิ่งที่ทรงกระทำแก่ดาธานกับอาบีรัมบุตรของเอลีอัปตระกูลรูเบนเมื่อธรณีแยกกลางอิสราเอลทั้งปวง

และกลืนพวกเขาลงไปพร้อมทั้งครอบครัว

เด็นท์ตลอดจนทุกชีวิตที่เป็นของพวกเขา

7แต่ท่านทั้งหลายได้เห็นการอัศจรรย์ยิ่งใหญ่ทั้งปวงที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ทรงกระทำด้วยตาท่านเอง

8ฉะนั้นท่านทั้งหลายจงเชื่อฟังพระบัญชาทั้งปวงซึ่งข้าพเจ้าแจ้งแก่ท่านในวันนี้

เพื่อท่านจะเข้มแข็งและเข้าไปยึดครองดินแดนซึ่งพวกท่านกำลังจะข้ามจอร์แดนเข้าไปนี้

9และเพื่อท่านจะมีชีวิตยืนนานในดินแดนซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงปฏิญาณไว้กับบรรพบุรุษของท่านว่าจะประทานแก่พวกเขา กับลูกหลาน ดินแดนอันอุดมด้วยน้ำนมและน้ำผึ้ง

10ดินแดนนี้ไม่เหมือนอียิปต์ที่ท่านจากมา

ซึ่งท่านหว่านเมล็ดแล้วต้องวิดน้ำเข้าไปในแปลงเหมือนสวนผัก

11แต่ดินแดนที่ท่านจะข้ามจอร์แดนเข้าไปยึดครองนี้เป็นดินแดนแห่งภูเขาและที่ราบลุ่ม มีฝนอุดม

12ดินแดนซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทนบารุงและพระเนตรขององค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านอยู่เหนือที่นั่นตลอดทั้งปี

13ฉะนั้นหากท่านเชื่อฟังพระบัญชา

ซึ่งข้าพเจ้าแจ้งแก่ท่านในวันนี้อย่างสัตย์ซื่อ

คือรักองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านและปรนนิบัติพระองค์ด้วยสุดจิตสุดใจ14แล้วเราจะให้ฝนตกตามฤดูกาลบนแผ่นดินของเจ้า

ทั้งฝนต้นฤดูและฝนปลายฤดู ซึ่งจะยังผลผลิต เมล็ดข้าว
เหล้าองุ่นใหม่ และน้ำมันมะกอก

15เราจะให้หญ้าในท้องทุ่งสำหรับฝูงสัตว์ของเจ้าและเจ้าจะรับประ
ทานอิมหน้า16จงระวังมิให้จิตใจของท่านหันเหไปกราบไหว้บูชาพ
ระอื่นๆ

17แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงพระพิโรธและปิดบัญชรสวรรค์ไม่
ให้มีฝน และพื้นดินจะไม่ให้ผลิตผล แล้วท่านจะพินาศโดยเร็ว
จากดินแดนอุดมซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ประทานแก่ท่าน

18จงจดจำถ้อยคำเหล่านี้ของข้าพเจ้าไว้ในความคิดและจิตใจของ
ท่าน จงผูกไว้ที่มือเป็นสัญลักษณ์ และคาดไว้ที่หน้าผาก

19จงสอนสิ่งเหล่านี้แก่บุตรหลานของท่าน

จงพูดถึงสิ่งเหล่านี้เมื่อท่านนั่งอยู่ที่บ้าน

ขณะเดินไปตามทางในยามที่นอนลงหรือลุกขึ้น

20จงเขียนไว้ที่วงกบประตูและประตูรั้วของท่าน

21เพื่อท่านและบุตรหลานของท่านจะมีชีวิตยืนนาน

เท่ากับวันเวลาที่ฟ้าอยู่เหนือโลก

ในดินแดนซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงปฏิญาณว่าจะให้กับบรรพบุ
รุษของท่าน

22หากท่านปฏิบัติตามพระบัญชาทั้งปวงซึ่งข้าพเจ้ามอบให้แก่ท่าน
อย่างถี่ถ้วน คือรักองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน

ดำเนินตามครรลองทั้งสิ้นของพระองค์ และยึดมั่นในพระองค์

23แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า+ก็จะทรงขับไล่ชนชาติทั้งปวงเหล่านี้ที่อยู่
ตรงหน้าท่าน ท่านจะยึดครองดินแดนของชนชาติที่ยิ่งใหญ่
เข้มแข็งกว่าท่าน

24ทุกหนแห่งที่ท่านเหยียบลงจะตกเป็นของท่าน

พรมแดนของท่านจะขยายจากถิ่นกันดาร จดเลบานอน

และจากแม่น้ำยูเฟรติสจดทะเลตะวันตก¹²

25 ไม่มีผู้ใดอาจหาญยื่นหัตถ์ต่อกรกับท่านได้

เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านจะทรงบันดาลให้ทั่วดินแ

ดน ทุกหนทุกแห่งที่ท่านไปหวาดกลัวครั้นคร้ามท่าน

ดังที่ทรงสัญญา ไว้

26 ดุเถิด วันนี้ข้าพเจ้าวางพระพรและคำแช่งสาปไว้ต่อหน้าท่าน

27 พระพรเมื่อท่านเชื่อ

ฟังพระบัญชาขององค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน

ซึ่งข้าพเจ้าแจ้งแก่ท่านในวันนี้

28 และคำแช่งสาปหากท่านไม่เชื่อฟังพระบัญชาของ

องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน

และหันเหจากทางซึ่งข้าพเจ้าบัญชาท่านในวันนี้โดยไปติด

ตามพระต่างๆซึ่งท่านไม่เคยรู้จัก

29 เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทรงนำท่านไปยังดินแดน

นซึ่งท่านจะเข้าไปครอบครอง จงประกาศพระพรบนภูเขาเกริชิม

และประกาศคำแช่งสาปจากภูเขาเอบาล

30 ตามที่พวกท่านรู้อยู่แล้วว่าภูเขาเหล่านี้อยู่ฟากแม่น้ำจอร์แดนฝั่ง

โน้นทางตะวันตกของเส้นทาง¹³ ไปตามทางที่ตะวันตกดิน

ใกล้หมู่บ้านไม้ใหญ่แห่งโมเรห์

ในพรมแดนของชาวคานาอันผู้อาศัยในอาราบาห์ ใกล้ๆ กิลกาล

31 ท่านจะข้ามแม่น้ำจอร์แดน

เข้าไปครอบครองดินแดนซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านป

ระทาน เมื่อท่านเข้ายึดครองและอาศัยในดินแดนนั้น

¹² 11:24* ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน

¹³ 11:30* หรือ จอร์แดนทางตะวันตก

32ท่านจงเชื่อฟังกฎเกณฑ์และบทบัญญัติทั้งปวงซึ่งข้าพเจ้าวางไว้
ต่อหน้าท่านในวันนี้”

มีสถานนมัสการแห่งเดียว

12

“ต่อไปนี่คือกฎเกณฑ์และบทบัญญัติซึ่งท่านจะต้องใส่ใจปฏิบัติตาม
มิในดินแดน ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของท่าน
ตราบเท่าที่ท่านอาศัยอยู่ในดินแดน 2จงทำลายสถานบูชาทั้ง
ปวงที่ซึ่งชนชาติ ต่างๆ ที่ท่านจะเข้ายึดครองดินแดนกราบไหว้
พระของเขาส่งให้สิ้นซาก ไม่ว่าบนยอดเขาที่เนินเขา

หรือไต่ต้นไม้ใหญ่ 3จงทุบแท่นบูชา ทุบทำลายหินศักดิ์สิทธิ์
เผาเสาเจ้าแม่อาเซราห์ในไฟ ทำลายรูปเคารพของพระของเขา
กำจัดให้สิ้นชื่อไปจากที่นั่น

4อย่านมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านตามแบบอย่างของ
พวกเขา

5แต่จงแสวงหาที่ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านจะทรงเลือก
สรรในหมู่ตระกูลทั้งหลาย

เพื่อสถาปนาพระนามของพระองค์ไว้ให้เป็นที่ประทับ

ท่านต้องไปที่นั่น 6ณ ที่นั่น จงนำเครื่องเผาบูชา

และของถวายต่างๆสิบลด¹⁴ ของถวายพิเศษ

เครื่องถวายตามคำปฏิญาณ

เครื่องบูชาตามสมัครใจและลูกหัวปีจากฝูงสัตว์ของท่าน

7ที่นั่นท่านกับครอบครัวจะเลี้ยงฉลองกันต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็น

¹⁴ 12:6 * สิบลด คือ การนำหนึ่งส่วนสิบของรายได้ ผลผลิต

หรือทรัพย์สินสิ่งของมาถวายแด่พระเจ้า

นเจ้า+พระเจ้าของท่าน และชื่นชมยินดีในทุกสิ่งที่ท่านทำ
เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทรงอวยพรท่าน
8ท่านอย่าทำดังเช่นที่เราทำอยู่ที่นี่ขณะนี้
ซึ่งทุกคนต่างทำตามที่ตนเห็นชอบ
9เนื่องจากยังไม่ได้เข้าสู่ที่หยุดพักและดินแดนกรรมสิทธิ์ซึ่งองค์พระ
ผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านประทานให้
10แต่ท่านจะข้ามแม่น้ำจอร์แดน
เข้าไปตั้งถิ่นฐานในดินแดนซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน
ประทานให้เป็นมรดก
และพระองค์จะให้ท่านพักสงบจากศัตรูทั้งปวงรอบด้าน
เพื่อท่านจะมีชีวิตอย่างปลอดภัย
11เมื่อนั้นท่านจงนำทุกสิ่งที่ข้าพเจ้ากำชับไว้ คือเครื่องเผาบูชา
และของถวายต่างๆ สิบลดและของถวายพิเศษ
ทรัพย์สิ่งดีทั้งหลายที่ท่านได้กราบทูลปฏิญาณไว้แด่องค์พระผู้เป็น
เจ้า+
ม า ยังสถานที่ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทรงเลือกเป็
นที่ประทับเพื่อพระนามพระองค์ 12ณ
ที่นั้นจงชื่นชมยินดีต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่า
น ทั้งท่าน บุตรชายบุตรสาว คนใช้ชายหญิงของท่าน
และคนตระกูลเลวีในเมืองของท่าน ซึ่งไม่มีกรรมสิทธิ์
ส่วนแบ่งของตนเอง 13จงระวัง
อย่าถวายเครื่องเผาบูชาที่ไหนๆตามใจชอบ14จงถวายแต่ในสถาน
ที่ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงเลือก
ในเขตตระกูลใดตระกูลหนึ่งเท่านั้น และที่นั้น
จงกระทำทุกสิ่งตามที่ข้าพเจ้าได้กำชับท่านไว้

15อย่างไรก็ตาม ท่านอาจฆ่าสัตว์ในเมือง ไตๆ ของท่านก็ได้
และรับประทานเนื้อได้มาก ตามที่ต้องการ
ตั้งเนื้อละมั่งและกวางตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทรง
อวยพรท่าน ผู้ที่มีมลทินก็รับประทานได้ด้วย

16แต่อย่ารับประทานเลือด จงเทลงที่พื้นเหมือนเทน้ำ

17อย่ารับประทานส่วนใดๆ ของสิ่งเหล่านี้ในเมืองของท่าน
ไม่ว่าจะเป็นสับลัดของข้าว เหล้าองุ่นใหม่ น้ำมัน
หรือลูกหัวปีจากฝูงสัตว์ หรือสิ่งใดๆ
ซึ่งท่านทูลปฏิญาณว่าจะถวายแด่พระเจ้าของถวายโดยสมัครใจ
หรือของถวายพิเศษ

18ทั้งหมดนี้จะต้องนำมารับประทานต่อเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็น
เจ้า+พระเจ้าของท่าน ณ
สถานที่ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านจะทรงเลือกทั้งท่าน
บุตรชาย บุตรสาว คนใช้ชายหญิงของท่านและคนเลวี
จากเมืองของท่าน
และจงปีติยินดีต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านใน
ทุกสิ่ง ที่ท่านทำ 19อย่าละเลยชาวเลวี
ตราบเท่าที่ท่านอาศัยในดินแดนของท่าน

20เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า +พระเจ้าของท่านได้ทรงขยายพรมแดน
ของท่านตามที่ทรงสัญญาไว้ และท่านอยากกินเนื้อสัตว์
พร้อมกับกล่าวว่า “ ข้าพเจ้าอยากกินเนื้อ” ท่านก็อาจกินได้มาก
เท่าที่ต้องการ

21หากสถานที่ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทรงเลือกเป็น
ที่สถาปนาพระนามของพระองค์นั้นอยู่ไกลเกินไปสำหรับท่าน
ท่านก็สามารถเชือดสัตว์จากฝูงสัตว์ที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประทาน
ดังที่ข้าพเจ้ากำชับไว้

และรับประทานในเมืองของท่านมากน้อยตามต้องการ

22ดั่งที่ท่านรับประทานละมั่งหรือกวาง

และแม้แต่ผู้ที่มลทินก็สามารถรับประทานเนื้อนั้นได้

23แต่จงแน่ใจว่าท่านไม่ได้รับประทานเลือด

เพราะเลือดเป็นชีวิตอย่ารับประทานชีวิตพร้อมกับเนื้อ

24ท่านต้องไม่รับประทานเลือด จงเทเลือดลงที่พื้นดินเหมือนเทน้ำ

25อย่ารับประทานเลือดเพื่อจะเป็นผลดีสำหรับท่าน และบุตรหลาน

เนื่องจากท่านได้กระทำการที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเห็นว่าถูกต้อง

26แต่ของถวายแด่พระเจ้าและสิ่งใดๆ ซึ่งท่านปฏิบัติแล้ว

จะต้องนำไปยังสถานที่ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเลือก

27จงถวายเครื่อง

เผาบูชาบนแท่นขององค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน

ทั้งเนื้อและเลือด

เลือดนั้นจะหลั่งลงข้างแท่นบูชาขององค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของ

ท่าน ส่วนเนื้อท่านรับประทานได้

28จงใส่ใจปฏิบัติตามกฎระเบียบเหล่านี้ทั้งปวงที่ข้าพเจ้ามอบให้

เพื่อทุกสิ่งจะเป็นผลดีสำหรับท่านและลูกหลานสืบไป

เนื่องจากท่านกระทำการที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทรง

เห็นว่าดีและถูกต้อง

29องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านจะทรงทำลายล้างชนชาติต่าง

ๆต่อหน้าท่านในดินแดนซึ่งท่านจะรุกเข้าไปยึดครอง

เมื่อท่านขับไล่พวกเขาออกไปและตั้งรกรากในดินแดนนั้นแล้ว

30หลังจากพวกเขาถูกทำลายล้างไปต่อหน้าท่าน

จงระวังอย่าหลงติดกับโดยไปไต่ถามเกี่ยวกับพระของชนชาติเหล่า

นั้นว่า “ชนชาติเหล่านี้ปรนนิบัติพระของเขายังไง?”

เพื่อเราจะได้ทำตาม”

31 อย่างนั้สการองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านตามอย่างพวกเขา เพราะในการนั้สการแก่พระของเขา

พวกเขาล้วนกระทำสิ่งน่าสะอิดสะเอียนที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงซึ่ง ชัง พวกเขาถึงกับนำบุตรชาย

บุตรสาวมาเผาด้วยไฟเป็นเครื่องบูชาแก่พระของเขา

32 จงพิเคราะห์ดูว่าท่านได้ปฏิบัติตามทุกสิ่งซึ่งข้าพเจ้ากำชับอย่าเพิ่มเติมหรือตัดทอนเลย”

อย่างมีพระเจ้าอื่นใด

13

“ หากมีผู้เผยพระวจนะหรือผู้ที่ทำนายอนาคตโดยอ้างนิมิตฝันใน หมู่ท่าน และประกาศหมายสำคัญ การอัศจรรย์แก่ท่าน

2 และหากหมายสำคัญหรือการอัศจรรย์ที่เขาบอกไว้เป็นจริงขึ้นมา แต่เขากล่าวว่า “ ให้เราไปติดตามพระอื่นๆ

เถิด” (บรรดาพระที่ ท่านไม่รู้จัก

“ ให้เราไปกราบไหว้พระเหล่านั้นเถิด”

3 อย่าไปฟังคำของผู้เผยพระวจนะหรือผู้ฝันเห็นเหตุการณ์เลย

องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทรงทดสอบดูว่าท่านรักพระองค์ด้วยสุดจิตสุดใจหรือไม่

4 องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านคือผู้ที่ท่านต้องติดตามและยำเกรง จงปฏิบัติตามพระบัญชาและเชื่อฟังพระองค์

จงปรนนิบัติและยึดมั่นในพระองค์

5 ผู้เผยพระวจนะและผู้ฝันเห็นเหตุการณ์นั้นจะต้องถูกประหาร

เพราะเขาสั่งสอนให้กบฏต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน

ผู้ได้ทรงนำท่านออกจากอียิปต์และทรงไถ่ท่านจากดินแดนแห่งความ เป็นทาส

ผู้นั้นพยายามชักจูงท่านให้หันเหจากทางที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของท่านทรงสั่งให้ท่านเดินตาม

ท่านต้องขจัดความชั่วเสียจากหมู่ท่าน

6 หากพี่น้องของท่านเองหรือบุตรชาย บุตรสาว หรือภรรยาที่รัก หรือเพื่อนสนิท แอบชักจูงท่านโดยกล่าวว่า

“ ให้เราไปนมัสการพระต่างๆเถิด” (พระซึ่งท่านหรือบรรพบุรุษไม่เคยรู้จักมาก่อน 7 พระของชนชาติต่างๆรอบตัวท่าน

ไม่ว่าใกล้หรือไกลจากสุดปลายแผ่นดินข้างหนึ่งไปอีกข้างหนึ่ง

8 อย่าคล้อยตามหรือรับฟัง อย่าสงสารเขา

ไม่ต้องไว้ชีวิตหรือปกป้องเขาเลย 9 จงประหารเขาเสีย

ตัวท่านเองจงลงมือประหารเขาเป็นคนแรก

แล้วให้ประชาชนทั้งปวงลงมือด้วย 10 จงเอาหินขว้างเขาให้ตาย

เพราะเขาพยายามชักจูงท่านหันเหจากองค์พระผู้เป็นเจ้าของท่านผู้ซึ่งนำท่านออกจากอียิปต์จากดินแดนแห่งความเป็นทาส

11 แล้วอิสราเอลทั้งปวงจะได้ยินเรื่องราวและจะได้เช็ดขยาด

และไม่มีใครในพวกท่านกระทำความชั่วร้ายเยี่ยงนั้นอีก

12 หากท่านได้ยินคนกล่าวถึงหัวเมืองใดที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของท่านประทานให้เป็นที่พักอาศัย

13 ว่ามีกลุ่มคนชั่วซึ่งชักจูงชาวเมืองให้หลงผิดไปโดยกล่าวว่า

“ ให้เราไปนมัสการพระต่างๆเถิด”

(พระซึ่งท่านไม่รู้จักมาก่อน) 14 ท่านต้องสืบสวนไล่เสียงใต้ถ้ำอย่างถี่ถ้วน

หากเป็นความจริงพิสูจน์ได้ว่าการกระทำอันน่ารังเกียจเช่นนั้นในหมู่ท่าน

15 ท่านจงประหารชาวเมืองทั้งหมดด้วยดาบทำลายล้าง¹⁵ ทั้งประชาชนและฝูงสัตว์ให้สิ้นซาก 16 แล้วนำข้าวของทั้งหมดที่ยึดได้มากองไว้กลางลานเมืองและจุดไฟเผาทั้งเมืองและข้าวของทุกอย่างให้สิ้น

เป็นเครื่องเผาบูชาแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน

หัวเมืองนั้นจะกลายเป็นซากเมืองร้างตลอดไป

อย่างสร้างขึ้นใหม่อีกเลย

17 อย่าให้พบสิ่งที่ต้องทำลายทิ้งในมือท่านเลย

แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้าองค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงหันจากพระพิโรธร้ายแรงมาเมตตา และรักเอ็นดูท่าน และให้ท่านทวีจำนวนขึ้น

ดังที่ทรงสัญญาไว้กับบรรพบุรุษของท่าน

18 เนื่องจากท่านเชื่อฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน

ปฏิบัติตามพระบัญชาทั้งปวงซึ่งข้าพเจ้าแจ้งแก่ท่านในวันนี้

และกระทำการที่พระองค์ทรงเห็นว่าถูกต้อง”

อาหารที่สะอาดและอาหารที่มีมลทิน

14 ท่านทั้งหลายเป็นบุตรขององค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน

ฉะนั้นเมื่อท่าน ไว้ทุกข์ให้ผู้ตาย

อย่าเชือดเนื้อเถื่อนหนังตัวเองหรือโกนหัว

2 ท่านเป็นประชาชาติบริสุทธิ์แด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน

น

¹⁵ 13:15*

คำนี้ในภาษาฮีบรูหมายถึงสิ่งของหรือบุคคลที่ถวายแด่องค์พระผู้เป็น

เจ้า+แล้ว และไม่อาจเรียกคืนได้ มักจะต้องทำลายให้หมดสิ้นไป

เช่นเดียวกับข้อ 17

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเลือกสรรท่านออกจากประชาชาติทั้งหลาย
บนพื้นโลก ให้เป็นกรรมสิทธิ์ล้ำค่าของพระองค์

3อย่ารับประทานสิ่งใดๆซึ่งน่าขยะแขยง

4สัตว์ต่อไปนี้ท่านรับประทานได้คือ วัว แกะ แพะ 5กวาง ละมั่ง
แก้ง แพะป่า สมัน โคร่าขาว และแกะภูเขา

6สัตว์ที่มีกีบแยกและเคี้ยวเอื้องนั้น ท่านรับประทานได้

7แต่สัตว์ใดที่ได้มีคุณสมบัติ ครบสองข้อนี้อย่ารับประทานเลย

ฉะนั้นอย่า รับประทานอูฐ กระจ่าย กระจงผา ซึ่งเคี้ยว

เอื้องแต่กีบไม่แยก สัตว์เหล่านี้ไม่สะอาดตาม ระเบียบพิธี

8อย่ารับประทานหมู ซึ่งแม้กีบแยกแต่ไม่เคี้ยวเอื้อง และอย่าแตะ
ต้องซากของสัตว์เหล่านี้

9สัตว์น้ำทั้งปวงที่มีครีบและเกล็ดท่านรับประทานได้

10สัตว์น้ำชนิดอื่นๆที่ไม่มีครีบและเกล็ดท่านอย่ารับประทานเพราะถึง
อว่ามีมลทิน

11สัตว์ปีกที่สะอาดทั้งหลายท่านรับประทานได้

12แต่นกเหล่านี้ท่านรับประทานไม่ได้คือนกอินทรี แร้งหนวดแพะ

แร้งดำ13เหยี่ยวแดง เหยี่ยวดำ เหยี่ยวปีกแหลมพันธุ์ต่างๆ

14กาพันธุ์ต่างๆ 15นกเค้าใหญ่ นกเค้า นกนางนวล

เหยี่ยวพันธุ์ต่างๆ 16นกฮูก นกทึดทือ นกแสก 17นกเค้าป่า นกออก

นกกาหน้า 18นกกระสา นกยางพันธุ์ต่างๆ นกกระจ่าง หัวขวาน

และค้างคาว

19แมลงมีปีกเป็นมลทินต่อท่าน อย่ารับประทานเลย

20ส่วนสัตว์มีปีกที่ไม่มีมลทิน ท่านรับประทานได้

21อย่ารับประทานสัตว์ที่ตายเอง ท่านอาจ

จะยกหรือขายให้คนต่างด้าว เขารับประทานได้

ส่วนท่านอย่ารับประทานเพราะท่านเป็นชนชาติบริสุทธิ์แต่องค์พระ
ผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน
อย่าดื่มลูกแพะในน้ำนมแม่ของมัน

บทบัญญัติเรื่องสืบลด

22จงแยกหนึ่งในสิบของผลิตผลทั้งหมดจากไร่นาของท่านในแต่ละ
ปีไว้ต่างหาก

23จงนำสืบลดนี้มารับประทานต่อเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า
+พระเจ้าของท่าน ณ

ที่ซึ่งพระองค์จะทรงเลือกเป็นที่สถาปนาพระนามของพระองค์
คือสืบลดจากเมล็ดข้าว เหล้าองุ่นใหม่ น้ำมัน

และลูกหัวปีจากฝูงสัตว์

เพื่อท่านจะได้เรียนรู้ที่จะยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน
น เ ส ม อ

24หากที่นั้นไกลมากและองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทรงอ
วยพรท่าน และท่านไม่สามารถขนสืบลดมา

(เนื่องจากสถานที่ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเลือก
เป็นที่สถาปนาพระนามนั้นไกลนัก)

25ท่านก็จงแลกสืบลดเป็นเงินนำมายังสถานที่ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า
+พระเจ้าของท่านจะทรงเลือก 26แล้วใช้เงินนั้นซื้อสิ่งใดๆ

ตามที่ท่านต้องการไม่ว่าจะเป็นวัว แกะ เหล้าองุ่นใหม่
หรือเครื่องตี้อื่นๆ หรือสิ่งของอื่นๆที่ท่านประสงค์

แล้วท่านและครอบครัวจะรับประทานด้วยความปีติยินดีต่อพระพัก
ตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน

27อย่าละเลยคนเลวีในเมืองของท่าน

เพราะพวกเขาไม่ได้รับส่วนแบ่งหรือมรดกกรรมสิทธิ์ของตน

28ทุกปลายปีที่สามจงนำสืบลดทั้งหมดของพืชผลปีนั้นสะสมไว้ใน
เมืองของท่าน 29เพื่อชนเลวี

(ผู้ซึ่งไม่มีส่วนแบ่งหรือกรรมสิทธิ์ของเขา) คนต่างด้าว

ลูกกำพร้าและแม่ม่ายที่อยู่ในเมืองของท่าน

จะได้รับประทานอิมหน่าแล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านจะ
ทรงอวยพรท่านในการงานทุกอย่างที่ท่านทำ”

ปีแห่งการยกหนี้สิน

15 ทุกปลายปีที่เจ็ดท่านต้องยกหนี้สิน

2โดยกระทำดังนี้เจ้าหนี้ทุกรายจะยกหนี้ให้พี่น้องร่วมชาติอิสราเอล
ไม่เรียกดอกเบี้ยให้ใช้หนี้

เพราะเป็นวาระที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงประกาศให้ยกเลิกพันธะห
หนี้สิน 3ท่านอาจทวงหนี้สินจากคนต่างด้าว

แต่จงยกหนี้ให้พี่น้องร่วมชาติ 4จะอย่างไรก็ตาม

ไม่น่าจะมีคนยากจนในหมู่ท่าน

เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านจะทรงอวยพรท่านอย่าง
ล้นเหลือในดินแดนซึ่งทรงประทานให้ท่านครอบครองเป็นกรรมสิ
ทธิ์ 5ถ้าเพียงแต่ท่าน

เชื่อฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านอย่างครบถ้วน

และระมัดระวังปฏิบัติตามคำบัญชาทั้งปวงซึ่งข้าพเจ้าแจ้งแก่ท่านใ
นวันนี้ 6เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านจะทรงอวยพร
ท่านตามที่ทรงสัญญาไว้ ท่านจะให้หลายชาติยืม

แต่ไม่เคยต้องยืมจากใคร ท่านจะปกครองหลายชนชาติ

แต่จะไม่มีใครได้ปกครองท่าน

7หากมีคนยากจนในหมู่พี่น้องในเมืองใดในดินแดนซึ่งองค์พระผู้
เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านกำลังจะประทานแก่ท่าน อย่างหนึ่งดูตาย

ไม่ยอมเห็นใจช่วยเหลือเขา

8จงใจกว้างเอื้อเพื่อให้เขายึดตามที่เขาจำเป็น 9จงระวัง

อย่ามีความคิดชั่วร้ายว่า

“ ปีที่เจ็ดปีแห่งการยกหนี้สินใกล้จะมาถึงแล้ว” ก็เลยไร้น้ำใจไม่ยอมให้อะไรแก่พี่น้องผู้ยากไร้

เขาอาจร้องทูลต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+ แล้วจะถือเป็นการ

ผิดบาปของท่าน 10ท่านจงให้เขายึดด้วยใจกว้างขวาง

และอย่ามีใจคิดเสียดาย

เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านจะทรงอวยพร ท่าน

ในกิจการงานทุกอย่างและทุกสิ่งที่ท่านทำ

11จะมีคนจนในแผ่นดินเสมอ ฉะนั้น

ข้าพเจ้าจึงกำชับให้ท่านเอื้อเพื่อแก่พี่น้อง

คนยากไร้และผู้ขัดสนในดินแดนของท่าน

ปลดปล่อยทาส

12หากพี่น้องชาวฮีบรู ไม่ว่าจะชายหรือหญิง

ขายตัวเป็นทาสและรับใช้ท่านมาครบหกปีในปีที่เจ็ด

ท่านต้องปล่อยเขาเป็นไท13และอย่าปล่อยเขาไปมือเปล่า14จงมีน้ำ

ใจให้ของแก่เขาด้วยจากฝูงสัตว์ ลานนวดข้าว และบ่ออย่างงุ่น

จงแบ่งปันแก่เขาตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทรงอวย

พรท่าน 15จงระลึกว่าท่านเคยเป็นทาสอยู่ในอียิปต์

และองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทรงไถ่ท่าน

ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงแจ้งพระบัญชาข้อนี้แก่ท่านในวันนี้

16แต่หากทาสของท่านกล่าวว่า

“ ข้าพเจ้าไม่ต้องการจะจากท่านไป” เพราะเขารักท่าน

และครอบครัวของท่าน และเขาอยู่กับท่านมีความสุขดี

17 ก็จงใช้เหล็กแหลมเจาะตึงหูเขาแนบกับประตู
และเขาจะเป็นทาสของท่านตลอดไป
ทาสหญิงก็กระทำเช่นเดียวกัน 18 เมื่อท่านปล่อยทาสเป็นอิสระ
อย่ารู้สึกเสียดาย เพราะตลอดหกปี
ค่าแรงของเขาเพียงครึ่งหนึ่งของค่าแรงลูกจ้าง
และองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านจะทรงอวยพรทุกสิ่งที่ท่าน
ทำ

ลูกหว่าปีของสัตว์

19 จงแยกลูกหว่าปีทั้งปวงจากฝูงสัตว์

สำหรับถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน

อย่าเอาลูกวัวหว่าปีไปใช้งาน และอย่าตัดขนลูกแกะหว่าปี

20 แต่ละปีท่านกับครอบครัวจะรับประทานสัตว์เหล่านี้ต่อพระพักตร์

องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน ณ

สถานที่ซึ่งพระองค์จะทรงเลือก 21 หากสัตว์หว่าปีมีตำหนิเช่น ขาเก

ตาบอด หรือมีอะไรผิดปกติ อย่านำมาถวาย

แต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน

22 ท่านจงรับประทานสัตว์เหล่านี้ในเมืองของท่านเอง

แม้ผู้ที่มีมลทินในขณะนั้นก็รับประทานได้

เหมือนที่รับประทานเนื้อละมั่งหรือกวาง 23 แต่อย่ารับประทานเลือด

จ ง เ ท ลงที่พื้นดินเหมือนเเทน้า

เทศกาลปีสกา

16

จงฉลองเทศกาลปีสกาแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านใน
เดือนเอิบิบเพราะในเดือนนั้นพระองค์ทรงนำท่านออกจากอียิปต์ใน

ยามคำคืน 2จงเลือกเครื่องบูชาปีสกาจากฝูงสัตว์ของท่าน
ถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+พระเจ้าของท่าน ณ
ที่ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+จะทรงเลือกเป็นที่สถาปนาพระนามของพระ
องค์ 3จงรับประทานเครื่อง บูชานี้พร้อมกับขนมปังไม่ใส่เชื้อ
ตลอดเจ็ดวันจงรับประทานขนมปังไม่ใส่เชื้อขนมปังแห่งความทุกข์
เพราะท่านออกมาจากอียิปต์อย่างเร่งรีบเพื่อตลอดชีวิตท่านจะได้ระ
ลึกถึง เมื่อครั้งท่านออกมาจากอียิปต์
4ตลอดเจ็ดวันอย่าให้มีเชื้อยีสต์ในอาณาเขตของท่านเลย
และอย่าให้เนื้อที่ท่านถวาย
ในตอนเย็นวันแรกเหลือค้างถึงเช้าวันรุ่งขึ้น
5อย่าถวายเครื่องบูชาปีสกาในเมืองใดๆที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+พระเจ้า
ของท่านประทานให้ 6จะต้องถวาย ณ
สถานที่ซึ่งพระเจ้าทรงเลือกเป็นที่สถาปนาพระนามของพระองค์
จงถวายปีสกาตอนเย็นเมื่อดวงอาทิตย์ลับไป
ในวันครบรอบปีแห่งการเดินทางออกจากอียิปต์
7จงย่างและรับประทานเครื่องบูชาในสถานที่ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+
พระเจ้าของท่านจะทรงเลือก แล้วกลับเต็นท์ในเช้าวันรุ่งขึ้น
8และตลอดหกวันหลังจากนั้น จงรับประทานขนมปังไม่ใส่เชื้อ
ในวันที่เจ็ดจะมีพิธีชุมนุมแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+พระเจ้าของท่านแล
ะอย่ากระทำการงานใดๆ

เทศกาลเก็บเกี่ยว (เทศกาลแห่งสัปดาห์)

9เจ็ดสัปดาห์หลังจากเริ่มฤดูเก็บเกี่ยว

10จงฉลองเทศกาลแห่งสัปดาห์ถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+พระเจ้า
ของท่าน

นำเครื่องบูชาโดยสมัครใจตามสัดส่วนแห่งพระพรที่องค์พระผู้เป็น

เจ้า+พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน

11และจงชื่นชมยินดีต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน ณ สถานที่ซึ่งจะทรงเลือกเป็นที่สถาปนาพระนามของพระองค์ ทั้งท่าน บุตรชายบุตรสาว ทาสชายหญิง คนเลวีในเมืองของท่าน คนต่างด้าว ลูกกำพร้าพ่อและหญิงม่ายในหมู่พวกท่าน

12อย่าลืมนะว่าท่านเคยเป็นทาสในอียิปต์

ฉะนั้นจงใส่ใจปฏิบัติตามกฎเกณฑ์เหล่านี้

เทศกาลอยู่เพิง

13หลังจากเก็บรวบรวมผลผลิตจากลานนวดข้าวและบ่อย่าองุ่นแล้ว จงฉลองเทศกาลอยู่เพิงตลอดเจ็ดวัน

14จงฉลองวาระชื่นชมยินดีกัน ทั้งท่าน บุตรชายบุตรสาว คนใช้ชายหญิง คนเลวี คนต่างด้าว ลูกกำพร้าพ่อ และหญิงม่าย ในเมืองของท่าน

15ตลอดเจ็ดวันจงเลี้ยงฉลองถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของ ท่าน ณ สถานที่ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงเลือก เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านจะทรงอวยพรท่านในการเก็บเกี่ยว และในการงานทุกอย่างที่ท่านทำ ท่านจะชื่นชมยินดีเต็มที่

16ชายทุกคนในอิสราเอลจะมาเข้าเฝ้าองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของ ท่านปีละสามครั้ง ณ สถานที่ซึ่งพระองค์ทรงเลือก ในเทศกาลขนมปังไม้ใส่เชื้อ

เทศกาลแห่งสัปดาห์และเทศกาลอยู่เพิง

อย่าให้ผู้ใดเข้าเฝ้าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ด้วยมือเปล่า17แต่ละคนจงนำของถวายมาตามสัดส่วนที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านได้ทรงอวยพร

ความยุติธรรม

18จงแต่งตั้งตุลาการและเจ้าหน้าที่ปกครองสำหรับแต่ละตระกูลใน
ทุกๆเมืองซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านจะประทานแก่ท่าน
คนเหล่านี้จะตัดสินความอย่างยุติธรรม

19อย่าบิดเบือนความยุติธรรม หรืออคติลำเอียง อย่ารับสินบน
เพราะสินบนบงตาของคนฉลาด
และบิดเบือนถ้อยคำของผู้ชอบธรรม

20จงปฏิบัติตามความยุติธรรมและความยุติธรรมเท่านั้น
เพื่อท่านจะมีชีวิตอยู่

และครอ บ คร อ งดินแดนซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+เจ้าของท่าน
จะประทานแก่ท่าน

การนมัสการพระอื่น

21อย่าตั้งเสาไม้ของเจ้าแม่อาเซราห์ขึ้นข้างๆแท่นบูชาที่ท่านสร้าง
ถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน

22และอย่าตั้งหินศักดิ์สิทธิ์ขึ้น

เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทรงรังเกียจสิ่งเหล่านี้

17 อย่าถวายแกะหรือวัวที่เจ็บป่วย

หรือมีตำหนิแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน

เพราะเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจสำหรับพระองค์

2หากชายหรือหญิงคนใดในหมู่ท่านในเมืองหนึ่งเมืองใดที่องค์พระ
ผู้เป็นเจ้า+ประทาน

กระทำสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พ ร ะ เจ้าของท่านทรงเห็นว่าชั่วใ
นการละเมิดพันธสัญญาของพระองค์

3 ไปนมัสการพระอื่นๆหรือกราบไหว้ดวง อาทิตย์ ดวงจันทร์
หรือดวงดาวในท้องฟ้า ซึ่งข้าพเจ้าได้สั่งห้ามไว้

4 มีผู้มาร้องเรียนต่อท่าน

ท่านต้องไต่สวนอย่างรอบคอบหากเป็นจริง

และมีข้อพิสูจน์ว่าได้กระทำการที่น่ารังเกียจเช่นนี้ในอิสราเอล

5 ก็จงนำชายหรือ หญิงผู้กระทำชั้วคนนั้นออกไปนอกเมือง

เอาหินขว้างให้ตาย

6 แต่อย่าประหารใครเมื่อมีพยานเพียงปากเดียว

จะต้องมีพยานอย่างน้อยสองหรือสามปาก

7 พยานต้องลงมือขว้างก่อน จากนั้นประชาชนจะร่วมขว้างด้วย

ท่านต้องขจัดความชั่วเสียจากพวกท่าน

8 หากมีคดีความไต่ยุ่งยากเกินกว่าท่านจะตัดสิน

ไม่ว่าเป็นคดีฆาตกรรมโดยเจตนาคดีฟ้องร้อง

หรือคดีทำร้ายร่างกาย

จงนำคดีเหล่านั้นไปยังสถานที่ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน

จะทรงเลือก 9 ไปแจ้งต่อปุโรหิตผู้เป็นชนเลวี

และต่อตุลาการซึ่งประจำการอยู่ในขณะนั้น

คนเหล่านี้จะเป็นผู้ไต่สวนและตัดสิน 10 ท่านจะต้องปฏิบัติตามคำตัดสิน

ของเขาที่แจ้งแก่ท่าน ณ ที่ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงเลือก

จงระวังที่จะปฏิบัติ ตามทุกประการที่พวกเขาสั่งท่าน

11 จงปฏิบัติตามบทบัญญัติที่พวกเขาสั่งสอนและทำตาม

คำตัดสินของเขา

อย่าหันเหจากสิ่งที่เขาแจ้งแก่ท่าน ไปทางขวาหรือทางซ้าย

12 ผู้ใดดูหมิ่นตุลาการหรือปุโรหิตซึ่งปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้า+พ

ระเจ้าของท่านที่นั่นจะต้องถูกประหาร

ท่านจะต้องขจัดบาปชั่วเสียจากอิสราเอล

13ประชาชนทั้งปวงจะได้ยินเรื่องราวแล้วเกรงกลัว
และจะไม่กล้าหิมนั้ประมาทอีก

ก าร เลือกกษัตริย์

14เมื่อท่านได้เข้าไปครอบครองและตั้งถิ่น

ฐานในดินแดนซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของท่านประทานให้แล
แล้ว และกล่าวว่า

“ ให้พวกเราตั้งกษัตริย์ปกครองเราเหมือนชนชาติทั้งปวงรอบๆเรา
”

15จงให้แน่ใจว่าท่านแต่งตั้งคนที้องค์พระผู้เป็นเจ้าของท่าน
น ทร ง เลือกให้เป็นกษัตริย์ เขาจะต้องเป็นอิสราเอล

ไม่ใช่คนต่างด้าว 16กษัตริย์ต้องไม่หาม้ามากมายมาไว้เป็นของตัว
หรือส่งคนไปที่อียิปต์เพื่อหาม้ามาเพิ่ม

เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าของท่านตรัสสั่งไว้ว่า

“ เจ้าจะต้องไม่หวนกลับไปทางนั้นอีก” 17เขาจะต้องไม่มีภรรยา
หลายคน มิฉะนั้นจิตใจของเขาจะหันเหไป

และเขาไม่ควรสะสมเงินทองไว้มากมาย 18เมื่อเขาขึ้นครองราชย์
ให้เขาคัดลอกบทบัญญัตินี้จากหนังสือ

ม้วนของปุโรหิตผู้เป็นชนเลวี 19บทบัญญัตินี้จะได้อยู่กับเขา

ให้เขาอ่านเสมอตลอดชีวิต

เพื่อเขาจะเรียนรู้ที่จะยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้าของท่าน

แ ละ ระวังที่จะปฏิบัติตามทุกถ้อยคำแห่งบทบัญญัติและกฎเกณฑ์เ
เหล่านี้ 20เพื่อเขาจะไม่ถือว่าตัวเองดีกว่าพี่น้องร่วมชาติ

และหันเหจากบทบัญญัติไปทางขวาหรือทางซ้าย

แล้วเขาก็กับวงศัวานจะได้ครอบครองราชบัลลังก์ในอิสราเอลยาวนาน
สืบไป

ส่วนแบ่งของปุโรหิต

18 ปุโรหิตผู้เป็นชนเลวี

อันที่จริงคนในตระกูลเลวีทั้งหมดจะไม่ได้รับส่วนแบ่ง

หรือมีกรรมสิทธิ์ร่วมกับอิสราเอล

เขาจะยังชีพด้วยเครื่องบูชาซึ่งเผาด้วยไฟถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า

+ นี่เป็นส่วนกรรมสิทธิ์ของเขา

2 เขาจะไม่ครอบครองทรัพย์สมบัติใดในหมู่พี่น้อง

เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเป็นกรรมสิทธิ์ของเขาตามที่ทรงสัญญาไว้

3 เมื่อประชาชนถวายวัวหรือแกะเป็นเครื่องบูชา

บรรดาปุโรหิตจะได้โคขนานหน้า แก้มและท้องเป็นส่วนแบ่ง

4 จมอมอบผลิตผลเก็บเกี่ยวรุ่นแรก คือเมล็ดข้าว น้ำองุ่นใหม่ น้ำมัน

และขนแกะรุ่นแรกในการตัดขนแกะให้แก่เขา

5 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทรงเลือกสรรพวกเขาแ

ละลูกหลานจากตระกูลทั้งปวงให้มาปฏิบัติหน้าที่รับใช้ในพระนาม

ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ ส ม อ ใ ป

6 ชนเลวีทุกคน

ไม่ว่าจะอาศัยอยู่ที่ไหนในอิสราเอลมีสิทธิ์เข้ามายังสถานที่ซึ่งองค์พระ

ผู้เป็นเจ้า+จะทรงเลือก

7 และปฏิบัติหน้าที่ในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเขา

เช่นเดียวกับญาติพี่น้องเลวีทั้งปวง

ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ต่อเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+

8 เขามีสิทธิ์ได้รับส่วนแบ่งจากเครื่องบูชาและของถวายอย่างเท่าเทียม

กัน

แม้จะได้รับเงินจากการขายทรัพย์สินของครอบครัวแล้วก็ตาม

สิ่งที่พระเจ้าทรงรังเกียจ

9เมื่อท่านเข้าสู่ดินแดนซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านประทาน อย่าเลียนแบบแนวทางอันน่ารังเกียจของชนชาติทั้งหลายที่นั่น
10อย่าให้ผู้ใดในพวกท่านยกบุตรชายบุตรสาว

เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟ¹⁶ เป็นหมอดูฤกษ์ยาม หรือนักอาคม

แปลความหมายลางบอกเหตุต่างๆ เป็นพอมดแม่มด

11หรือทำเวทมนตร์ หรือเป็นคนทรง หรือเป็นหมอผี

หรือไปปรึกษาคนที่ตายแล้ว

12องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงซึ่งซึ่งรังเกียจผู้ที่กระทำสิ่งเหล่านี้

และที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทรงขับไล่ชนชาติเหล่านี้
นอกจากไปต่อหน้าท่าน

ก็เพราะธรรมเนียมปฏิบัติอันน่ารังเกียจเหล่านี้

13ท่านจะต้องไม่มีที่ติดต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของ
ท่าน

ผู้เผยพระวจนะ

14ชนชาติต่างๆซึ่งท่านจะเข้าไปแทนที่

เชื่อฟังหมอดูฤกษ์ยามและนักอาคม

แต่ส่วนท่านองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านไม่ทรงอนุญาตให้
ท่านทำเช่นนั้น

15องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านจะทรงตั้งผู้เผยพระวจนะเช่น
นซาฟเจ้าขึ้นมาคนหนึ่งสำหรับท่าน จากท่ามกลางพี่น้องอิสราเอล
ท่านต้องรับฟังเขา

16เพราะท่านเองได้ทูลขอจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน

¹⁶ 18:10 * หรือ “ ให้บุตรชายบุตรสาวลุยไฟ”

ที่ภูเขา โสเรบในวันชุมนุมนั้น เมื่อท่านกล่าวว่า

“ ขอย่าให้เราได้ยินพระสุรเสียงขององค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของ
องเรา หรืออย่างให้เราเห็นเปลวไฟใหญ่นั้นอีกเลย หาไม่แล้ว
เราจะ ต้องตาย” 17องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับข้าพเจ้าว่า

“ ที่พวกเขากล่าวมาก็ดี

18เราจะตั้งผู้เผยพระวจนะขึ้นมาคนหนึ่งเช่นดังเจ้าในหมู่พี่น้องของ
ง เ ข า เ ร า จะ ใส่ถ้อยคำของเรา ไว้ในปากของเขา
เขาจะแจ้งทุกสิ่งที่เราสั่งเขาแก่เหล่าประชากร19ถ้าผู้ใดไม่ยอมฟัง
คำพูดของเราซึ่งผู้เผยพระวจนะนั้นกล่าว ในนามของเรา
เราเองจะจัดการกับผู้นั้น

20แต่ผู้เผยพระวจนะคนใดซึ่งแอบอ้างนามของเราทั้งๆที่เราไม่ได้สั่ง
งให้เขาพูด หรือผู้เผยพระวจนะผู้กล่าวในนามพระอื่นๆ
จะต้องมีโทษถึงตาย” 21ท่านอาจจะกล่าวกับตนเองว่า

“ แล้วเราจะรู้ได้อย่างไรว่าถ้อยคำนี้ไม่ได้มาจากองค์พระผู้เป็น
เจ้า+?”

22หากสิ่งที่ผู้เผยพระวจนะประกาศในพระนามขององค์พระผู้เป็น
เจ้า+ไม่เกิดขึ้นหรือเป็นจริง

แสดงว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ไม่ได้ตรัสถ้อยคำนั้น

ผู้เผยพระวจนะก็ขึ้นมาเอง ท่านอย่าไปกลัวเกรงเขา”

เมืองลี้ภัย

19

“ เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทรงทำลายล้างชนชาติต่า
งๆในดินแดนซึ่งพระองค์ประทานแก่ท่าน
เมื่อท่านขับไล่พวกเขาออกไปและตั้งถิ่นฐานในบ้านเมืองของเขาแ
ล้ว

2จงคัดเลือกเมืองลี้ภัยสามแห่งตั้งอยู่ศูนย์กลางในดินแดนซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน

3จงสร้างทางไปยังเมืองลี้ภัยและแบ่งดินแดนซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านประทานเป็นกรรม สิทธินั้น

ออกเป็นสามภาคเพื่อผู้ที่ฆ่าคนจะหนีไปลี้ภัยที่นั่น

4ต่อไปนี่คือกฎเกี่ยวกับผู้ที่ทำให้คนตายแล้วหนีไปยังเมืองลี้ภัยเพื่อเอา ชีวิตรอด

คือผู้ที่ทำให้คนตายโดยไม่เจตนาไม่ได้มุ่งร้ายหมายขวัญ

5ยกตัวอย่างชายคนหนึ่งเข้าไปตัดไม้ในป่ากับเพื่อนบ้าน หัวขวานกระเด็นออกมาถูกเพื่อนบ้านถึงแก่ความตาย

เขาสามารถหนีไปลี้ภัยในเมืองลี้ภัยแห่งใดแห่งหนึ่งในสามเมืองนี้แล

ละรอดชีวิต 6ถ้ามีเพียงเมืองเดียวอาจจะไกลเกินไป ทำให้ญาติ

ของผู้ตายตามล้างแค้นเขาได้ทัน

เขาจะถูกสังหารทิ้งๆที่ไม่น่าจะต้องตายในเมื่อสิ่งที่เกิด

ขึ้นนั้นเป็นอุบัติเหตุ 7ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึง

สั่งให้ท่านตั้งเมืองลี้ภัยขึ้นสามแห่ง

8หากองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทรงขยายอาณาเขต

ของท่านตามที่ทรงสัญญาด้วยคำปฏิญาณไว้

กับบรรพบุรุษของท่าน และประทานดินแดน

ทั้งหมดที่ทรงสัญญาไว้ 9เนื่องจากท่านเชื่อฟังบทบัญญัติทั้งปวงซึ่ง

ข้าพเจ้าแจ้งแก่ท่าน ในวันนี้

คือรักองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน

และดำเนินตามครรลองของพระองค์เสมอ

เมื่อนั้นจงกำหนดเมืองลี้ภัยขึ้นอีกสามแห่ง

10จงทำอย่างนี้เพื่อโลหิตของผู้ไม่มีความผิดจะไม่ต้องหลั่งลงในดิ

นแดนซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านประทานให้เป็นกรรมสิทธิ์ของท่าน และเพื่อท่านจะไม่ต้องรับผิดชอบการหลังโลหิต

11แต่หากผู้ใดเกลียดชังเพื่อนบ้านและชุมนุมตักคอยเล่นงานและฆ่าเขาแล้วหนีเข้าไปในเมืองลี้ภัยไม่ว่าแห่งใด

12บรรดาผู้อาวุโสแห่งเมืองของเขาจะส่งคนมาจับกุมตัวเขากลับมา มอบให้แก่ผู้แก้แค้นแทนผู้ตายเพื่อประหารเสีย

13อย่าสงสารเขาเลย

จงขจัดมลทินแห่งการหลังโลหิตของผู้ไม่มีความผิดเสียจากอิสราเอล เพื่อท่านจะอยู่อย่างร่มเย็นเป็นสุข

หลักเขต

14อย่าโยกย้ายหลักเขตของเพื่อนบ้าน

ซึ่งบรรพชนปักไว้ในดินแดนซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านประทานให้เป็นกรรมสิทธิ์

พ ย า น

15อย่าตัดสินคดีผู้ใดเมื่อมีพยานเพียงปากเดียว

จะต้องมีพยานอย่างน้อยที่สุดสองหรือสามปาก

16ถ้าผู้ใดเป็นพยานมั่วร้าย

กล่าวโทษว่าอีกผู้หนึ่งประกอบอาชญากรรม

17ทั้งคู่ต้องมายืนอยู่จำเพาะพระพักตร์องค์พระผู้

เป็นเจ้า+ต่อหน้าปุโรหิตและตุลาการซึ่งประจำหน้าที่ขณะนั้น

18ตุลาการจะต้องไต่สวนอย่าง ถี่ถ้วน หากพิสูจน์ได้ว่าพยานโกหก

19โทษทัณฑ์ซึ่งเขาหวังให้ตกแก่พี่น้องจะตกอยู่แก่เขาเอง

ท่านจะต้องขจัดความชั่วร้ายเสียจากหมู่ท่าน 20แล้วประชาชนอื่นๆ ที่ได้ยินเรื่องนี้จะขยาดกลัว

ไม่มีใครกล้ากระทำความชั่วเยี่ยงนี้อีกในหมู่ท่าน

21อย่าสงสารเขาเลยเลย ชีวิตแทนชีวิต ตาแทนตา ฟันแทนฟัน
มือแทนมือ และเท้าแทนเท้า”

ส ง ค ร า ม

20 “ เมื่อท่านออกรบ และเห็นศัตรูมีม้า รกรบ

และกองทัพยิ่งใหญ่เหนือกว่าท่าน อย่าตกใจไปเลย

ด้วยว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านผู้นำท่านออกมาจากอียิปต์นั้นจะสถิตกับท่าน 2ก่อนจะออกรบ

ปุโรหิตจะเดินมาข้างหน้าและกล่าวแก่กองทัพ 3เขาจะกล่าวว่า

“ อิสราเอลเอ๋ย จงฟังเถิด วันนี้ท่านกำลังจะไปรบกับศัตรู

ไม่ต้องขวัญหนีดีฝ่อหรือหวาดกลัว
อย่าพร่นพริ้งหรือตื่นตระหนกตกใจ

4เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านเสด็จไปกับท่าน

ทรงต่อสู้ศัตรูเพื่อท่านและจะประทานชัยชนะแก่ท่าน” 5แล้วแม่ทัพ

นาย กองจะกล่าวแก่กองทัพว่า

“ มีใครบ้างที่เพิ่งสร้างบ้านใหม่แต่ยังไม่ได้ทำพิธีถวาย?

ถ้ามีจงกลับไปบ้าน เพราะท่านอาจจะตายในสงคราม

แล้วคนอื่นมาทำพิธีถวายแทน 6มีใครบ้างเพิ่งปลูกสวนองุ่น

แต่ยังไม่ได้กินผลเลย? ถ้ามีจงกลับไปบ้าน ท่านอาจจะตายในสงคราม

แล้วคนอื่นมากินแทน 7มีใครบ้างที่เพิ่งหมั้น?

ถ้ามีจงกลับไปบ้านแต่งงานเสียเถิด

หาไม่แล้วอาจจะตายในสงครามและคนอื่นมาแต่งงานกับคนรักของ

ท่าน” 8แล้วแม่ทัพนายกองอาจจะกล่าวเสริมว่า

“ มีใครใจเสาะหรือหวาดหวั่นบ้าง? ถ้ามีจงกลับไปบ้านเสีย

ก่อนที่จะทำให้คนอื่นเสียขวัญ”

9เมื่อแม่ทัพนายกองกล่าวอย่างนี้จบแล้ว

ก็จะประกาศรายชื่อผู้นำทัพ

10เมื่อท่านประชิดเมืองใด ก่อนอื่นจงยื่นข้อเสนอให้เขายอมเจรจา

11หากเมืองนั้นยอม รับข้อเสนอและเปิดประตูเมืองให้ชาวเมือง

ทั้งหมดจะถูกเกณฑ์แรงงานเป็นคนรับใช้ของท่าน

12หากเขาไม่ยอมเจรจาด้วยอย่างสันติและต่อสู้กับท่าน

ท่านจงล้อมเมืองนั้น

13เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านมอบเมืองนั้นไว้ในมือท่าน

จงลงดาบฆ่าชายทุกคนในเมืองนั้น 14แต่ท่านอาจจะยึดผู้หญิง

เด็ก ฟองสัตว์ และทรัพย์สินต่างๆในเมืองนั้น เป็นของท่าน

ท่านสามารถใช้ของที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านประทาน

ซึ่งยึดมาจากศัตรูได้

15กฎเกณฑ์เหล่านี้ใช้เฉพาะเมืองไกลๆมิใช่เมืองที่เป็นของประเทศ

ใกล้เคียง

16ส่วนเมืองต่างๆในประเทศที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน

ทรงยกให้เป็นกรรมสิทธิ์ของท่าน อย่าไว้สักรชีวิต

จงทำลายทุกสิ่งที่มีลมหายใจ

17 จ ง ท ำ ล ำ ย ¹⁷ล้างชาวฮิตไทต์ ชาวอามไรต์

ชาวคานาอัน ชาวเปอร์สซี ชาวฮีไวต์

และชาวเยบุสให้สิ้นตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทรงบัญญัติไว้

18หาไม่แล้วพวกเขาจะสอนให้ท่านกระทำสิ่งน่าขยะ

แขยงในการกราบไหว้พระต่างๆ ตามเขา

¹⁷ 20:17*

คำนี้ในภาษาฮีบรูหมายถึงสิ่งของหรือบุคคลที่ถวายแด่องค์พระผู้เป็น

เจ้า+ และไม่อาจเรียกคืนได้ มักจะต้องทำลายให้หมดสิ้นไป

และท่านจะกระทำบาปต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน
19เมื่อท่านบุกล้อม เมืองยูนานเพื่อยึดเมือง อย่าโค่นต้นไม้ทิ้ง
เพราะท่านจะได้รับประทานผลไม้ ไม่ต้องโค่นต้นไม้
ต้นไม้ในท้องทุ่งเป็นมนุษย์หรือ? ท่านถึงต้องล้อมทำลาย
20แต่ท่านอาจจะโค่นต้นไม้ ซึ่งไม่ได้ใช้เป็นอาหาร
เพื่อใช้ทำยุทธโศภกรณ์ ยึดเมือง”

ฆาตกรรมที่ไม่รู้ตัวผู้กระทำผิด

21

“ เมื่อท่านเข้าสู่ดินแดนซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านประทานเป็นกรรมสิทธิ์ หากพบศพกลางทุ่งและไม่ทราบว่าเป็นผู้ฆ่า
2ผู้อาวุธและตุลาการของท่านจะวัดระยะทางจากศพไป
ยังเมืองใกล้ที่สุด
3แล้วผู้อาวุธแห่งเมืองนั้นจะนำวัวสาวซึ่งไม่เคยเทียมแอกไม่เคยถูก
ใช้งานมาก่อน
4ไปยังหุบเขาซึ่งไม่เคยมีการไถหว่านและซึ่งมีธารน้ำไหล
แล้วหักคอวัวที่นั่น 5ปุโรหิตชนเลวีจะก้าวไปข้างหน้า
เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทรงเลือกปุโรหิตให้ปฏิบัติ
หน้าที่ให้ประกาศพระพรในพระนามองค์พระผู้เป็นเจ้า+และตัดสิ
นคดีวิวาทและทำร้ายร่างกาย
6บรรดาผู้อาวุธทั้งปวงของเมืองนั้นจะล้างมือเหนือวัวนั้นซึ่ง
ถูกหักคอในหุบเขา 7และประกาศว่า “ มือเราไม่ได้ทำให้หลังเลือด
และตาเราไม่ได้เห็น ว่าใครทำ
8ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+โปรดรับการลบมลทินบาปสำหรับอิสราเอล
ประชากรของพระองค์ซึ่งทรงไถ่ไว้แล้ว อย่าให้
ประชากรของพระองค์ต้องรับโทษผิด

ที่คนบริสุทธิ์ผู้นี้ถูกฆ่าตายเลย”

แล้วความตายนี้จะได้รับการทรงอภัยโทษบาป

9ท่านก็จะได้ช่วยตัวเองให้พ้นผิดจากการที่ผู้บริสุทธิ์ต้องตาย

เนื่องจากท่านได้กระทำการที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเห็นว่าถูกต้อง

การแต่งงานกับหญิงเชลย

10เมื่อท่านออกรบและองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน

ทรงมอบข้าศึกไว้ในมือท่าน และท่านจับเขาเป็นเชลย

11หากท่านเห็นหญิงงามในหมู่เชลย

ซึ่งท่านอยากได้ไว้เป็นภรรยา12จงพานางมาที่บ้านของท่าน

ให้นาง โคนผมและตัดเล็บ

13และเปลี่ยนเสื้อผ้าซึ่งสวมอยู่เมื่อถูกจับมาเป็นเชลยออกเสีย

ให้นางอยู่ในเรือนของท่านไว้ทุกข์แก่บิดามารดาของนางหนึ่งเดือน

เต็มๆ หลังจากนั้นท่าน จึงแต่งงานกับนางได้

14หากนางไม่ถูกใจท่าน จงปล่อยนางไปตามใจชอบของนาง

อย่าขายนางหรือปฏิบัติกับนางเยี่ยงทาส

เพราะท่านได้กระทำให้นางอัปอายแล้ว

สิทธิบุตรหัวปี

15ชายใดมีภรรยาสองคน คนหนึ่งเขารักและอีกคนหนึ่งเขาไม่รัก

แต่ทั้งสองให้กำเนิดบุตรแก่เขา และบุตรหัวปีคือบุตรของภรรยา

คนที่เขาไม่รัก

16เขาจะให้มรดกแก่บุตรคนรองคือบุตรของภรรยาที่รัก

มากกว่าบุตรหัวปีไม่ได้ 17เขาต้องรับบุตรของภรรยาที่เขา

ไม่รักเป็นบุตรหัวปีโดยยกทรัพย์สินให้แก่ บุตรหัวปีสองเท่า

บุตรนี้เป็นหมายสำคัญแรกแห่งกำลังของบิดาของเขา
สิทธิบุตรหัวปีเป็นของเขา

บุตรดื้อดึง

18หากคนใดมีบุตรชายที่ดื้อดึงหัวแข็ง

ไม่อยู่ในโอวาทไม่ยอมเชื่อฟังบิดามารดา แม้ถูกตีสอนก็แล้ว

19ให้บิดามารดานำตัวบุตรนั้นมาพบผู้อาวุโสแห่งเมืองนั้นที่ประตูเม

ือง 20เขาจะแจ้งแก่ผู้อาวุโสว่า “ ลูกคนนี้ดื้อรั้นหัวแข็ง

ไม่เชื่อฟังโอวาท ชอบสามะเลเทเมา”

21แล้วชาวเมืองทั้งปวงนั้นจะเอาหินขว้างเขาให้ตาย

ท่านจะต้องขจัดความชั่วร้ายเสียจากในหมู่ท่าน

ชนอิสราเอลทั้งปวงจะได้ยินเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วเกรงกลัว

กฎอื่นๆ

22ผู้ใดกระทำความผิดมีโทษถึงตาย และถูกแขวนไว้ที่ต้นไม้

23อย่าปล่อยให้ศพค้างอยู่บนต้นไม้ข้ามคืน

จงฝังเสียในองค์พระผู้เป็นเจ้าของ+เยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทาน
ป็นกรรมสิทธิ์แก่ท่านนั้นเป็นมลทิน ”

22” หากท่านเห็นวัวหรือแกะของผู้ใดหลงมา อย่างหนึ่งดูตาย

จงนำมันกลับไปคืนเจ้าของ 2หากเจ้าของอยู่ไกลหรือท่านไม่รู้ว่า

ใครเป็นเจ้าของ จงพามันไปที่บ้านของท่าน

ดูแลมันจนกว่าเจ้าของจะมาถามหา จึงคืนให้เขา 3ไม่ว่าจะเป็นลา

เสื้อผ้า หรือสิ่งอื่นใด ของเขาที่สูญหาย อย่างหนึ่งดูตาย

4เมื่อท่านเห็นลาหรือวัวของผู้ใดล้มอยู่ตามทาง อย่างหนึ่งดูตาย

จงเข้าไปช่วยเหลือให้มันยืนขึ้นได้อีก

5สตรีอย่าสวมเครื่องแต่งกายของบุรุษและบุรุษก็อย่าสวมเครื่องแต่งกายของสตรี

ด้วยว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทรงรังเกียจผู้ที่กระทำเช่นนั้น

6หากพบรังนกกริมทาง หรือบนต้นไม้หรือที่พื้น

และมีแมงกิ้งก่าไขหรือลูกของมัน อย่าจับทั้งแมงกิ้งก่าและลูกนก

7ท่านอาจจับลูกนกไขจงปล่อยแมงกิ้งก่าไป เพื่อประโยชน์สุขของท่าน และเพื่อท่านจะมีชีวิตที่ยืนยาว

8เมื่อสร้างบ้านใหม่

ควรก่อขอบรอบหลังคาเพื่อป้องกันมิให้บ้านแปดเปื้อนมลทินเลือดที่มีผู้พลัดตกลงมาตาย

9อย่าหว่านเมล็ดพืชสองชนิดปนกันในสวนองุ่นของท่าน

หากขึ้นทำทั้งผลองุ่นและพืชพันธุ์จะเป็นมลทิน¹⁸

10อย่าเอาวัวกับลาเข้าเทียมแอกด้วยกัน

11อย่าสวมเสื้อผ้าที่ทอจากด้ายขนสัตว์ปนด้ายลินิน

12ท่านจงเย็บพู่ห้อยไว้ที่มุมทั้งสี่ของเสื้อคลุม

ความสัมพันธ์ทางเพศ

13ชายใดแต่งงานและภายหลังที่หลับนอนกับภรรยาแล้วไม่ชอบ

าง 14จึงพูดให้นางเสื่อมเสียโดยกล่าวว่า

“ ข้าพเจ้าแต่งงานกับหญิงนี้ แต่เมื่อเข้าหานาง

ไม่พบหลักฐานที่พิสูจน์ว่า นางเป็นสาวพรหมจารี”

15ให้บิดามารดาของหญิงนั้นนำข้อพิสูจน์พรหมจารีของนางมาให้

¹⁸ 22:9* ถูกริบไปยังสถานนมัสการ

ผู้อาวุโสประจำเมืองพิจารณาที่ประตูเมือง
16 ผู้เป็นบิดาจะกล่าวแก่บรรดาผู้อาวุโสว่า
“ ข้าพเจ้ายกบุตรสาวให้เป็นภรรยา ของชายผู้นี้
แต่เขาไม่ชอบนาง 17 และเดี๋ยวนี้เขามาพูดให้นางเสื่อมเสีย 'ข้าพเจ้า
พบว่าลูกสาวของท่านไม่ใช่สาวพรหมจารี' แต่นี้เป็น
ข้อพิสูจน” แล้วคลี่ผ้าออกให้คณะผู้อาวุโสดู
18 ผู้อาวุโสจะนำชายผู้นั้นมาลงโทษ 19 และปรับเขาเป็นเงิน 100
เชเชล ¹⁹ มอบให้แก่บิดาของหญิงนั้น
เพราะเขาทำให้หญิงพรหมจารีแห่งอิสราเอลเสียชื่อเสียง
นางยังคงเป็นภรรยาของเขา
เขาจะหย่าขาดจากนางไม่ได้ตลอดชีวิต
20 แต่หากคำกล่าวหาเป็นความจริง
ไม่มีหลักฐานพิสูจนว่าหญิงนั้นเป็นสาวพรหมจารี
21 นางจะถูกนำตัวไปที่ประตูบ้านของบิดา
และให้ชาวเมืองนั้นเอาหินขว้างนางให้ตาย
นางได้กระทำความเลอะอายในอิสราเอลโดยปล่อยตัวให้ผู้ชายทั้งๆที่
ยังไม่ได้ออกเรือน
ท่านจะต้องขจัดความชั่วร้ายไปเสียจากพวกท่าน
22 ชายใดถูกจับได้ในขณะนอนกับภรรยาของคนอื่น
ทั้งตัวเขาและหญิงผู้คบชู้จะต้องมีโทษถึงตาย
ท่านจะต้องขจัดความชั่วร้ายไปเสียจากอิสราเอล
23 ชายใดพบสาวพรหมจารีซึ่งหมั้นแล้วและหลับนอนกับเธอในเมือ
ง 24 ทั้งคู่จะต้องถูกนำตัวไปที่ประตู เมืองและถูกหินขว้างตาย
เพราะเหตุที่ฝ่ายหญิงไม่ได้ร้องขอความช่วยเหลือ

¹⁹ 22:19* ป ร ะ ม า ณ 1 ก็โลกรัม

และฝ่ายชายได้ละเมิดพรหมจารี คู่หมั้น ของคนอื่น
ท่านจะต้องขจัดความชั่วร้ายเสียจากหมู่ท่าน²⁵แต่หากเหตุการณ์นี้
เกิดขึ้นนอกเมือง ชายผู้ข่มขืนต้องตายเพียงคนเดียว
26อย่าทำอะไรแก่ฝ่ายหญิง เพราะนางไม่ได้
ทำอะไรผิดบาปสมควรตายกรณีนี้คล้ายคลึง
กับกรณีมีคนทำร้ายเพื่อนบ้านถึงแก่ความตาย
27เพราะเหตุเกิดที่นอกเมืองหญิงสาวนั้นอาจส่งเสียงร้องแล้ว
แต่ไม่มีใครได้ยินและช่วยนางออกมา 28ชาย
ใดถูกจับได้ว่าข่มขืนสาวพรหมจารีที่ยังไม่ได้หมั้นหมา ย
29เขาจะต้องจ่ายเงิน 50 เ ช เ ข ล ²⁰ให้แก่บิดาของหญิงนั้น
แ ล ะ แ ต่ ทำงานกับนาง เพราะเขาได้ละเมิดหญิงนั้น
เขาจะหย่าขาดจากนางไม่ได้ตลอดชีวิตของเขา
30อย่าให้ผู้ใดแต่งงานกับภรรยาของบิดา
เขาจะต้องไม่หลู่เกียรติบิดา”

ผู้ที่เข้าสถานนมัสการไม่ได้

23 “ ชายใดถูกต้อนโดยการทุบหรือตัด
ห้ามเข้าไปในชุมนุมชนขององค์พระผู้ เป็นเจ้า+
2ห้ามลูกที่เกิดจากการสมรสต้องห้าม²¹
หรือลูกหลานของเขาเข้าไปในชุมนุมชนขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ตลอด
สืบชั่วอายุ
3คนชาติอัมโมนหรือโมอับหรือลูกหลานของเขาจะเข้าไปในชุมนุมชน
ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ ไม่ได้เลยแม้จนถึงสืบชั่วอายุ

²⁰ 22:29* ป ร ะ ม า ณ 575 กรัม

²¹ 23:2* หรือ ลูกนอกกฎหมาย

4 เพราะพวกเขาไม่ยอมให้อาหารและน้ำแก่ท่านเมื่อท่านออกมาจากอียิปต์

เขาถึงกับจ้างบalaอัมบุตรเบโธร์จากเปโธร์ในอารัมนาหะราอิม²² มาแข่งท่าน

5 แต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านไม่ทรงฟังบalaอัม กลับทรงพลิกผันคำแข่งสาปให้กลายเป็นพระพรสำหรับท่าน เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทรงรักท่าน

6 ตลอดชีวิตของท่าน อย่าทำสนธิสัญญาไมตรีกับพวกเขาเลย

7 อย่ารังเกียจเด็ดฉันทน์คนเอโดม เพราะเขาเป็นพี่น้องของท่าน และอย่ารังเกียจเด็ดฉันทน์คนอียิปต์

เพราะท่านเคยเป็นคนต่างด้าวในประเทศของเขา

8 บุตรหลานชั่วอายุที่สามของพวกเขาสามารถเข้ามาร่วมในชุมนุมชนขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้

สิ่งเป็นมลทินในกายทหาร

9 ระหว่างรบ

ผู้ที่อยู่ในค่ายพักจะต้องหลีกเลี่ยงจากทุกสิ่งที่ไม่บริสุทธิ์

10 ชายใดมีมลทินเนื่องจากการหลั่งน้ำอสุจิในเวลากลางคืนจะต้องออกไปอยู่นอกค่ายพัก

11 จนตกเย็นจึงอาบน้ำและกลับเข้ามาในค่ายได้เมื่อดวงอาทิตย์ลับฟ้า 12 จงกำหนดที่ปล่อยทุกข์ไว้นอกค่ายพัก

13 ทุกคนจะมีเสียมเป็นอุปกรณ์ ประจำตัว หลังจากปล่อยทุกข์แล้ว จงใช้เสียมขุดดินกลบสิ่งปฏิญูล

14 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทรงดำเนินอยู่ในค่าย

²² 23:4* คือ เมโสโปเตเมียตะวันตกเฉียงเหนือ

ของท่าน เพื่อปกป้องคุ้มครองท่าน และมอบ คัมภีร์ไว้ในมือท่าน
ค่ายพักจะต้องบริสุทธิ์ เพื่อพระองค์จะได้ไม่เห็นสิ่งที่ไม่บังควร
และเมื่อนพระพักตร์เสียดจากท่าน

กฎอื่นๆ

15 ทาสคนใดเห็นนายมาพึ่งท่าน

อย่าจับเขาส่งคืนนาย 16 จงยอมให้เขาอาศัยอยู่กับท่านในเมืองไหน
ก็ได้ตามแต่เขาจะเลือก อย่าข่มเหงรังแกเขา

17 อย่าให้มีชายหญิงคนใดในอิสราเอลเป็น โสเภณีในเทวสถาน

18 อ ยานำรายได้จากโสเภณีหญิงหรือชายมาแก้บนในพระนิเวศแ
ห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน

เพราะทั้งสองเป็นที่ชิงชังสำหรับองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่า
น

19 เมื่อท่านให้พี่น้องร่วมชาติยืมเงิน อาหาร หรือสิ่งอื่นใดก็ตาม
อย่าเรียกร้อยดอกเบี้ย 20 ท่านอาจเก็บดอกเบี้ยจากคนต่างชาติ
แต่ไม่ ไซ้จากพี่น้องอิสราเอลด้วยกัน

เพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านจะได้ช่วยพรท่านในทุก
สิ่งที่ท่านจับทำในดินแดนซึ่งท่านกำลังจะเข้าไปครอบครอง

21 เมื่อท่านถวายสัตย์ปฏิญาณต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่า
น อย่าผิดผ่อนที่จะกระทำตามที่ปฏิญาณไว้

เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านจะทรงเรียกร้องให้ทำตา
มคำปฏิญาณนั้นแน่นอน หาไม่แล้วย่อมเป็นความผิดบาป

22 หากท่านงดไม่ปฏิญาณ ท่านก็จะไม่มีความผิดบาป

23 เมื่อท่านกล่าว ปฏิญาณจะต้องระมัดระวังกระทำตามที่พูดไว้

เพราะเป็นคำปฏิญาณโดยสมัครใจจากปากของท่านเองต่อองค์พระ
ผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน

24 ท่านอาจเก็บองุ่นจากสวนของเพื่อนบ้าน รับประทานจนอิ่ม
แต่อย่าใส่ภาชนะนำออกไป 25 ถ้าท่านเข้าไปในนาของเพื่อนบ้าน
ท่านอาจเก็บเมล็ดข้าวด้วยมือของท่าน
แต่อย่าใช้เคียวเกี่ยวรวงข้าวจากต้น”

การหย่าร้างและการแต่งงานใหม่

24 “ ชายใดไม่พึงพอใจภรรยาเนื่องด้วยข้อบกพร่องต่างๆ

ให้เขียนหนังสือหย่า

มอบแก่นางและส่งตัวนางออกไปจากบ้านของเขา

2 หลังจากนั้นหากนางแต่งงานใหม่

3 และสามีใหม่ก็ไม่พึงพอใจนาง

แล้วเขียนหนังสือหย่ามอบให้แล้วส่งตัวนางออกไปจากบ้านของเขา

หรือหากสามีใหม่ตายไป

4 สามีคนแรกที่หย่ากันแล้วอย่าหวนกลับไปแต่งงานกับนางอีกเพราะ

นางมีมลทินแล้ว จะเป็น

ที่น่ารังเกียจในสายพระเนตรขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

อย่านำบาปมาเหนือดินแดน

ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่านเป็นกรรมสิทธิ์

ทธี

กฎต่างๆ

5 อย่าเกณฑ์ชายที่เพิ่งแต่งงานใหม่ให้ออกรบทัพจับศึก

หรือมอบหมายหน้าที่ใดๆแก่ เขา

ตลอดปีแรกให้เขามีความสุขอยู่กับภรรยาที่บ้าน

6 อย่ายึดหินโม้มือเป็นของค้ำประกันการกู้ยืม

เพราะเป็นเครื่องมือที่เจ้าของใช้ในการประทัง ชีวิต

7 ผู้ใดลักพาตัวพี่น้องอิสราเอล

และปฏิบัติต่อเขาเยี่ยงทาสหรือขายเขาไป ผู้ลักพาจะต้องตาย
ท่านต้องขจัดความชั่วร้ายออกจากพวกท่าน

8 ในกรณีโรคผิวหนัง²³

จงระมัดระวังปฏิบัติตามคำสั่งของปุโรหิตผู้เป็นชนเลวอย่างเคร่งครัด
ท่านจะต้องระมัดระวังปฏิบัติตามสิ่งที่ข้าพเจ้าบัญชาพวกเขา

9 จงจดจำสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทรงกระทำต่ออเม
เรียน ขณะเมื่อท่านออกจากอียิปต์

10 เมื่อท่านให้เพื่อนบ้านยืมสิ่งใด

อย่าเข้าไปเอาของค้ำประกันในบ้านของเขา 11 จงคอยอยู่ข้างนอก
ให้ผู้ขอกู้ของค้ำประกันออกมาให้ท่านเอง 12 หากคนนั้นยากจน
ท่านอย่าเก็บของค้ำประกันไว้ข้ามคืน

13 จงคืนเสื่อคลุมให้เขาก่อนดวงอาทิตย์ตกดิน

เพื่อเขาจะใช้ห่มองค์พระผู้เป็นเจ้า+เยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน

14 อย่าเอาไรต์เอาเปรี๊ยะลูกจ้างที่ยากไร้และขัดสน

ไม่ว่าจะเป็นพี่น้องอิสราเอลหรือคน

ต่างด้าวในเมืองของท่าน 15 จงจ่ายค่าแรงแก่เขาทุกวันก่อนดวงอา
ทิตย์ลับฟ้า เนื่องจากเขายากจนและใจจดใจจ่ออยู่ที่ค่าจ้าง

หาไม่แล้วเขาอาจจะร้องกล่าวโทษท่านต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+และท
านจะมีความพิศบาป

16 อย่าประหารบิดาเพราะความพิศบาปของบุตร

หรือประหารบุตรเพราะความพิศบาปของบิดา

แต่แต่ละคนจะตายเพราะความบาปของเขาเอง

²³ 24:8* ภาษาฮีบรูว่า โรคเรื้อนแต่หมายรวมถึงโรคผิวหนังต่างๆ

17จงให้ความยุติธรรมแก่คนต่างด้าวและลูกกำพร้าพ่อ
อย่าเอาเสียคลุมของหญิงม่าย
เป็นของค้ำประกันหนี้สิน18จงระลึกว่าท่านเคยเป็นทาสในอียิปต์
และองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทรงไถ่ท่านออกมา ด้วย
เหตุนี้ข้าพเจ้าจึงบัญชาท่านให้ทำเช่นนี้

19เมื่อท่านเก็บเกี่ยวพืชผล

หากท่านลืมพ่อนข้าวมัดหนึ่งไว้ในท้ององค์พระผู้เป็นเจ้า+เยโฮวาห์
พระเจ้าของท่านจะทรงอวยพรการงานทุกอย่างที่ท่านทำ

20เมื่อท่านฟาดผลมะกอกจากต้น ไม่ต้องเก็บซ้ำที่กิ่งเดิม
จงปล่อยส่วนที่เหลือไว้เป็นของคนต่างด้าว ลูกกำพร้าพ่อ

และหญิงม่าย 21เมื่อท่านเก็บเกี่ยวองุ่นในสวนของท่าน

อย่าเก็บซ้ำจนเกลี้ยง จงปล่อยส่วน ที่เหลือไว้เป็นของคนต่างด้าว

ลูกกำพร้าพ่อ และหญิงม่าย 22จงระลึกว่าท่าน

เคยเป็นทาสในอียิปต์ ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงบัญชาท่าน
ให้ทำเช่นนี้”

25 “ เมื่อผู้ใดเป็นความกัน ให้นำเรื่องมาถึงศาล

ตุลาการจะตัดสินคดีปล่อยผู้ บริสุทธิ์และตัดสินลงโทษผู้ผิด

2หากผู้ผิดสมควรถูกโบย

ตุลาการจะสั่งให้เขานอนลงและให้โบยต่อหน้า

มากน้อยตามแต่โทษ หน้าเบา 3แต่อย่าให้เกิน 40 ที

มิฉะนั้นโทษทัณฑ์จะรุนแรงเกินเหตุ และพี่น้องของท่าน

จะต้องเสื่อมเกียรติต่อหน้าท่าน

4อย่าเอาตะกร้อครอบปากวัวซึ่งนวดข้าว อยู่

5ถ้าพี่น้องอาศัยอยู่ด้วยกันและมีคนหนึ่งตายไปโดยปราศจากบุตร

ชาย อย่าให้ภรรยาหม้ายของเขาแต่งงานกับคนนอกสกุลของสามี

พี่น้องของสามีจึงรับนางเป็นภรรยา

และทำหน้าที่พี่น้องของสามีแก่นาง

6ลูกคนแรกที่เกิดมาจะสืบชื่อของผู้ล่วงลับไปแล้ว

เพื่อชื่อของเขาจะไม่ถูกลบไปจากอิสราเอล

7แต่หากพี่น้องของผู้ตายไม่ยอมแต่งงานกับหญิงม่ายผู้นั้น

นางจะไปหาบรรดาผู้อาวุโสแห่งเมืองนั้นที่ประตูเมืองและกล่าวว่า

“ พี่น้องของสามีดิฉันไม่ยอมสืบชื่อของผู้ตายใน อิสราเอล

เขาไม่ยอมทำหน้าที่พี่น้องของสามีแก่ดิฉัน”

8แล้วบรรดาผู้อาวุโสจะเรียกตัวญาติคนนั้นมาเจรจา

หากเขายังยืนกรานปฏิเสธว่า

“ ข้าพเจ้าไม่ต้องการแต่งงานกับนาง”

9หญิงม่ายจะเดินเข้าไปหาชายคนนั้นต่อหน้าผู้อาวุโส

ถอดรองเท้าของเขาออกมาข้างหนึ่งและถ่มน้ำลายรดหน้าเขาและก

ล่าว ว่า

“ นี่แหละผลที่จะเกิดกับคนที่ไม่ยอมสืบสายตระกูลให้พี่น้องของเข

า ” 10หลังจากนั้นคนอิสราเอลจะเรียกเชื้อสายของชายผู้นั้นว่าค

รอบครัวของคนที่ถูกดึงรองเท้าออก

11หากชายสองคนวิวาทกัน

และภรรยาของฝ่ายหนึ่งตรงเข้ามาช่วยสามีบีบของลับของฝ่ายตรง

ข้าม 12จะต้องตัดมือของนางทิ้ง อย่าสงสารนางเลย

13อย่ามีตุ่มน้ำหนักที่ต่างกันไว้ในถุงของท่าน

อันหนึ่งหนักอันหนึ่งเบา 14อย่ามีเครื่องตวงวัดที่ต่างกันในบ้านของ

ท่าน อันหนึ่งใหญ่ อันหนึ่งเล็ก 15จงใช้มาตราชั่งตวงวัดซึ่งเที่ยง

ตรงและสัตย์ชื่อ

เพื่อท่านจะมีชีวิตยืนยาวในดินแดนที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าขอ

งท่านประทานแก่ท่าน

16เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทรงรังเกียจผู้ที่กระทำ
สิ่งเหล่านี้ ผู้ที่คดโกง

17อย่าลืมนี่สิ่งที่คุณจะมาเจอถ้าคุณไม่ออกมาจากอียิปต์

18พวกเขาพบท่านระหว่างทาง เมื่อท่านอ่อนระโหยโรยแรง
และโงมตีคนที่อยู่ข้างท้าย

โดยไม่มีเครื่องกล้าวพระเจ้าเลย19ฉะนั้นเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+
พระเจ้าของท่านทรงโปรดให้ท่านพักสงบจากศัตรูทั้งปวงในดินแดน
ที่ท่านยกให้เป็นกรรมสิทธิ์

จงทำลายล้างอามาเลขให้สูญสิ้นจากใต้ฟ้าสวรรค์
อย่าลืมนี่เสีย”

พืชผลรุ่นแรกและสิบลด

26เมื่อท่านเข้ายึดครองและอาศัยอยู่

ในดินแดนซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านประทานเป็นกรรม
สิทธิ์แก่ท่าน

2จงนำพืชผลรุ่นแรกในการเก็บเกี่ยวจากที่ดินในแผ่นดินที่องค์พระ
ผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านประทานให้

ใส่ตะกร้ามายังสถานที่ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านจะทรง
เลือกเป็นที่สถาปนาพระนามของพระองค์

3และกล่าวแก่ปุโรหิตซึ่งประจำการในขณะนั้นว่า

“ ข้าพเจ้าขอประกาศในวันนี้

ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านว่าข้าพเจ้าได้มายังดินแดน
ที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงปฏิญาณไว้กับบรรพบุรุษว่าจะประทานแก่
เรา ”

4ปุโรหิตจะรับตะกร้าจากมือท่านไปวางไว้หน้าแท่นบูชาแห่งองค์พระ
ผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน

5จากนั้นท่านจะประกาศต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของ
ท่านว่า “ บรรพบุรุษของข้าพระองค์คือ
ชาวอาร์มผู้ระเห่ร้อนไปอาศัยอยู่ที่อียิปต์ เรามีเพียงหีบมือเดียว
แต่เมื่ออยู่ในอียิปต์กลายเป็นชาติใหญ่ มีอำนาจและมีมากคน
6แต่ชาวอียิปต์ปฏิบัติต่อเราอย่างไม่เป็นธรรม
เคียดแค้นให้เรารากตรำงานหนัก
7แล้วเราร้องทูลต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษ
และองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงได้ยินเสียงของเราและทอดพระเนตรเห็น
ความยากแค้นลำเค็ญและการกดขี่ข่มเหงที่เราได้รับ
8ดังนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+จึงทรงนำเราออกจากอียิปต์
โดยพระหัตถ์อันทรงอำนาจ โดยพระกรที่เจือंगा
โดยความครั้นคร้ามใหญ่หลวง โดยหมายสำคัญ
และการอัศจรรย์ยิ่งใหญ่ 9ทรงนำเรามายังสถานที่นี้
ประทานดินแดนอันอุดมด้วยน้ำนมและน้ำผึ้งแก่เรา
10ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+
บัดนี้ข้าพระองค์ได้นำพืชผลรุ่นแรกจากที่ดินที่ทรงประทานให้มาถ
ว า ย ”

แล้วจงวางตะกร้านั้นต่อเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้า
ของท่าน และก้มกราบพระองค์ 11แล้วท่านกับชาวเลวี
และคนต่างด้าวที่อาศัยอยู่ในหมู่พวกท่าน
จงไปเลี้ยงฉลองสิ่งดีงามทั้งปวงที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน
ประทานแก่ท่านและครอบครัวของท่าน
12ทุกปีที่สามเป็นปีแห่งสืบลด ในปีนั้น
จงมอบหนึ่งในสิบของผลิตผลทั้งปวงของท่านแก่ชาวเลวี
คนต่างด้าว ลูกกำพร้าพ่อและหญิงม่าย
เพื่อพวกเขาจะได้รับประทานอิ่มหน้าในเมืองของท่าน

13จากนั้นท่านจงทูลองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านว่า
“ ข้าพระองค์ได้นำส่วนศักดิ์สิทธิ์จากบ้านของข้าพระองค์มามอบให้
แก่ชาวเลวี คนต่างด้าว
ลูกกำพร้าพ่อและหญิงม่ายตามที่ทรงบัญชาไว้
ข้าพระองค์มิได้หันเหหรือลืมหะตุของทรงบัญชาทั้งปวงของพระองค์
14ข้าพระองค์มิได้รับประทานส่วนศักดิ์สิทธิ์ขณะที่ไ้ทุกข
หรือยกส่วนใดออกไปขณะที่เป็นมลทิน หรืออุทิศส่วนใดแก่ผู้ตาย
ข้าพระองค์เชื่อฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของข้าพเจ้าและกระทำ
ทุกสิ่งตามพระบัญชา
15ขอโปรดทอดพระเนตรลงมาจากสวรรค์ที่ประทับอันบริสุทธิ์
และทรงอวยพรอิสราเอลประชากรของพระองค์
และดินแดนซึ่งพระองค์ได้ประทานแก่ข้าพระองค์ทั้งหลาย
ตามที่ทรงสัญญาด้วยคำปฏิญาณไว้กับบรรพบุรุษของข้าพระองค์ที่
ทั้งหลาย ดินแดนอันอุดมด้วยน้ำนมและน้ำผึ้ง”

โมเสสกำชับให้เชื่อฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า+

16พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงบัญชาท่านทั้งหลายในวันนี้
ให้ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และบทบัญญัติต่างๆเหล่านี้
จงถือปฏิบัติอย่างถื่อมั่นด้วยสุดจิตสุดใจของท่าน

17วันนี้ท่านได้ประกาศแล้วว่า

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเป็นพระเจ้าของท่าน

และท่านจะดำเนินในครรลองของพระองค์ จะรักษากฎเกณฑ์
พระบัญชาและบทบัญญัติของพระองค์ และจะเชื่อฟังพระองค์

18ในวันนี้องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงประกาศว่าท่านเป็นประชากรของ
พระองค์เป็นกรรมสิทธิ์ล้ำค่าของพระองค์ดังที่ทรงสัญญาไว้
และท่านจะต้องปฏิบัติตามพระบัญชาทั้งสิ้นของพระองค์

19พระองค์ทรงประกาศไว้ว่าจะทรงตั้งให้ท่านเป็นที่ยกย่อง
มีเกียรติยศและชื่อเสียงเหนือกว่าชนชาติอื่นๆทั้งปวงที่ทรงสร้าง
ท่านจะเป็นชนชาติบริสุทธิ์
แต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านตามที่ทรงสัญญาไว้”

แท่นบูชาที่ภูเขาเอบาล

27 โมเสสและผู้อาวุโสแห่งอิสราเอลบัญชาประชากรว่า

“ จงปฏิบัติตามพระบัญชา ทั้งปวงซึ่งข้าพเจ้าแจ้งแก่ท่านในวันนี้
2เมื่อท่านข้ามแม่น้ำจอร์แดนเข้าสู่ดินแดนซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระ
เจ้าของท่านประทาน จงตั้งหินใหญ่จำนวนหนึ่งขึ้น และฉาบปูน
3จารึกเพื่อความบัพยัญญูตินั้นบนหินเหล่านั้นเมื่อท่านข้ามเข้าสู่ดินแ
แดนซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน
ดินแดนอันอุดมด้วยน้ำนมและน้ำผึ้งดังที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้า
แห่งบรรพบุรุษทรงสัญญาไว้กับท่าน 4และเมื่อท่านข้ามจอร์แดนไป
จงตั้งหินเหล่านี้ขึ้นบนภูเขาเอบาล ดังที่ข้าพเจ้าสั่งท่านวันนี้
และฉาบด้วยปูน

5จงสร้างแท่นบูชาขึ้นที่นั่นถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของ
ท่านโดยใช้ก้อนหินซึ่งไม่เคยถูกเหล็กสกัด

6จงสร้างแท่นบูชาแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านด้วยหิน
ที่พบในท้องทุ่ง

แ ล ะ ถ วายเครื่องเผาบูชาแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน
บนแท่นนั้น 7จงถวายเครื่องสันติบูชาบนแท่นนั้นเช่นกัน
และเลี้ยงฉลองรื่นเริงต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท
า น

8จงจารึกบัพยัญญูติทั้งปวงนี้ลงไปให้ชัดเจนบนก้อนหินที่ท่านตั้งขี
น ”

คำแช่งสาปจากภูเขาเอบาล

9แล้วโมเสสและปุโรหิตชาวเลวีกล่าวแก่ปวงชนอิสราเอลว่า

“อิสราเอลเอ๋ย จงสงบเงียบและฟังเถิด

บัดนี้ท่านเข้าเป็นประชากรขององค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน

แล้ว10จงเชื่อฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านและปฏิบัติตาม

พระบัญชาและกฎเกณฑ์ทั้งปวง ซึ่งข้าพเจ้าแจ้งแก่ท่านในวันนี้”

11ในวันเดียวกันนั้นโมเสสบัญชาประชากรว่า

12เมื่อท่านข้ามแม่น้ำจอร์แดนแล้ว ตระกูลสิเมโอน เลวี ยูดาห์

อิสสาการ์ โยเซฟ และเบนยามิน

จะยืนอยู่บนภูเขาเกริชิมประกาศคำอวยพร13ส่วนตระกูลรูเบน

กาต อาเซอร์ เศบูลุน ดาน และนัฟทาลี จะยืนอยู่บนภูเขาเอบาล

เพื่อประกาศคำแช่งสาป14คนเลวีจะป่าวร้องแก่ชนอิสราเอลทั้งปวง

ด้วยเสียงอันดังว่า

15” ขอแช่งคนที่แกะสลักหรือหล่อรูปเคารพ

สิ่งซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงชิงชังรังเกียจเป็น

ผลงานแห่งน้ำมือของช่างและตั้งไว้อย่างลับๆ”

แล้วประชากรทั้งปวงจะขานรับว่า “ อ ้ ม น ”

16” ขอแช่งคนที่ลบหลู่บิดามารดา”

แล้วประชากรทั้งปวงจะขานรับว่า “ อ ้ ม น ”

17” ขอแช่งคนที่ย้ายหลักเขตที่ดินของเพื่อนบ้าน”

ประชากรทั้งปวงจะขานรับว่า “ อ ้ ม น ”

18” ขอแช่งคนที่นำคนตาบอดให้หลงทาง”

ประชากรทั้งปวงจะขานรับว่า “ อ ้ ม น ”

19” ขอแข่งคนที่ไม่ให้ความยุติธรรมแก่คนต่างด้าว
ลูกกำพร้าพ่อหรือหญิงม่าย” ประชากรทั้งปวงจะขานรับว่า
“ อ า เ ม น ”

20” ขอแข่งคนที่หลับนอนกับภรรยาของบิดา
เพราะเขาหลู่เกียรติบิดาของเขา” ประชากรทั้งปวงจะขานรับว่า
“ อ า เ ม น ”

21” ขอแข่งคนที่สมสู่กับสัตว์” ประชากรทั้งปวงจะขานรับว่า
“ อ า เ ม น ”

22” ขอแข่งคนที่หลับนอนกับพี่สาวน้องสาวของตน
ไม่ว่าจะเป็นบุตรสาวของบิดาหรือบุตรสาวของมารดาก็ตาม
ประชากรทั้งปวงจะขานรับว่า “ อ า เ ม น ”

23” ขอแข่งคนที่หลับนอนกับแม่ยายของตน”
ประชากรทั้งปวงจะขานรับว่า “ อ า เ ม น ”

24” ขอแข่งคนที่ลอบสังหารเพื่อนบ้านของเขา” ประชากรทั้งปวง
จะขานรับว่า “ อ า เ ม น ”

25” ขอแข่งคนที่รับสินบนเพื่อประหารคนบริสุทธิ์”
ประชากรทั้งปวงจะขานรับว่า “ อ า เ ม น ”

26” ขอแข่งคนที่ไม่ยึดมั่นปฏิบัติตามบทบัญญัตินี้”
ประชากรทั้งปวงจะขานรับว่า “ อ า เ ม น ”

พระพรสำหรับการเชื่อฟัง

28

“ หากท่านเชื่อฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านอย่างครบถ้วน
น

และหมั่นปฏิบัติตามพระบัญชาทั้งปวงซึ่งข้าพเจ้าแจ้งแก่ท่านในวัน
นี้ องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านจะทรงเชิดชูท่านเหนือประชา

ชาติทั้ง ปวงในโลก

2พระพรทั้งปวงต่อไปนี้จะมีมาถึงและดำรงอยู่กับท่านหากท่านเชื่อ

ฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน

3ท่านจะได้รับพระพรทั้งในเมืองและในทุ่งนา

4พระพรจะมีแก่บุตรหลานของท่าน

แก่พืชผลจากแผ่นดินของท่านและแก่ลูกอ่อนในฝูงสัตว์ของท่าน

คือลูกวัวและลูกแกะ 5ตระกร้า

และรวงนวดแบ่งของท่านจะได้รับพระพร

6ท่านจะได้รับพระพรเมื่อเข้ามา และพระพรเมื่อออกไป

7องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงปราบศัตรูทั้งหลายต่อหน้าท่าน

พวกเขาจะเดินทัพมาสู้ ท่านทางเดียว

แต่แตกฉานเช่นเข็นไปเจ็ดทาง

8องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงอำนวยพรแก่ยุงนางของท่านและทุกสิ่ง

ที่ท่านลงมือทำ องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านจะทรงอวยพร

ท่านในดินแดนซึ่งพระองค์ประทานแก่ท่าน

9องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงตั้งท่านเป็นชนชาติบริสุทธิ์ของพระองค์

ดังที่ทรงสัญญาไว้ด้วยคำปฏิญาณ

หากท่านถือรักษาพระบัญชาแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน

และดำเนินตามครรลองของพระองค์

10แล้วประชาชาติทั้งปวงในโลกจะเห็นว่าท่านได้รับการขนานนาม

ตามพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ และพวกเขาจะเกรงขามท่าน

11องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะประทานความเจริญรุ่งเรืองอย่างเหลือล้นแก่

ท่านคือ บุตรหลาน ลูกอ่อนของ ฝูงสัตว์และพืชผลจากแผ่นดิน

ในดินแดนที่ทรงปฏิญาณไว้กับบรรพบุรุษว่าจะยกให้ ท่าน

12องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงเปิดฟ้าสวรรค์พระคลังอันอุดมของพระ

องค์ ส่งฝนให้ตก ในแผ่นดินของท่านตามฤดูกาล

และจะทรงอวยพรงานทุกอย่างที่ท่านทำ ท่านจะให้หลายชาติกุ๋ยม
แต่ไม่ยมจากใครเลย

13 ถ้าเพียงแต่ท่านใส่ใจพระบัญชาขององค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้า
ของท่านซึ่งข้าพเจ้าแจ้งแก่ท่านในวันนี้

และระวางที่จะปฏิบัติตามองค์พระผู้

เป็นเจ้า+ก็จะทรงกระทำให้ท่านเป็นหัวมิใช่หาง

ท่านจะอยู่เบื้องบนสุดเสมอ

ไม่เคยอยู่เบื้องล่างเลย 14 อย่าหันเหจากพระบัญชาซึ่งข้าพเจ้าแจ้งแ
แก่ท่านในวันนี้ไปทางขวาหรือทางซ้าย

และอย่าไปติดตามปรนนิบัติพระอื่นใด

คำแช่งสาปสำหรับการไม่เชื่อฟัง

15 แต่หากท่านไม่เชื่อฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านและไ
ม่ใส่ใจปฏิบัติตามพระบัญชาและกฎเกณฑ์ทั้งปวง

ซึ่งข้าพเจ้าแจ้งแก่ท่านในวันนี้

คำแช่งสาปทั้งปวงนี้ก็จะตกมาถึงท่าน

16 ท่านจะถูกแช่งสาปทั้งในเมืองและในทุ่งนา

17 ตะกร้าและรวงนวดแป้งของท่านจะถูกแช่งสาป 18 คำแช่งสาปจะ

ต ก แก่ บุตรหลานของท่าน

แก่พืชผลจากแผ่นดินของท่านและแก่ลูกอ่อนในฝูงสัตว์ของท่าน

คือลูกวัว และลูกแกะ 19 ท่านจะถูกแช่งสาป เมื่อท่านเข้ามา

และเมื่อท่านออกไป

20 องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงให้คำแช่งสาปตกอยู่แก่ท่าน

ท่านจะเดือดร้อนวุ่นวาย และล้มเหลวในกิจการทุกอย่าง

จ น ในที่สุดถูกทำลายล้าง และถึงแก่หายนะอย่างรวดเร็ว

เพราะความชั่วร้ายของท่านที่ได้ละทิ้งพระองค์²⁴

21องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะลงโทษท่านด้วยโรคภัยไข้

เจ็บจนท่านถูกทำลายล้างไปจากดินแดนที่ท่านจะเข้ายึดครอง

22องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงบันดาลโรคภัยกักร่อนชีวิต

ไข้อักเสบ ความร้อนระอุและความแห้งแล้ง เชื้อรา

และแมลงทำลายต้นไม้ ซึ่งจะเล่นงานท่านจนท่านพินาศไป

23ท้องฟ้าเหนือศีรษะท่านจะเป็นเช่นทองสัมฤทธิ์

และแผ่นดินเบื้องล่างจะดุจดั่งเหล็ก

24องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะบันดาลให้ฝนกลายเป็นฝุ่นผงลงมาจากท้อง

ฟ้า จนกว่าท่านจะถูกทำลายล้างไป 25องค์พระผู้

เป็นเจ้า+จะทรงกระทำให้ท่านพ่ายแพ้แก่ศัตรู ท่านจะออกไป

ประจันหน้ากับพวกเขาทางเดียว แต่เตลิดหนีจากเขาเจ็ดทาง

และท่านจะเป็นสิ่งที่น่าสยดสยองแก่อาณาจักรทั้งปวง ในโลก

26ซากศพของพวกท่านจะตกเป็นเหยื่อของนกในอากาศและสัตว์ป

าในโลก และไม่มีผู้ใดจะขบไล่พวกมันไป

27องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงทรมานท่านด้วยโรคฝีฝีอียิปต์

เนื้องอกแผลเนื้อร้ายและโรคคัน ซึ่งรักษาไม่หาย

28องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรมานท่านด้วยความคลุ้มคลั่ง

ความมืดบอดและความวุ่นวายใจ 29เวลากลางวันแสกๆ

ท่านจะคลำสะเปะสะปะ เหมือนคนตาบอดอยู่ในความมืด

ท่านจะไม่ประสบความสำเร็จในกิจการใดๆเลย

วันแล้ววันเล่าท่านจะถูกกดขี่ข่มเหงและถูกปล้น

ชิงโดยไม่มีใครช่วยท่าน

30ท่านจะหมั่นหมายหญิงสาวไว้เป็นภรรยา

²⁴ 28:20* ภาษาฮีบรูว่า เรา

แต่ชายอื่นจะข่มขืนนาง ท่านจะสร้างบ้านแต่ไม่ได้อาศัยในบ้านนั้น
ท่านจะลงแรงปลูกสวนองุ่น แต่ไม่ได้ กินผลของมัน

31 วัวของท่านจะถูกเชือด ต่อหน้าต่อตาท่าน
แต่ท่านจะไม่ได้ลิ้มรสของมันเลย

ลาของท่านจะถูกไล่ต้อนไปต่อหน้าท่านและไม่ได้คืนกลับมา
แกะของท่านจะถูกยกให้แก่ศัตรู และไม่มีใครจะช่วยปกป้องมัน

32 บุตรชายบุตรสาวของท่านจะตกไปเป็นทาสของชาติอื่น
ท่านจะตั้งตาคอยอวรณ์ถึงลูกวันแล้ววันเล่า
แต่ไม่อาจช่วยอะไรเขาได้

33 คนต่างชาติซึ่งท่านไม่เคยรู้จักจะมากินผลผลิตซึ่งท่านหยาด
เหงื่อลงแรงเพาะปลูก

ตลอดวันคืนแห่งชีวิตของท่านจะมีแต่การกดขี่ข่มเหงอันโหดร้ายท
ารุณ 34 ท่านจะคลุ้มคลั่งไปเพราะเหตุการณ์โศกสลดที่เห็น

35 องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะ ทรง ทร ม า น ก า ย ของท่านด้วย

ฝีที่เจ็บปวดซึ่งรักษาไม่หายเป็นแผลลามตั้งแต่สันเท้าขึ้นไปถึงกลาง
งกระหม่อม

36 องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงเนรเทศท่านและกษัตริย์ซึ่งท่านเลือกนั้
น ไปยังชนชาติซึ่งท่านหรือบรรพบุรุษไม่เคยรู้จัก ณ

ที่นั่นท่านจะนมัสการพระต่างๆซึ่งสร้างขึ้นจากไม้และหิน

37 ท่านจะกลายเป็นสิ่งที่น่าสยดสยองเป็นซี่ปากและคำถากถางในห
มุชาติต่างๆ ที่ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงขับไล่ไสส่งท่านไป

38 ท่านจะหิวมากแต่เก็บเกี่ยวได้เล็กน้อยเพราะตึกแตนม

กัดกินพืชผล 39 ท่านจะปลูกสวนองุ่นและดูแลรักษา

แต่ไม่ได้ดื่มเหล้าองุ่นหรือเก็บผลองุ่นเพราะมีหนอนมากัดกิน

40 ท่านจะมีต้นมะกอกอยู่ทั่วแผ่นดิน แต่ไม่มีน้ำมันให้ใช้

เพราะผลมะกอกจะร่วงหมด 41 ท่านจะมีบุตรชายบุตรสาว
แต่ท่านจะรักษา เขาไว้ไม่ได้

เพราะพวกเขาจะถูกจุดคร่าไปเป็นเชลย

42 ผู้ตั้งเตนจะทำลายต้นไม้และพืชผลแห่งแผ่นดินของท่านเสีย

43 คนต่างด้าวซึ่งอาศัยในหมู่พวกท่านจะเฟื่องฟูเหนือท่านขึ้นเรื่อย

ๆ ขณะที่ท่านตกต่ำลงทุกที 44 เขาจะเป็นฝ่ายให้ท่านยืม

มิใช่ท่านเป็นฝ่ายให้เขายืม เขาจะเป็นหัวส่วนท่านจะเป็นหาง

45 คำแข่งสาปทั้งปวงนี้จะตกเหนือท่าน

และจะตามเล่นงานท่านจนท่านย่อยยับไป

เนื่องจากท่านไม่ได้เชื่อฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านและ
รักษาพระบัญญัติ และกฎ เกณฑ์ต่างๆที่ทรงให้ไว้แก่ท่าน

46 สิ่งเหล่านี้จะเป็นหมายสำคัญและการอัศจรรย์แก่ท่าน

กับลูกหลานของท่านตลอดไป

47 เพราะในยามรุ่งเรืองของท่านมิได้ปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้า
ของท่านด้วยความชื่นชมยินดีและความเต็มใจ

48 ฉะนั้นท่านจะต้องปรนนิบัติศัตรูซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ส่งมาเล่น
งานท่าน ด้วยความหิวโหยและกระหาย

ด้วยการเปลือยกายและความแร้นแค้นเปลือยเปล่า

พระองค์จะทรงวางแอกเหล็กบนคอท่านจนท่านถูกทำลายล้างไป

49 องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงนำชนชาติหนึ่งจากแดนไกลจากสุด
ปลายแผ่นดินโลก ซึ่งพูดภาษาที่ท่านไม่อาจเข้าใจ

มาต่อสู้กับท่านดังอินทรีโฉบ

50 ชนชาติซึ่งหน้าตาดุร้ายไม่เคารพนับถือคนชราหรือเวทนาเด็กเล็ก
ก 51 พวกเขาจะกลืนกินลูกอ่อนจากฝูงสัตว์ของท่าน

และพืชผลจากแผ่นดินของท่านจนท่านถูกทำลายสิ้น

พวกเขาจะไม่เหลือเมล็ดข้าว เหล้าองุ่นใหม่ น้ำมัน ลูกวัว

ลูกแกะจากฝูงสัตว์ของท่าน จนกว่าท่านจะพินาศ
52ชนชาตินี้จะล้อมเมืองต่างๆทั่วดินแดนของท่าน
ตราบจนกำแพงสูงซึ่งท่านไว้วางใจจะพังลง
พวกเขาจะล้อมเมืองต่างๆซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านปร
ระทานแก่ท่าน

53ในช่วงถูกล้อมยึดเมืองซึ่งศัตรูทรมาณท่านอย่างร้ายกาจนี้
น ท่านถึงกับกินผลแห่งครรภ์ของท่าน

คือกินเนื้อบุตรชายบุตรสาวที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านป
ระทานแก่ท่าน 54แม้แต่ชายที่อ่อนโยนและใจอ่อนที่สุดในหมู่ท่าน
ก็ยังคงใจดำต่อพี่น้องของตนเอง

ต่อภรรยาที่รักและบุตรของเขาที่ยังรอดชีวิตอยู่

55เขาจะไม่ยอมแบ่งเนื้อบุตรของตนที่เคี้ยวอยู่ให้คนเหล่านั้นสักค
คนเดียว นั่นเป็นทั้งหมดที่เขาได้อยู่

เพราะความทุกข์ยากที่ศัตรูก่อขึ้นขณะมาล้อมเมืองทั้งหมดของเขา

56หญิงที่อ่อนโยนและใจอ่อนที่สุดในพวกท่าน ผู้ซึ่งทำ

แทบจะไม่แตะดินจะไม่ยอมแบ่งปันให้กับสามีที่รักหรือบุตรชายบุ
ร ส า ว ข อ ง ต น

57นางจะซุกซ่อนทารกเพิ่งคลอดใหม่ของนางเพื่อเก็บไว้กินคนเดียว
ว ในช่วงยึดเมืองท่ามกลาง

ความทุกข์ลำบากด้วยน้ำมือศัตรูในเมืองต่างๆ ของท่าน

58หากท่านไม่ใส่ใจปฏิบัติตามถ้อยคำทั้งปวงในบทบัญญัติซึ่งบันทึก
ไว้หนังสือเล่มนี้

และไม่ยำเกรงพระนามอันทรงพระสิริและน่าเกรงขามแห่งพระเยโฮ
วาห์พระเจ้า+ของท่านทั้งหลาย

59องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะส่งภัยพิบัติอันน่าสะพรึงกลัวมาเหนือท่าน

และวงศ์วานของท่าน ภัยพิบัติอันรุนแรงและเนิ่นนาน

โรคภัยอันร้ายแรงและเรื้อรัง

60พระองค์จะทรงนำโรคภัยทั้งปวงแห่งอียิปต์ซึ่งท่านขยาดกลัวยิ่ง
นักมายังท่าน โรคนั้นจะคงอยู่กับท่าน

61องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงนำโรคภัยและภัยพิบัติสารพัดแม้ที่ไม่ไ
ด้กล่าวในหนังสือบทบัญญัตินี้มายังท่าน จนกว่า

ท่านจะถูกทำลายไป 62ท่านจะเหลืออยู่เพียงน้อยนิด

แม้ว่าแต่ก่อนท่านเคยมีจำนวนมาก มายเหมือนดวงดาวในท้องฟ้า
เนื่องจากท่านไม่เชื่อฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน

63เช่นเดียวกับที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงพอพระทัยจะให้ท่านเจริญ
และทวีจำนวนขึ้น พระองค์ก็จะพอพระทัยในการทำลายล้างท่าน

ท่านจะถูกขุดรากถอนโคนจากแผ่นดิน ที่ท่านจะเข้าไปยึดครอง

64แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงกระจายท่านไปยังชนชาติต่างๆจา
กสุดโลกด้านหนึ่งไปยังอีกด้านหนึ่ง ณ

ที่นั่นท่านจะกราบไหว้พระต่างๆ ซึ่งทำขึ้นจาก ไม้และหิน
พระซึ่งท่านหรือบรรพบุรุษไม่เคยรู้จักมาก่อน

65ในหมู่ชนชาติเหล่านั้น

ท่านจะไม่ได้อยู่สงบสุขเลยไม่มีแม้แต่ที่ให้วางเท้า

องค์พระผู้เป็นเจ้า +จะให้ท่านมีใจหวั่นหวาด

ดวงตาอันโหยหาอาหารและดวงใจอันหุดหิ้นหวัง

66ชีวิตของท่านจะแขวนอยู่ในความสงสัย

ท่านจะวิตกว่าวุ่นทั้งกลางวันและกลางคืน

ไม่มีความมั่นใจใดๆในชีวิต 67ยามเช้าท่านจะพูดว่า

“ อยากให้เป็นเวลาเย็น” และในตอนเย็นท่านจะพูดว่า

“ อยากให้เป็นเวลาเช้า”

เนื่องด้วยความอกสั่นขวัญแขวนซึ่งจะเต็มล้นในใจท่านและภาพต่า
งๆซึ่งตาของท่านจะเห็น

68องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะส่งท่านลงเรือกลับไปอียิปต์
ซึ่งข้าพเจ้าได้เตือนมิให้ท่านกลับไปนั้นอีก
ที่นั่นท่านจะเสนอขายตัวเองเป็นทาสชายหญิงให้แก่ศัตรูของท่าน
แต่จะไม่มีใครซื้อท่าน

คำมั่นสัญญา

29

เหล่านี้คือสาระแห่งพันธสัญญาที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+บัญชาโมเสสให้กระทำกับชนชาติอิสราเอลในดินแดนโมอับ
เพิ่มเติมจากพันธสัญญาที่พระองค์ได้กระทำกับพวกเขา ณ
ภูเขาไซเนบ 2โมเสสได้เรียกชุมนุมอิสราเอลทั้งปวง
และกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า ท่านได้เห็นทุกสิ่งกับตาแล้วว่า
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงทำอะไรร่างใดในดินแดนอียิปต์ แก่ฟาโรห์
ข้าราชการทั้งปวง และดินแดนทั้งสิ้นของเขา
3ด้วยตาของท่านเอง ท่านได้เห็นภัยพิบัติครั้งใหญ่
หมายสำคัญและการอัศจรรย์ยิ่งใหญ่เหล่านั้น
4แต่แม้ทุกวันนี้องค์พระผู้เป็นเจ้า+ก็ยังมิได้ประทานจิตใจที่จะเข้าใจ หรือตาที่เห็น หรือหูที่ได้ยินแก่ท่าน
5ตลอดสี่สิบปีที่เรานำเจ้าผ่านถิ่นกันดาร เสื้อผ้าของเจ้ามิได้ขาดวิน
รองเท้ามิได้สึกไป
6เจ้ามิได้รับประทานขนมปังและดื่มเหล้าองุ่นหรือสุรา
เราทำเช่นนี้เพื่อเจ้าจะรู้ว่าเราคือพระเยโฮ
วาห์เป็นพระเจ้า+ของเจ้า
7เมื่อท่านมาถึงที่นี่
ประมุขสิโหนแห่งเฮชบอนและประมุขโอกแห่งบาชานออกมารบกับ
เรา แต่เราชนะพวกเขา

8เรายึดครองดินแดนของพวกเขายกให้เป็นกรรมสิทธิ์ของตระกูลรูเบน ตระกูลกาต และตระกูลมนัส เสห์ครึ่งหนึ่ง

9จงระวังปฏิบัติตามข้อกำหนดแห่งพันธสัญญานี้ทุกประการ เพื่อท่านจะเจริญรุ่งเรือง ในกิจการทุกอย่าง

10ในวันนี้ท่านทุกคนมาพร้อมหน้ากัน ณ ที่นี้

ต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน ทั้งผู้นำ

หัวหน้าประชากร ผู้อาวุโส เจ้าหน้าที่และชายทั้งปวงแห่งอิสราเอล

11พร้อมทั้งลูกๆและภรรยาของท่าน

กับคนต่างด้าวในค่ายของท่าน ซึ่งตัดฟันและหอบน้ำให้ท่าน

12ท่านยืนอยู่ ณ

ที่นี่เพื่อเข้าร่วมในพันธสัญญากับองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน

น เป็นพันธสัญญาซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงกระทำกับท่านในวันนี้

และประทับตราด้วยคำปฏิญาณ 13เพื่อยืนยันกับท่านในวันนี้ว่า

ท่านเป็นประชากรของพระองค์

และพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของท่าน

ดังที่ทรงปฏิญาณไว้กับบรรพบุรุษของท่านคืออับราฮัม อิสอัค

แ ล ะ ย า โ ค บ

14ข้าพเจ้าทำพันธสัญญานี้ด้วยคำปฏิญาณไม่เฉพาะกับท่าน

15ซึ่งยืนอยู่กับเราที่นี่ต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเรา

ในวันนี้เท่านั้น แต่ทำกับบรรดาผู้ที่มีได้ยู่ที่นี่ในวันนี้ด้วย

16ท่านเองย่อมรู้ว่าเราอยู่กันในอียิปต์อย่างไรและเราเดินทางผ่าน

ดินแดนหลายชาติมาถึงที่นี่อย่างไร

17ท่านได้เห็นเทวรูปและรูปเคารพอันน่าชิงชัง ซึ่งทำจากไม้ หิน

เงิน และทองในหมู่พวกเขา

ก า ร ล ง โ ท ษ

18 จงระวังอย่าให้มีคนใด ไม่ว่าจะชายหรือหญิง ครอบครอง
หรือตระกูลใดในพวกท่าน

ในวันนี้ที่เอาใจออกห่างจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเรา
ไปกราบไหว้นมัสการพระของชนชาติอื่นๆ

จงระวังอย่าให้มีรากเหง้าในหมู่พวกท่านซึ่งก่อให้เกิดพิษร้ายขมขื่น
เช่นนั้น 19เมื่อคนเช่นนั้นได้ยื่นถ้อยคำปฏิญาณนี้

เขากล่าวอวยพรแก่ตนเองและคิด ว่า

“ ฉันจะยังคงปลอดภัยแม้จะตั้งต้นดำเนิน ตามทางของฉันต่อไป”

ฉันจะส่งผลให้เกิดภัย พิบัติทั้งดินแดนที่ชุ่มชื้นและที่แห้งแล้ง

20องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะไม่ทรงอภัยโทษเขา

พระพิโรธและความหวงแหนของพระองค์จะเผาผลาญผู้นั้น

คำแช่งสาปทั้งปวงที่บันทึกไว้ ในหนังสือเล่มนี้จะตกอยู่แก่ผู้นั้น

องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงลบชื่อเขาออกจากใต้ฟ้า

21องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงแยกผู้นั้นออกจากตระกูลทั้งปวงของอิ

สราเอลเพื่อลงโทษด้วยภัยพิบัติตามคำแช่งสาปทั้งสิ้นแห่งพันธสัญญา

ซึ่งบันทึกไว้ในหนังสือบทบัญญัตินี้

22แล้วบุตรหลานของท่านในชั่วอายุต่อมา

และคนต่างด้าวจากแดนไกลจะเห็นหายนะในแผ่นดินและโรคภัยซึ่ง

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ส่งมา

23ดินแดนทั้งหมดจะเป็นถิ่นรกร้างแห่งเกลือและกำมะถันซึ่งถูกเผา

ผลาญ หวาน ปลูกไม่ได้ ไม่มีพืชผล ผักหญ้างอกขึ้น

เช่นเดียวกับหายนะของเมืองโสโดม โกอโมราห์

อัดมาห์และเศโบยิม

ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงล้มล้างด้วยพระพิโรธแรงกล้า

24ชนชาติทั้งหลายจะถามว่า

“ทำไมองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงกระทำต่อดินแดนนี้ถึงเพียงนี้?
เหตุใดพระองค์ทรงพระพิโรธขนาดนี้?”

25คำตอบที่ได้ก็คือ

‘ เพราะชนชาตินี้ละทิ้งพันธสัญญาขององค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้า
แห่งบรรพบุรุษของพวกเขา เขา

พันธสัญญาซึ่งพระองค์ทรงกระทำกับเขาเมื่อครั้งพระองค์ทรงนำ
พวกเขาออกมาจากอียิปต์

26พวกเขาหลงเตลิดไปกราบไหว้วันมัสการพระอื่นๆ

พระซึ่งพวกเขาไม่รู้จัก

พระที่พระองค์มิได้ประทานให้แก่พวกเขา27ฉะนั้นพระพิโรธของ
องค์พระผู้เป็นเจ้าจึงเผาผลาญดินแดนแห่งนี้ เพื่อพระองค์จะทรง

นำค่าเช่าสาปทั้งปวงที่บันทึกไว้ในหนังสือนี้ลงมาเหนือดินแดนนี้

28โดยพระพิโรธอันร้อนแรงและความเกรี้ยวกราดอันใหญ่หลวงของ
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงขุดรากเขาออกจากแผ่นดิน

เหวี่ยงทิ้งไปในดินแดนอื่นดังที่เป็นอยู่ขณะนี้”

29สิ่งลึกลับทั้งหลายเป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเรา
แต่สิ่งต่างๆที่ทรงสำแดงเป็นของ เรากับลูกหลานตลอดไป
เพื่อเราจะปฏิบัติตามถ้อยคำทั้งสิ้นแห่งบทบัญญัตินี้”

ความรุ่งเรืองหลังจากหันมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้า+

30

“ เมื่อเป็นไปตามพระพรและค่าเช่าสาปทั้งปวงที่ข้าพเจ้าได้ประกาศ
ไว้ต่อท่าน ท่านก็จะคิดได้ขณะที่อาศัยอยู่ในชาติต่างๆ
ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทรงขับไล่ท่านไป

2และเมื่อใดที่ท่านและบุตรหลานหันกลับมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้า+
พระเจ้าของท่าน

และเชื่อฟังพระองค์อย่างสุดจิตสุดใจในทุกสิ่งที่ข้าพเจ้าแจ้งแก่ท่าน
ในวันนี้ 3เมื่อนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านก็จะ
ทรงให้ท่านกลับรุ่งเรืองขึ้นอีกครั้งหนึ่ง

พระองค์จะทรงเอ็นดูสงสารท่าน

รวบรวมท่านกลับคืนมาจากชนชาติต่างๆซึ่งพระองค์ทรงกระจายท่าน
ไปนั้น 4แม้ท่านจะถูกเนรเทศไปไกลถึงสุดโลก
จากที่นั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านก็จะรวบรวมและนำท่าน
กลับมาอีก

5พระองค์จะทรงนำท่านมายังดินแดนที่เป็นของบรรพบุรุษ
และท่านจะครอบครองดินแดนนี้ พระองค์จะทรงให้ท่านรุ่งเรือง
และมีจำนวนมากยิ่งกว่าบรรพบุรุษของท่าน

6องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านจะทรงให้จิตใจ
ของท่านและของลูกหลานเข้าสู่หน้ต เพื่อท่านจะรักพระองค์
สุดจิตสุดใจและมีชีวิตอยู่

7องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านก็จะทรงให้
คำแช่งสาปทั้งปวงนี้ตกแก่ศัตรูผู้เกลียดชัง และข่มเหงรังแกท่าน

8ท่านจะหวนกลับมาเชื่อฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า+และปฏิบัติตามพระบัญญัติ
ช ๑ ทั้งสิ้นที่ข้าพเจ้าแจ้งแก่ท่านวันนี้

9แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทรงให้ท่านเจริญรุ่งเรือง
ในการงานทุกอย่างที่ท่านทำและให้บุตรหลานทวีขึ้น

ให้ฝูงสัตว์มีลูกอ่อนมากมายและพืชผลงอกงามอีกครั้งหนึ่ง
องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงปีติยินดีในตัวท่าน

และทำให้ท่านเจริญรุ่งเรืองเช่นที่ทรงปีติยินดีในบรรพบุรุษของท่าน
น 10หากท่านเชื่อฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน

และถือรักษาพระ

บัญชาและกฎเกณฑ์ของพระองค์ซึ่งบันทึกไว้ในหนังสือบทบัญญัติ
นี้

และหันกลับมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านด้วยสุดจิตสุด
ใจ

11สิ่งที่ข้าพเจ้ากำชับท่านในวันนี้ไม่ใช่สิ่งที่เหลือปากว่าแรงหรือเกิ
นเอื้อมสำหรับท่าน 12มิได้อยู่สูงในฟ้าสวรรค์ จนท่านต้องถามว่า

“ใครเล่าจะขึ้นไปบนสวรรค์ นำมาประกาศแก่เรา

เพื่อเราจะได้ปฏิบัติตาม?” 13และมีโซ่อยู่โพ้นทะเล

จนท่านต้องถามว่า “ใครเล่าจะข้ามมหาสมุทร

นำ มา ป ร ะ ก าศ แก่ เรา เพื่อเราจะได้ปฏิบัติตาม?”

14เปล่าเลยแต่ถ้อยคำนี้อยู่ใกล้ตัวท่านอย่างยิ่ง

อยู่ในปากของท่านและอยู่ในใจและที่ริมฝีปากของท่าน

เพื่อท่านจะปฏิบัติตาม

15ดูเถิด วันนี้ข้าพเจ้าได้ตั้งไว้ตรงหน้าท่านแล้ว

ชีวิตกับความรุ่งเรืองผาสุกและความตายกับหายนะ

16 เ พ ร า ะ ข้าพเจ้าได้บัญชา

ท่านแล้วในวันนี้ให้รักษากองศ์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน

และดำเนินตามครรลองของพระองค์ ให้รักษาพระบัญชา กฎเกณฑ์

และบท บัญญัติของพระองค์ เพื่อท่านจะมีชีวิตอยู่ และเจริญทวี

และองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านจะทรงอวยพรท่านในดินแ

ดนซึ่งท่านจะเข้าไปยึดครอง

17แต่หากจิตใจของท่านหันเหไปและท่านไม่ยอมเชื่อฟัง

หากท่านถูกชักจูงให้ไปกราบไหว้นั้สการพระอื่นๆ

18ข้าพเจ้าประกาศแก่ท่านในวันนี้ว่าท่านจะพินาศโดยแน่แท้

ท่านจะไม่ได้มีชีวิตที่ยืนยาวในดินแดนซึ่งท่านกำลังจะข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปครอบครอง

19 ข้าพเจ้าขออัญเชิญสวรรค์และแผ่นดินโลกมาเป็นพยานว่า
ในวันนี้ข้าพเจ้าได้ตั้งชีวิตและความตาย พระพรและคำแช่งสาป
มาให้ท่านเลือกเอา ขอให้ท่านเลือกเอาชีวิต

เถิดเพื่อท่านกับลูกหลานจะมีชีวิตอยู่

20 และเพื่อท่านจะรักองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านเชื่อฟังพระ
สุรัสวดีของพระองค์ และยึดมั่นในพระองค์

เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเป็นชีวิตของท่านและจะทรงให้ท่านมี
อายุยืนนาน

ในดินแดนที่ทรงปฏิญาณว่าจะประทานให้แก่บรรพบุรุษของท่านคือ
อแก่ อับราฮัม อิสอัค และยาโคบ”

การแต่งตั้งโยชูวา

31

แล้วโมเสสออกไปกล่าวถ้อยคำเหล่านี้แก่ประชากรอิสราเอลทั้งปวง
ว่า 2” บัดนี้ ข้าพเจ้าอายุถึง 120 ปีแล้ว

ข้าพเจ้าไม่สามารถเป็นผู้นำของท่านอีกต่อไปองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า ‘
เจ้าจะไม่ได้ข้าม แม่น้ำจอร์แดนไป’

3 องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านเองจะทรงนำท่านข้ามไป
และทำลายชนชาติต่างๆที่อยู่ตรงหน้าท่าน

ท่านจะเข้าไปครอบครองดินแดนของพวกเขา

โยชูวาจะนำท่านข้ามไปตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสไว้

4 และองค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงทำกับชนชาติเหล่านั้นเหมือนที่ทรง
กระทำแก่สิโหนและโอกประมุขของชาวอาโมไรต์ ซึ่งทรง
ทำลายไปพร้อมทั้งดินแดนของเขา

5 องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงมอบเขาเหล่านั้นไว้ในมือท่าน
ท่านต้องกระทำแก่เขาทุกอย่างตามที่ข้าพเจ้ากำชับไว้
6 จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด อย่างกลัวหรือครั่นคร้ามพวกเขาเลย
เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านเสด็จไปกับท่าน
พระองค์จะไม่ทรงทอดทิ้งหรือละเลยท่าน”
7 โมเสสจึงเรียกโยชูวามาและกล่าวกับเขาต่อหน้าอิสราเอลทั้งปวงว่า
“ จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด
เพราะท่านต้องนำประชากรเหล่านี้เข้ายึดครองดินแดนซึ่งองค์พระ
ผู้เป็นเจ้า+ทรงปฏิญาณไว้กับบรรพบุรุษของเขาว່ว่าจะประทานให้
แก่พวกเขา
และท่านต้องแบ่งสรรดินแดนนั้นให้แก่พวกเขาเป็นกรรมสิทธิ์
8 อย่างกลัวอย่าท้อใจเลย
องค์พระผู้เป็นเจ้า+เองจะทรงนำหน้าท่านและสถิตอยู่กับท่าน
พระองค์จะไม่ทรงทอดทิ้งหรือละเลยท่าน”

ให้อ่านบทบัญญัติทุกเจ็ดปี

9 โมเสสได้บันทึกบทบัญญัตินี้ และมอบให้ปุโรหิตแห่งตระกูลเลวี
ผู้ทำหน้าที่ห้ามหีบพันธสัญญาขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ และแก่ผู้
อาวุโสทั้งปวงแห่งอิสราเอล 10 แล้วโมเสสกำชับพวกเขาว่า

“ ทุกปลายปีที่เจ็ด อันเป็น

ปีแห่งการยกหน้ในเทศกาลอยู่เพิง11เมื่ออิสราเอลทั้งปวงมาชุมนุม
กันต่อเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน ณ
สถานที่ซึ่งจะทรงเลือก

จงอ่านบทบัญญัตินี้ต่อหน้าพวกเขาให้พวกเขาฟัง

12 จงเรียกชุมนุมเหล่าประชากรทั้งชาย หญิง และเด็ก
และคนต่างด้าวในหมู่พวกเขา เพื่อพวกเขา

จะได้ฟังและเรียนรู้ที่จะยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน
และระวังปฏิบัติตามทุกถ้อยคำแห่งบทบัญญัตินี้

13ลูกหลานซึ่งไม่รู้จักบัญญัติเหล่านี้

จะได้ยินและเรียนรู้ที่จะยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน
ตราบเท่าที่อาศัยอยู่ในดินแดนซึ่งท่านจะข้ามแม่น้ำจอร์แดนเข้าไป
ยึดครอง”

ท่านายว่าอิสราเอลจะกบฏ

14องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสว่า “ ใกล้เคียงเวลาที่เจ้าจะตายแล้ว
จงเรียกโยชูวาเข้ามาในเต็นท์นัดพบเพื่อเราจะมอบหมายภาระกิจให้
ให้แก่เขา” ดังนั้น

โมเสสกับโยชูวาจึงเข้ามายืนอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์ที่เต็นท์นัดพบ15
แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า+เสด็จมาปรากฏที่เต็นท์ในเสาเมฆตรงทางเข้า
าเต็นท์ 16และองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสว่า

“ เจ้าจะตายไปอยู่ร่วมกับบรรพบุรุษของเจ้า

แล้วไม่นานประชากรเหล่านี้จะขายตัวให้แก่พระของคนต่างชาติใน
ดินแดนที่เขาจะเข้าไป

เขาจะทิ้งเราและละเมิดพันธสัญญาที่เราทำไว้กับพวกเขา17ในวัน
นั้นเราจะโกรธเขาและละทิ้งพวกเขา เราจะซ่อนหน้าจากเขา

และเขาจะถูกทำลายล้าง

ภัยพิบัติและความยุ่งยากนานัปการจะเกิดแก่เขาจนเขาจะพูดว่า

‘ ภัยพิบัติเหล่านี้เกิดแก่เราเพราะพระเจ้าของ

เราไม่ได้อยู่กับเราแล้วมิใช่หรือ?’

18และในวันนั้นเราจะซ่อนหน้าจากพวกเขาอย่างแน่นอน

เพราะความชั่วช้าทั้งปวงของเขาที่หันไปหาพระอื่นๆ

19บัดนี้เจ้าทั้งสองจงเขียนบทเพลงนี้และสอนประชากรอิสราเอลให้

ขับร้อง เพื่อ เป็นพยานของเราต่อสู้อพวกเขา
20เมื่อเรานำพวกเขาเข้าสู่ดินแดนที่เราสัญญาด้วยคำปฏิญาณไว้กับ
บรรพบุรุษของเขา ดินแดนอัน อุดมด้วยน้ำนมและน้ำผึ้ง
เมื่อเขาอิมหมีพื้มัน และเพิ่มพูนทวี
พวกเขาจะหันไปนมัสการพระอื่นๆแล้วละทิ้งเรา
และละเมิดพันธสัญญาของเรา
21เมื่อภัยพิบัติและความยุ่งยากนานัปการเกิดแก่เขา
บทเพลงนี้จะเป็นพยานต่อสู้อเขาเพราะบทเพลงนี้จะสืบทอดไป
ถึงลูกหลาน เราได้อยู่แล้วว่าพวกเขามีแนว
โน้มจะทำอะไรตั้งแต่ก่อนที่เราจะนำพวกเขาเข้าไปในดินแดนซึ่งเร
าสัญญาด้วยคำปฏิญาณกับพวกเขา”
22ดังนั้นโมเสสจึงเขียนเนื้อเพลงบทนี้สอนชาวอิสราเอล
23องค์พระผู้เป็นเจ้า+ท ร งบัญชา โยชูวาบุตรนูนว่า
“ จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด
เพราะเจ้าจะนำประชากรอิสราเอลเข้าสู่ดินแดนที่เราสัญญาด้วยคำ
ปฏิญาณไว้กับพวกเขา และเราเองจะอยู่กับเจ้า”

โมเสสกำชับคนเลวี

24เมื่อโมเสสเขียนบทบัญญัติทั้งปวงซึ่งบันทึกไว้ในหนังสือนี้ตั้งแต่
ต้นจนจบแล้ว

25ท่านกำชับคนเลวีซึ่งแบกหามหีบพันธสัญญาขององค์พระผู้เป็น
เจ้า+ว่า

26” วางหนังสือบทบัญญัตินี้ไว้ข้างหีบพันธสัญญาขององค์พระผู้
เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน

และมันจะอยู่ที่นั่นเป็นพยานต่อสู้อพวกท่าน

27เพราะข้าพเจ้ารู้ว่า ท่านมักกบฏและดื้อดึงเพียงไร

แม้ทุกวันนี้ซึ่งข้าพเจ้ายังอยู่กับท่าน
ท่านยังกบฏต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+ถึงเพียงนี้
ท่านจะยิ่งฝ่าฝืนมากขึ้นสักเพียงใดหลังจากที่ข้าพเจ้าตายไปแล้ว
28จงเรียกชุมนุมผู้ อาวุโสประจำตระกูลทั้งปวง
และเจ้าหน้าที่ทั้งหมดของท่านมาเพื่อข้าพเจ้าจะกล่าวถ้อยคำเหล่านี้
นี้ให้เขาฟัง และอัญเชิญสวรรค์
และแผ่นดินโลกมาเป็นพยานต่อพวกเขา
29เพราะข้าพเจ้ารู้ยู่ว่หลังจากตัวเองสว่างลับไปแล้ว
ท่านจะเสื่อมเสียร้ายแรงและหันเหจากครรลองที่ข้าพเจ้ากำชับท่าน
ไว้ ในกาล ต่อมาภัยพิบัติย่อมเกิดแก่ท่าน เพราะท่าน
กระทำการที่ทอ้งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเห็นว่าชั่ว
และยั่วยุพระพิโรธของพระองค์ด้วยสิ่งที่มือของท่านได้กระทำ”

บทเพลงของโมเสส

30แล้วโมเสสจึงท่องบทเพลงตั้งแต่ต้นจนจบให้ชุมชนอิสราเอลทั้งปวง
ฟังดังนี้

32 สวรรค์เอ๋ย ฟังเถิดที่ข้าพเจ้าจะกล่าว

แผ่นดินโลกเอ๋ย จงสดับวาจาจากปากข้าพเจ้า

2ขอให้คำสอนของข้าพเจ้าพรั่งพรูลงมาดังฝน

และถ้อยคำของข้าพเจ้าหยดหยาดมาดุน้ำค้าง

เหมือนสายฝนลงบนหญ้าอ่อน

เหมือนฝนชุ่มรินรดพืชพันธุ์เขียวสด

3ข้าพเจ้าจะประกาศพระนามองค์พระผู้เป็นเจ้า+

ขอสดุดีความยิ่งใหญ่แห่งพระเจ้าของเรา

4พระองค์ทรงเป็นพระศิลา พระราชกิจของพระองค์สมบูรณ์พร้อม

และวิถีทางของพระองค์ล้วนแต่เที่ยงตรง
ทรงเป็นพระเจ้าผู้สัตย์ซื่อ และปราศจากความผิด
พระองค์ทรงซื่อตรง และยุติธรรม
5 เขาทั้งหลายกระทำตัวเลื่อมทราวมต่อพระองค์
นำอับอายขายหน้า ไม่ได้เป็นลูกของพระเจ้าอีกต่อไป
แต่เขาเป็นชนชาติที่วิปริตและกลับกลอก
6 ท่านตอบสนองต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+เช่นนี้หรือ
ประชากรที่โง่เขลาเบาปัญญา?
พระเจ้าไม่ใช่พระบิดาพระผู้สร้างของท่าน
ผู้ทรงก่อสร้างท่านขึ้นมาหรือ?
7 จงระลึกถึงวันคืนแต่ก่อนเก่า
คิดถึงชั่วอายุตั้งแต่อดีตนานมา
ถามบิดาของท่านดูเถิด เขาจะบอกให้ได้
ถามผู้อาวุโสเถิด พวกเขาจะอธิบายให้ฟัง
8 เมื่อองค์พระผู้สูงสุดประทานกรรมสิทธิ์แก่ชนชาติต่างๆ
เมื่อทรงแยกมวลมนุษยชาติ
ทรงกำหนดเขตชนชาติทั้งหลาย
ตามจำนวนบุตรแห่งอิสราเอล²⁵
9 ส่วนขององค์พระผู้เป็นเจ้า+คือประชากรของพระองค์
ยาโคบคือกรรมสิทธิ์ส่วนพระองค์
10 พระองค์ทรงพบเขาในถิ่นทุรกันดาร
อันเรศร้าง และเติมไปด้วยเสียงโหยหวน
พระองค์ทรงปกป้องและดูแลเขา
พระองค์ทรงพิทักษ์เขา ดั่งหนึ่งแก้วตาของพระองค์

²⁵ 32:8 * หรือ “ ตามจำนวนบุตรของพระเจ้า”

- 11เหมือนนกอินทรีตะกุกะรังของมัน
และบินร่อนอยู่เหนือลูกอ่อน
กางปีกออกรองรับ
ประคับประคองพาลูกบินไป
- 12องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงนำพวกเขาไปเพียงลำพัง
ไม่มีพระต่างด้าวอยู่กับเขา
- 13พระองค์ทรงกระทำให้เขาทะยานไปตาม เบื้องสูงแห่งแผ่นดิน
และทรงเลี้ยงดูเขาด้วยผลผลิตแห่งท้องทุ่ง
ทรงบำรุงเลี้ยงเขาด้วยน้ำผึ้งจากศิลา
แ ล ะ น้ำมันจากหินผา
- 14ด้วยนมและนมเปรี้ยวจากฝูงสัตว์
และด้วยแกะแพะอ้วนพี
กับแกะผู้ชั้นเยี่ยมแห่งบาชาน
และข้าวสาลีที่ดีที่สุด
เขาดื่มน้ำองุ่นอันมีฟองสีแดงกำ
- 15เยชูรุน²⁶อ้วนพีก็ออกพยศ
ครั้นอิมหนาก็อ้วนใหญ่ ขนเป็นมันปลาบ
เขาทอดทิ้งพระเจ้าผู้ทรงสร้างเขา
ปฏิเสธพระศิลาแห่งความรอดของตน
- 16เขาทั้งหลายช่วยผู้ให้พระองค์อิจฉาด้วยพระต่างด้าวทั้งปวงของ
ข า
ช่วยพระพิโรธของพระองค์ด้วยรูปเคารพอันน่าชิงชังทั้งหลาย
- 17พวกเขาเช่นสังเวทแก้วตวิญญาณ ซึ่งไม่ใช่พระเจ้า
พระซึ่งเขาไม่เคยรู้จัก

²⁶ 32:15* แปลว่าผู้ซื้อตรงหมายถึงอิสราเอล

พระซึ่งเพิ่งปรากฏ
พระซึ่งบรรพบุรุษของท่านไม่เกรงกลัว
18 ท่านได้ทอดทิ้งพระศิลาผู้ให้กำเนิดท่าน
ท่านลืมนพระเจ้าผู้ทรงให้ท่านเกิดมา
19 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเห็นเช่นนี้และทรงละทิ้งเขา

เพราะว่าบุตรชายบุตรสาวของพระองค์ทำให้พระองค์ทรงพระพิโร
ธ

20 พระองค์ตรัสว่า “ เราจะซ่อนหน้า จ าก พ ว ก เ ข า
และดูสิว่าบ้านปลายของเขาจะเป็นเช่นใด
เพราะเขาเป็นชนชาติที่นอกกลุ่มออกรอย
ลูกหลานผู้ไม่สัตย์ซื่อ

21 เขาทำให้เราอิจฉาสิ่งที่มีใช้พระ
และยั่วโทสะเราด้วยรูปเคารพอันไร้ค่า
เราจะทำให้เขาอิจฉาผู้ที่มีใช้ชนชาติ
เราจะยั่วโทสะเขาด้วยประชาชาติที่ไม่มีความเข้าใจ

22 เพราะโทสะของเราจุดเปลวไฟ

ซึ่งเผาผลาญถึงกันบั้งของแดนมรณา²⁷เผาโลกและพืชผลทั้งปวง
บันดาลให้ภูเขาทั้งหลายลุกเป็นไฟ

23” เราจะสุมหายนะลงเหนือพวกเขา
และยิงธนูเข้าใส่เขา

24 เราจะส่งการกันดารอาหารมาต่อสู้อพวกเขา
โรคระบาดอันล้างผลาญและภัยพิบัติร้ายแรงมาเล่นงานเขา

²⁷ 32:22* ภาษาฮีบรูว่า เ ช โ อ ล

เราจะส่งเขี้ยวเล็บของสัตว์ป่ามาทำร้ายเขา

พิษของงูร้ายซึ่งคืบคลานมาในพงคลี

25ตามท้องถนนมีคมดาบปลิดชีวิตลูกหลานของพวกเขา

ภายในบ้านมีความหวาดหวั่นพรึ่นพริ้ง

ชายหนุ่ม และหญิงสาว จะพินาศ

ทั้งเด็กเล็กและคนสูงอายุ

26เราพูดแล้วว่าเราจะกระจายพวกเขาออกไป

และลบพวกเขาเลือนหายจากความทรงจำของมนุษยชาติ

27แต่เราขยาดคำถากถางของศัตรู

เกรงว่าปฏิปักษ์จะเข้าใจผิดและพูดว่า

‘มือของเราพิชิตชัยชนะ

ทั้งหมดนี้องค์พระผู้เป็นเจ้า+มิได้ทรงกระทำ’ ”

28พวกเขาเป็นชนชาติไร้ความคิดขาดวิจรรณญาณ

29ถ้าเพียงแต่เขาฉลาดและเข้าใจ

และมองออกว่าบันปลายของตนจะเป็นเช่นใด

30คนๆเดียวจะไล่คนเป็นพันได้อย่างไร?

หรือสองคนทำให้คนเป็นหมื่นหนีเตลิดได้อย่างไร?

ถ้าไม่ใช่เพราะพระศิลาของเขาได้ขาย

พวกเขาเสียแล้ว

ถ้าไม่ใช่เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงมอบพวกเขาไว้แล้ว

31เพราะศิลาของชนชาติอื่นๆไม่เหมือนพระศิลาแห่งเรา

แม้ศัตรูของเราก็ออมรับเช่นนั้น

32เทือกเถาของเขามาจากเทือกเถาแห่งโสโดม

และจากท้องทุ่งแห่งโกโมราห์

ผลองุ่นของเขาเต็มไปด้วยยาพิษ

พวงผลของเขามีแต่ความขมขื่น

33 เหล้าองุ่นของเขาคือพิษงูร้าย

พิษงูร้ายของงูเห่า

34 เราเก็บงำเรื่องนี้

และประทับตราเก็บไว้ในคลังของเรามีไขหรือ?

35 การแก้แค้นเป็นหน้าที่ของเราเองเราจะคืนสนอง

เมื่อถึงเวลาทำของเขาจะสิ้นไถล

วันแห่งหายนะของพวกเขาใกล้เข้ามาแล้ว

และความย่อยยับจะถาโถมเข้าไปใส่เขา

36 องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงพิพากษาประชากรของพระองค์

และทรงเอ็นดูสงสารผู้รับใช้ของพระองค์

เมื่อพระองค์ทอดพระเนตรเห็นพละกำลังของเขาเสื่อมลง

และไม่มีใครหลงเหลืออยู่ ไม่ว่าทาสหรือผู้เป็นไท

37 พระองค์จะตรัสถามว่า

‘ พระทั้งหลายของพวกเขาไปไหนเสียเล่า

ศิลาที่เขาพักพิงไปไหนเสียแล้ว

38 ไหนละพระที่รับประทานไขมันแห่งเครื่องบูชา

และดื่มเหล้าองุ่นแห่งเครื่องดื่มบูชาของเขา

ให้พระเหล่านั้นลุกขึ้นมาช่วยท่านสิ

ให้พระเหล่านั้นมาให้ที่พักพิงแก่ท่านสิ

39 จงดูเถิด เราเองนี่แหละคือผู้นั้น

ไม่มีพระอื่นใดนอกจากเรา

เราประหารและเราให้ชีวิต

เราทำให้บาดเจ็บและจะรักษาให้หาย

และไม่มีผู้ใดช่วยให้พ้นมือเราไปได้

40 เราชูมือขึ้นฟ้าและประกาศว่า

เราดำรงอยู่นิรันดร์ฉันใด

41เมื่อเราลับดาบอันวาววับของเรา

และเมื่อเรากุมการพิพากษาไว้ในมือ

เ ร า จ ะแก้แค้นศัตรูของเรา

และตอบแทนผู้ ที่เกลียดชังเราฉันนั้น

42ศรของเราจะดื่มเลือดจนเมามาย

ส่วนดาบของเราจะกินเนื้อ

คือเลือดเนื้อของผู้ถูกสังหารและเชลย

ศิระษะของผู้นำแห่งศัตรู

43ประชาชาติทั้งหลายเอ๋ย

จงชื่นชมยินดีร่วมกับประชากรของพระเจ้าเถิด

เพราะพระองค์จะทรงแก้แค้นให้โลหิตแห่งผู้รับใช้ของพระองค์

พระองค์จะล้างแค้นศัตรูของพระองค์

และลบมลทินบาปให้แก่ดินแดนและประชากรของพระองค์”

ค ำ อ ำ ล า ข อ ง โ ม เ ส ส

44โมเสสพบกับโยชูวาบุตรนูน

กล่าวเนื้อความทั้งบทเพลงนี้ให้ประชาชนฟัง

45ครั้นโมเสสทောင်းข้อความทั้งหมดให้อิสราเอลทั้งหมดฟังจบแล้ว

46ก็กล่าวแก่พวกเขาว่า

“ จงจำใส่ใจทุกถ้อยคำที่ข้าพเจ้าได้ประกาศแก่ท่านอย่างเด็ดขาด

ในวันนี้ เพื่อท่านจะกำชับบุตรหลานให้ใส่ใจปฏิบัติตามทุกถ้อย

คำแห่งบทบัญญัตินี้ 47บทบัญญัตินี้มีไซ้ถ้อยคำไร้สาระ

แต่เป็นชีวิตของท่าน

โดยบทบัญญัตินี้ท่านจะมีชีวิตยืนยาวในดินแดนซึ่งท่านกำลังจะข้าม

แม่น้ำจอร์แดนไปครอบครอง”

โมเสสจะสิ้นชีวิตบนภูเขาเนโบ
48ในวันเดียวกันนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสว่า
49” จงขึ้นไปบนภูเขาเนโบในเทือกเขาอาบาริม
ในโมอับตรงข้ามเมืองเยรีโค และมองดูคานาอัน
ดินแดนซึ่งเรายกให้เป็นกรรมสิทธิ์ แก่ชนอิสราเอล
50บนภูเขาที่เจ้าขึ้นไปนั้น
เจ้าจะตายไปอยู่ร่วมกับญาติพี่น้องของเจ้า
เช่นเดียวกับอาโรนพี่ชายของเจ้า
ซึ่งตายที่ภูเขาโฮร์และถูกรวบไปอยู่กับญาติพี่น้องของเขา
51เพราะเจ้าทั้งสองมิได้ให้เกียรติเรา
ต่อหน้าชนอิสราเอลที่น้ำพุเมรีบาห์คาเดชใน ถิ่นกันดารคิน
และมิได้เชิดชูความบริสุทธิ์ของเราในหมู่ชนอิสราเอล
52ฉะนั้นเจ้าจะเห็นดินแดนนั้นแต่ไกล เจ้าจะไม่ได้เข้าไปในดิน
แดนซึ่งเราจะยกให้แก่ประชากรอิสราเอล”

โมเสสอวยพรตระกูลต่างๆ

33 ก่อนสิ้นชีวิต

โมเสสคนของพระเจ้าได้อวยพรประชากรอิสราเอลดังนี้
2” องค์พระผู้เป็นเจ้า+เสด็จจากซีนาย
ทรงฉายแสงอรุณเหนือเขาทั้งหลายจากเสอีร์
ทรงเปล่งรังสีจากภูเขาปาราน
พระองค์เสด็จมากับ ²⁸ผู้บริสุทธิ์นับหมื่นแสนจากทิศใต้
จากลาดเขาของพระองค์
3พระองค์ย่อมทรงรักเหล่าประชากร

²⁸ 33:2* หรือ จาก

วิสุทธิชนทั้งปวงอยู่ในพระหัตถ์
เขาทั้งหลายกราบลง แท บ พ ร ะ บ า ท
และรับการสอนสั่งจากพระองค์
4คือบัพัณญัตติที่โมเสสให้แก่เราไว้
เป็นกรรมสิทธิ์ของชุมชนแห่งยาโคบ
5พ ร ะ องค์ทรงเป็นกษัตริย์เหนือเยชูรูน²⁹
เมื่อบรรดาผู้นำมาชุมนุมกัน
ร่วมกับตระกูลทั้งปวงของอิสราเอล
6” ขอให้รูเบนดำรงอยู่เป็นอมตะ
อย่าให้คนของเขามีน้อย”
7และเขากล่าวถึงยูดาห์ว่า
“ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ขอทรงฟังเสียงร่ำร้องของยูดาห์
ประสานเขาเข้ากับชนชาติของเขา
เขาต่อสู้อันฝ่าด้วยมือของเขาเอง
ขอทรงช่วยยูดาห์ต่อกรกับศัตรู”
8เกี่ยวกับตระกูลเลวีเขากล่าวว่า
“ อูริมและทุมมีมของพระองค์
อยู่แก่ผู้ที่พระองค์โปรด
พระองค์ทรงทดสอบเขาที่มัสสาห์
พระองค์ทรงต่อสู้กับเขาที่ห้วงน้ำเมริบาห์
9เขากล่าวถึงบิดามารดาว่า
‘ ข้าพเจ้าไม่เห็นแก่หน้าพวกเขา’
เขาไม่เห็นแก่พี่น้องของเขา

²⁹ 33:5 * ‘ เยชูรูน’ หมายถึง ผู้เที่ยงธรรม คืออิสราเอล
เช่นเดียวกับข้อ 26

ไม่เห็นแก่บุตรของเขา
แต่เขาพิทักษ์รักษาพระตำรัสของพระองค์
และปกป้องพันธสัญญาของพระองค์
10 เขาจะสอนพระโอวาทของพระองค์แก่ยาโคบ
และสอนบทบัญญัติของพระองค์แก่อิสราเอล
เขาถวายเครื่องหอมต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์
และเครื่องเผาบูชาทั้งสิ้นบนแท่นของพระองค์
11 ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+
ขอทรงอวยพรความสามารถทั้งสิ้นของเข
า
และโปรดผลงานที่เขาทำ
ขอทรงบดขยี้บรรดาคศัตรูของเขา
“ อายายอมให้คนเหล่านั้นลุกขึ้นมาได้อีก”
12 เกี่ยวกับตระกูลเบนยามิน เขากล่าวว่า
“ ขอให้ผู้ที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงรักพักพิงมั่นคงในพระองค์
เพราะทรงปกป้องเขาวันยังค่ำ
และผู้ที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงรักอิงแอบอยู่แนบพระทรงพระองค์
”
13 เกี่ยวกับตระกูลโยเซฟ เขากล่าวว่า
“ ขอองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงอวยพรดินแดนของเขา
ด้วยน้ำค้างล้ำเลิศจากสวรรค์เบื้องบน
และด้วยห้วงน้ำลึกจากเบื้องล่าง
14 ด้วยผลผลิตเยี่ยมยอดจากดวงตะวัน
และด้วยผลิตผลยอดเยี่ยมจากดวงจันทร์
15 ด้วยของขวัญเฉลอเลิศจากภูเขาดีกดำบรรพ์
ด้วยความสมบูรณ์พูนผลแห่งภูเขากันถาวรนิรันดร์

16 ด้วยของขวัญล้ำค่าจากผืนแผ่นดิน
และความอุดมสมบูรณ์แห่งพื้นพิภพ

และด้วยความโปรดปรานจากพระองค์ผู้ประทับในพุ่มไม้อันลึกเป็น
ไ ฟ

ขอให้พรทั้งปวงนี้มาเหนือโยเซฟเหนือเจ้านายในหมู่พี่น้อง³⁰

17 ผู้ทรงไว้ซึ่งศักดิ์ดา ดุจดั่งวัวหนุ่มลูกหัวปี

เขาของท่านคือเขาแห่งกระทิงป่า

ด้วยเขาเหล่านั้นท่านจะขวิดประชาชาติทั้งหลาย

แม้ประชาชาติที่สุดปลายแผ่นดินโลก

นี้แหละคือ ชนเอฟราอิมนับหมื่นและมนัสเสห์นับพัน”

18 เกี่ยวกับตระกูลเศบูลุน เขากล่าวว่า

“ จงเริงร้ายินดีเถิด เศบูลุนเอ๋ย เมื่อท่านออกไป

และท่านอิสสาการ์เอ๋ย จงเริงร้ายินดีในเต็นท์ของท่าน

19 พวกเขาจะชุมนุมประชากรที่ภูเขา

และถวายเครื่องบูชาแห่งความชอบธรรม ณ ที่นั้น

เขาจะเฉลิมฉลองความอุดมสมบูรณ์แห่งท้อง ทะเล

ด้วยสมบัติที่ซ่อนไว้ในหาดทราย”

20 เกี่ยวกับตระกูลกาต เขากล่าวว่า

“ ขอถวายพรแก่ผู้ขยายอาณาจักรของกาต

กาตมีชีวิตอยู่เยี่ยงราชสีห์ฉีกทิ้งแขน หรือศิระษะ

21 เขาเลือกดินแดนดีเยี่ยมที่สุดไว้เป็นของตนเอง

ส่วนที่เป็นของผู้นำสงวนไว้สำหรับเขา

เมื่อบรรดาหัวหน้าของประชาชนมาชุมนุมกัน

³⁰ 33:16 * หรือ”เหนือผู้พลัดพรากจากพี่น้อง”

เขากระทำให้ลู่สว่างตามพระดำริอันชอบธรรมขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า

+

และตามพระวินิจฉัยเกี่ยวกับอิสราเอล”

22เกี่ยวกับตระกูลดาน เขากล่าวว่า

“ ดานเหมือนลูกสิงห์ โลดแล่นออกมาจากบาชาน”

23เกี่ยวกับตระกูลนัฟทาลี เขากล่าวว่า

“ นัฟทาลีอ้อมเอิบด้วยความโปรดปรานจากองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+
เต็มเปี่ยมด้วยพระพรของพระองค์

เขาจะครอบครองไปทางใต้ถึงทะเลสาบ”

24เกี่ยวกับตระกูลอาเซอร์ เขากล่าวว่า

“ อาเซอร์เป็นลูกคนที่ได้รับพรมากที่สุด

ขอให้เขาเป็นที่ชื่นชอบของพี่ๆ น้องๆ

และให้เขาจุ่มเท้าลงในน้ำมัน

25ดลประตูประตูปของท่านจะเป็นเหล็กและทองสัมฤทธิ์

และพลังวังชาของท่านอยู่คู่คืนวันของท่าน

26ไม่มีผู้ใดเสมอเหมือนพระเจ้าแห่งเยชูรุน

ผู้ประทับอยู่บนฟ้าสวรรค์เพื่อช่วยท่าน

ผู้ประทับเหนือเมฆด้วยไอศวรรยานุภาพ

27พระเจ้าองค์อมตะคือที่กำบังภัยของท่าน

และเบื้องล่างคืออ้อมแขนอันนิรันดร์

พระองค์จะทรงขับไล่เหล่าศัตรูออกไปพ้นหน้าท่าน

ตรัสว่า ‘ จงทำลายล้างเขาเสีย’

28ฉะนั้น อิสราเอลจะอาศัยอยู่โดยสวัสดิภาพ

ธารน้ำพุของยาโคบมั่นคง

ในดินแดนแห่งข้าว และเหล่าองุ่นใหม่

ที่ซึ่งฟ้าหยาดรินน้ำค้างลงมา
29อิสราเอลเอ๋ย พระพรนี้มีแก่ท่าน
ใครเล่าเสมอเหมือนท่าน?
ชนชาติซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงช่วยให้รอด
พระองค์ทรงเป็นโล่และเป็นผู้ช่วยท่าน
และทรงเป็นดาบอันรุ่งโรจน์ของท่าน
ศัตรูของท่านจะโค้งคำนับท่าน
และท่านจะย่ำบนที่สูง³¹ ข อ ง เ ข า ”

โมเสสสิ้นชีวิต

34 จากที่ราบโมอับ โมเสสปีนขึ้นยอดเขาปิสกาห์บนภูเขานะโบ
ตรงข้ามเมืองเยรีโค ที่นั่นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงสำแดงดินแดน
ทั้งหมดให้ท่านเห็นคือจากกิเลอาดจดแดน
2” เขตทั้งหมดของนัฟทาลีธรรมแดนของเอฟราอิมกับมนัสเสห์
เขตแดนทั้งหมดของยูดาห์จนจดทะเลตะวันตก³²
3เนเกบและภูมิภาคทั้งหมดจากหุบเขาแห่งเยรีโค
นครแห่งต้นปาล์มจนจดโคอาร์
4แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับท่านว่า
“ นี่คือนดินแดนที่เราสัญญาด้วยคำปฏิญาณไว้กับอับราฮัม อีศอัค
และยาโคบว่าจะยกให้แก่วงศ์วานของเขา
ตอนนี้เราให้เจ้าเห็นกับตาแล้ว แต่เจ้าจะไม่ได้ ข้ามเข้าไป”
5และโมเสสผู้รับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ก็สิ้นชีวิตลงที่นั่นในโมอ
บตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสไว้

³¹ 33:29 * หรือ “ จะย่ำบนร่างของเขา”

³² 34:2* คือ ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน

6พระองค์ทรงฝังท่าน³³ไว้ในหุบเขาตรงข้ามเบธเปโอร်ในโมอับ
แต่ไม่มีผู้ใดทราบตำแหน่งแน่นอนตราบนานทุกวันนี้

7โมเสสสิ้นชีวิตเมื่ออายุได้ 120 ปี

8 สายตายังดีและเรียวแรงมิได้ถดถอย8ประชากรอิสราเอลไว้ทุกข์
ให้ท่านเป็นเวลา 30 วัน ณ ที่ราบโมอับนั้น

9โยชูวาบุตรนูนประกอบด้วยพระวิญญาณแห่งสติปัญญาเพราะโม
เสสได้วางมือบนท่าน

ประชากรอิสราเอลจึงเชื่อฟังท่านและกระทำสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้า
+ได้ทรงบัญชาโมเสสไว้

10ตั้งแต่นั้นมาไม่มีผู้เผยพระวจนะคนใดในอิสราเอลเสมอเหมือนโม
เสส ผู้ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงรู้จักหน้าต่อหน้า

11ผู้ได้กระทำหมายสำคัญและการอัศจรรย์อันยิ่งใหญ่ทั้งปวงที่องค์
พระผู้เป็นเจ้า+ทรงใช้ท่านไปกระทำในอียิปต์ต่อฟาโรห์

ข้าราชบริพาร และแก่ทั้งดินแดนของเขา

12ไม่เคยมีผู้ใดสำแดงอำนาจภาพเกรียงไกรหรือกระทำสิ่งน่าครันคร้ำ
มดั่งที่โมเสสกระทำในสายตาของอิสราเอลทั้งปวง

³³ 34:6* หรือ ท่านถูกฝัง